

Business&Society

● ศ.ดร.วรภัทร โดรบะกะคม
warapatr@gmail.com

จับคู่อย่างไร ให้สมประสงค์

การประมูลคลื่น 3G เมื่อวันอังคารที่ผ่านมา นับเป็นตัวอย่างหนึ่งของโจทย์ทางเศรษฐศาสตร์ ที่ว่าด้วยการจัดสรรทรัพยากรอันมีอยู่อย่างจำกัด เพราะ กสทช. มีคลื่นอยู่จำนวน 9 สล็อต และมีผู้ขอรับการจัดสรร 3 ราย ซึ่งแนวทางที่ กสทช. ได้นำมาใช้เพื่อการตัดสินใจว่าจะจัดสรรคลื่นใด ให้แก่ใคร ก็คือ **การประมูลราคา**

การประมูล 3G อาจจะดูเป็นเรื่องใหญ่สำหรับคนไทย เพราะประเทศไทยเราล่าช้าในเรื่องนี้มานาน ทำให้มีผู้สนใจติดตามกันมาก แต่ถ้ามองอย่างง่าย ๆ เรื่องของการประมูล 3G ก็คล้ายกับการ “จับคู่” คือจับคู่ว่ารายใดควรได้คลื่นสล็อตใด ในราคาเท่าใด ซึ่งในชีวิตจริงนั้น การจับคู่ มีอยู่มากมายหลายประเภท เช่นเรื่องของชาย-หญิง ที่เลือกที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกับผู้ใด หรือเรื่องของสถาบันการศึกษา ที่จะรับนักศึกษาเข้าเรียน เป็นต้น

สถาบันการศึกษาที่จะรับนักศึกษาเข้าเรียน ก็มีที่นั่งจำกัด และมีผู้สมัครจำนวนมาก ส่วนผู้สมัครเอง ก็สมัครหลายแห่ง และมีเป้าหมายในใจว่า ในบรรดาสถาบันการศึกษาที่สมัครไปนั้น ตนเองมีความประสงค์อยากเข้าเรียนที่ใด มากที่สุด และในที่สุดก็เลือกได้เพียงแห่งเดียว ส่วนชาย-หญิง ที่เลือกคู่สมรสกัน ต่างฝ่ายก็อาจจะมิบุคคลในฝัน มากกว่าหนึ่งคน อยู่ในใจ แต่ในที่สุดก็ต้องเลือกเพียงคนเดียว เท่านั้น เช่นกัน

เรื่องที่ถูกเหมือนธรรมชาติ และไม่น่ามีอะไรซับซ้อนอย่างนี้แหละ ที่เมื่อปี ค.ศ. 1962 หรือ 50 ปีที่แล้ว นักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันสองคน ชื่อว่า D. Gale และ David Shapley ได้ร่วมกันเขียนบทความเรื่อง “College Admissions and the Stability of Marriage” ลงพิมพ์ในวารสารวิชาการชื่อ The American Mathematical Monthly โดยนำเรื่องมหาวิทยาลัยรับนักศึกษาเข้าเรียน กับเรื่องการจับคู่สมรสของชายหญิง มาวิเคราะห์ว่า มีความเป็นไปได้หรือไม่ ที่จะจัดให้มีระบบการ “จับคู่” ระหว่างนักศึกษา กับ สถาบันการศึกษา หรือ การจับคู่ชีวิต “หญิง” กับ “ชาย” ให้ได้คู่ที่ “ลงตัว และมีเสถียรภาพ”

ความลงตัวและมีเสถียรภาพ ก็คือการที่ “ทั้งสองฝ่ายได้คู่ที่ตนเองปรารถนา และมีเสถียรภาพ คือไม่คิดที่จะเปลี่ยนแปลงอีก” ซึ่งฟังดูเหมือนง่าย แต่ความจริงไม่ง่ายอย่างที่คิด ตัวอย่างเช่นมหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะรับนักศึกษาจำนวน 1,000 คน ก็ใช้ระบบคัดเลือกจนได้นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยพอใจ อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่สมัครมานั้น ก็สมัครหลายแห่ง (เพื่อหนีวและเพื่อเลือกด้วย) และในใจของเขาเอง ก็รู้ว่าชอบแห่งใดมากที่สุดตามลำดับ แต่มหาวิทยาลัยก็ไม่ทราบข้อมูลดังกล่าว ว่าผู้สมัครรายใดสมัครแห่งใดบ้างและชอบมหาวิทยาลัยใด มากน้อยกว่ากัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยก็จะต้องรับนักศึกษาเกิน 1,000 คน โดยให้บางคนเป็นตัวสำรอง เพราะเชื่อว่าจะมีลำดับแรกๆ บางคน เลือกไปเรียนที่อื่น เป็นต้น

ซึ่งในความเป็นจริงนั้น แม้กระทั่งนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยต่างๆ อย่าง แสตนฟอร์ด หรือ ฮาร์วาร์ด รับเข้าเรียน ก็ยังมีจำนวนหนึ่งที่ปฏิเสธ และเลือกที่จะไปเรียนที่อื่น ดังนั้น ความลงตัวและมีเสถียรภาพก็คือ มหาวิทยาลัยมีความสุข เพราะได้นักศึกษาที่ชอบได้มากที่สุด มาลงทะเบียนจนครบจำนวน ส่วนนักศึกษาเอง ก็ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ชอบเรียนที่สุด ตามลำดับที่เขาคิดไว้เช่นกัน

การจัดสรรแพทย์จบใหม่ ให้ไปทำงานตามโรงพยาบาลต่างๆ ก็จะมีประเด็นคล้ายกัน คือจะใช้วิธี จับคู่ อย่างไร ให้แพทย์แต่ละคน ก็มีความสุข เพราะได้ไปโรงพยาบาลที่ปรารถนา และโรงพยาบาลแต่ละแห่งก็มีความสุข เพราะได้แพทย์ที่พึงปรารถนา เช่นกัน และยังเกิดเสถียรภาพด้วย

Gale และ Shapley ได้เขียนบทความนี้ในเชิงทฤษฎี และใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ ที่ไม่ยากเกินไป เพื่อเสนอว่าสามารถทำให้ "การจับคู่ ที่มีเสถียรภาพ" นั้นเกิดขึ้นได้ คือทั้งสองฝ่ายต่างก็มีความสุขกับการจับคู่ที่เกิดขึ้น ต่อมานักเศรษฐศาสตร์รุ่นน้อง ชื่อว่า Alvin Roth ก็ได้เขียนงานวิจัยเชิงประจักษ์หลายชิ้น ในเรื่องการจับคู่ เพื่อแสดงให้เห็นว่ากลไกของการจับคู่ให้มีเสถียรภาพนั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง ให้เกิดขึ้นได้จริง

ในขณะที่ประเทศไทยกำลัง "จับคู่ คลื่น 3G" กันอยู่เมื่อ 2-3 วันมานี้ คณะกรรมการรางวัลโนเบลก็ได้มีมติมอบ รางวัลโนเบล สาขาเศรษฐศาสตร์ ประจำปี 2012 ให้แก่ Shapley และ Roth เพื่อเป็นรางวัลแก่ผลงานอันโดดเด่นของนักเศรษฐศาสตร์ทั้งสองคน โดยประกาศเกียรติคุณว่า "Shapley เป็นผู้สร้างผลงานโดดเด่นทาง ทฤษฎี ส่วน Roth ได้สร้างผลงานโดดเด่นเชิงประจักษ์" ส่วน D. Gale ซึ่งเขียนงานชิ้นแรกร่วมกับ Shapley เมื่อ 50 ปีที่แล้วนั้น ได้เสียชีวิตไปแล้วเมื่อสี่ปีก่อน และรางวัลโนเบลนั้น เขาให้แก่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น

Shapley วันนี้ อายุ 89 ปีแล้ว และยังสอนหนังสืออยู่ที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแห่งลอสแอนเจลิส ส่วน Roth อายุเพียง 60 ปี วันนี้สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และกำลังจะย้ายไปแสดงฟอรั่ม ก่อนจะมาสอนที่ฮาร์วาร์ดนั้น เขาสอนเศรษฐศาสตร์อยู่ที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จนถึงปี 1982 และระหว่างปี 1980-1983 ผมก็กำลังทำปริญญาเอกอยู่ที่นั่น แต่บังเอิญไม่มีวิชาที่ได้เรียนกับเขา (เพราะมีวิชาให้เลือกเรียนเยอะมาก ไม่อย่างนั้น วันนี้ผมก็คงพูดได้ว่าเคยเป็นลูกศิษย์ของ Roth มาแล้ว...) แต่ความจริงขณะนั้นเขาก็เป็นอาจารย์หนุ่ม ที่ยังไม่ได้มีชื่อเสียงโดดเด่นเท่าใดนัก

รางวัลโนเบล เป็นรางวัลที่ยิ่งใหญ่ แต่เชื่อหรือไม่ว่า ระหว่างปี 2002-2012 นักเศรษฐศาสตร์ ที่ได้รับรางวัลโนเบล ซึ่งมี 28 คนนั้น เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันถึง 22 คน สรุปได้ว่าอเมริกากวาดไปเกือบทั้งหมด แต่ทั้งๆที่มีนักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล มากที่สุดในโลก เศรษฐกิจของอเมริกาก็ยังสะดุดมาตลอดเลยไม่ทราบเหมือนกันว่าปัญหาอยู่ที่ตรงไหน

ส่วนประเทศเล็กๆ อย่างไทยแลนด์ของเรานั้น รางวัลโนเบลทางเศรษฐศาสตร์ คงเป็นเรื่องไกลเกินเอื้อม และยากยิ่งกว่าเหรียญทองโอลิมปิกเสียอีก แต่แม้จะไม่มีรางวัลนี้ เศรษฐกิจของเราก็มีเสถียรภาพดีพอสมควรทีเดียว เมื่อเทียบกับอเมริกาในหลายปีที่ผ่านมา แต่ถามว่าศักยภาพของเรา น่าจะไปได้ไกลกว่านี้ไหม เห็นที่จะต้องตอบว่า "ใช่"

ก็เลยนึกถึงเรื่องเบาะสมองที่ได้รับมาตามไลน์ว่า คนอเมริกัน คนรัสเซีย และคนไทย ได้ไปพบพระเจ้า และคนอเมริกันก็ถามว่า เมื่อไรอเมริกา จะพ้นจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ พระเจ้าตอบว่า "อีก 100 ปี" คนอเมริกันได้ยินแล้วร้องไห้ และพูดว่า "ฉันคงมีชีวิตอยู่ ไม่ถึงวันนั้น" ส่วนคนรัสเซีย ถามว่า เมื่อไร รัสเซีย จะเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ พระเจ้าตอบว่า "อีก 50 ปี" คนรัสเซียร้องไห้ และพูดว่า "ฉันคงมีชีวิตอยู่ ไม่ถึงวันนั้น" ส่วนคนไทย ถามพระเจ้าเป็นคนสุดท้ายว่า เมื่อไร ประเทศไทยจะพ้นจากการคอร์รัปชัน

พระเจ้าร้องไห้ แล้วตอบว่า "ฉันคงมีชีวิตอยู่ ไม่ถึงวันนั้น....."

ใครอยากจะยิ้ม... หัวเราะ.... หรือร้องไห้.....ก็เชิญตามสบายครับ

ข่าวสด

บทบรรณาธิการ

หลังประมูล 3 จี

การประมูลคลื่นความถี่ 3 จีโดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เสร็จสิ้นไปเมื่อไม่กี่วันก่อน

โดยมีบริษัทเอกชน 3 รายเข้าร่วมการประมูลคลื่นความถี่ที่แบ่งออกเป็น 9 ช่วง คิดเป็นเงินรายได้เข้ารัฐจำนวน 41,625 ล้านบาท ที่มีผู้วิจารณ์ว่ารายได้ส่วนนี้น้อยไป เมื่อเทียบกับราคาที่มีผู้ประเมินเอาไว้ว่าน่าจะอยู่ที่ประมาณ 57,000 ล้านบาท

ซึ่งกสทช.ชี้แจงเหตุผลว่าการประมูลครั้งนี้เป้าหมายมิได้อยู่ที่การสร้างรายได้สูงสุดให้รัฐ แต่อยู่ที่การนำคลื่นความถี่ 3 จีที่ไม่ถูกใช้ประโยชน์ออกมาทำประโยชน์ให้รัฐและประชาชนมากที่สุด

ทั้งสองความเห็นจะต้องได้รับการตรวจสอบต่อไป

! เพราะประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการคลื่นความถี่ 3 จีก็คือ ประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลที่จะต้องมีความดีขึ้น ในขณะที่

ราคาในการให้บริการควรจะตั้งอยู่ในระดับเท่าเดิมหรือต่ำลง

อันเป็นเรื่องที่ทางกสทช.ก็ยืนยันมาตลอดก่อนหน้านี้ว่าจะดำเนินการควบคุมให้เป็นไปตามนั้น

การจะพิสูจน์ว่าการประมูล 3 จีครั้งนี้เอื้อประโยชน์ให้เอกชนตามที่ผู้วิจารณ์ หรือเกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง จึงเป็นเรื่องที่จะต้องยืนยันกันด้วยข้อเท็จจริงที่จะตามมา

และเป็นหน้าที่ทั้งของผู้วิจารณ์และกสทช.ที่จะต้องชี้แจงให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจ

! เพราะการประมูลคลื่นความถี่ 3 จีนั้นที่สุดแล้วมิใช่“จุดจบ”ของเหตุการณ์ ในทางตรงข้ามกลับเป็น“จุดเริ่มต้น”ของการให้บริการหรือข้อวิตกกังวลที่เคยพูดกันเอาไว้ก่อนหน้านี้

ฉะนั้น เมื่อบริการ 3 จีที่ส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมากในสังคมกำลังจะเริ่มเดินหน้า ทั้งผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงในการดูแลระดับราคาย่างกสทช. หรือผู้ที่แสดงตนว่ามี “เจตนาดี” ในการปกป้องผลประโยชน์ของสังคม

ต่างต้องติดตามและรายงานความเป็นไปของธุรกิจ 3 จีนี้ให้สังคมได้รับทราบอย่างครบถ้วน รอบด้าน และทั่วถึง

เพื่อให้วันหนึ่งสังคมจะก้าวขึ้นมาเป็นผู้ตรวจสอบและดูแลปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง

เมืองไทย 25 น.

3G... 'เสียของ...เสียเวลา'

มีการประมูลใบอนุญาต 3G ผ่านไป แต่ภารกิจของ "กสทช." ยังไม่จบ ต้องคอยตอบคำถามสังคมที่ผลประมูลคาใจพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ราคาประมูล" ต่ำกว่าราคาที่รัฐควรจะได้ งานนี้กระทรวงไอซีทีไม่ได้เขาทำตามกติกาทุกอย่าง ก่อนประมูลก็คาดแล้วว่า จะจัดซื้อด้วย "รูปแบบประมูล" มันเข้าข่ายฮั้วโดยถูกกฎหมาย เพราะวิธีการจัดสรรคลื่นความถี่เป็น 9 สล็อต สล็อตละ 5 เมกะเฮิร์ตซ์ รวม 45 เมกะเฮิร์ตซ์ แต่ละรายต้องได้ 15 เมกะเฮิร์ตซ์เท่ากัน ราคาตั้งต้นสล็อตละ 4,500 ล้านบาทเท่านั้น

ใครเห็นรูปแบบก็รู้ผลล่วงหน้าจะออกมาอย่างไร เพราะดันไปกำหนดให้ผู้เข้าประมูลทั้ง 3 รายจะได้คลื่นจำนวนเท่ากัน เหมือนกับ "เล่นเก้าอี้ดนตรี" มีผู้เล่น 3 คนมีเก้าอี้ 3 ตัวทำจำนวนผู้เล่น คนเล่นไม่ต้องออกแรงให้เสียเหงื่อ

สงสัยทำไมไม่แบ่งคลื่นเป็นหลายระดับ ให้ราคาต่างกันตามทำเล คลื่นความถี่ 45 เมกะเฮิร์ตซ์ก็แบ่งเป็นชุด 20-15-10 เมกะเฮิร์ตซ์ เพื่อผู้ประมูลจะรู้ราคากัน ไม่ใช่ 15-15-15 เมกะเฮิร์ตซ์เท่ากันหมด

แถมราคาประมูลเบื้องต้นต่ำกว่ามูลค่าประเมินชุดละ 6,440 ล้านบาท ตามที่กสทช. ว่าจ้างให้จุฬาฯ ศึกษา แต่เวลาประมูลจริงก็เป็น

ไปตามคาด เมื่อบริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค จำกัด และบริษัท เรียล ฟิวเจอร์ จำกัด เสนอในราคาเบื้องต้นตามความคาดหมาย มีแค่ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลสเน็ตเวิร์ค จำกัด ที่ให้เพิ่มอีก 1,125 ล้านบาท เป็นราคารักษาภาพลักษณ์อย่างน้อยก็ตอบสังคมได้ว่า

ให้ราคาสูงกว่า

ผลออกมาอย่างนี้

ถือว่า "เสียเวลา" ที่ต้องเลื่อนมา 2 ปี น่าจะทำได้กว่านี้ ราคาน่าจะสมเหตุสมผลกว่านี้ เม็ดเงินแค่นี้ไม่รู้ว่าจะคุ้มกับค่าจ้างเงินเดือนบอร์ดเงินเดือนพนักงาน กสทช. หรือเปล่า เทียบไม่ได้กับรายได้ของผู้ประมูลที่จะนำระบบ 3G ไปต่อยอดธุรกิจต่างๆ ได้มากมาย โดย "ไพร์สวอร์เตอร์เฮาส์" คาดว่าภายใน 5 ปีที่ระบบ 3G ใช้งานเต็มรูปแบบจะมีผู้ใช้ถึง 19 ล้านราย เพิ่มขึ้นจากปัจจุบันถึง 35% เช่นเดียวศูนย์วิจัยกสิกรไทยระบุว่าหากผู้ได้รับใบอนุญาตเปิดบริการได้ในครึ่งปีแรกตลาดมือถือจะโต 17.8 ล้านเครื่อง โตจากปีนี้ถึง 30% เพราะคนที่ใช้มือถือรุ่นเก่าระบบ 2G ต้องเปลี่ยนเครื่องใหม่

แม้จะประมูลในราคาถูกๆ ชาวบ้านก็อย่าหวังว่าจะได้ใช้ของถูก トラบไคธุรกิจยังผูกขาดอยู่แค่ 3 รายเท่าเดิม

จะว่าไปแล้วเวลาของ 3G น้อยลงเรื่อยๆ เพราะ 4G กำลังจ่อมาติดๆ อย่างนี้เป็นตรรกะ 3G เสรีไปเลย ใครอยากทำก็มาทำโดยวางกรอบไว้ว่าต้องคิดค่าบริการชาวบ้านให้ถูกที่สุด คิดว่าได้เม็ดเงินเข้ารัฐจیبจ๊อยได้ไม่คุ้มเสีย

ทั้งเสียเวลาและเสียของ

ทวิ มีเงิน

การประมูลที่ได้เงินน้อย ก็ไม่ได้หมายความว่า จะต้องล้มการประมูล

ในทางหลักการ กิจกรรมใดที่เป็นสาธารณูปโภค
สาธารณูปการแห่งรัฐ หากรัฐตั้งราคาประมูลสูง เอกชน
ก็จะผลักภาระต้นทุนไปยังผู้บริโภค

อัตราค่าบริการที่ประชาชนต้องจ่ายก็ต้องสูง
คนไทยเรามีบทเรียนนี้มาแล้วทั้งค่าบริการ
โทรศัพท์มือถือ ทางด่วน รถไฟฟ้า ฯลฯ ซึ่งรัฐได้
ประโยชน์สูง แต่ประชาชนต้องจ่ายค่าบริการแพง

กรณีประมูลใบอนุญาต 3 จี ก็ต้องยอมรับว่า
ผลประโยชน์เข้ารัฐน้อยเกินไป แต่จะเป็นความ
เสียหายมากกว่า หากจะเอาเหตุนี้มาล้มการประมูล

เพราะนั่นคือ “เศรษฐกิจใหม่” ซึ่งประเทศ
เราล่าช้ามานานมากแล้ว เพื่อนบ้านมี 3 จีกันเพียบ
และจะเข้าสู่ 4 จีกันอยู่แล้ว

ทางแก้ก็ยังมีอยู่ ซึ่งกสทช.จะต้องถือเป็นภาระ
หน้าที่ไปติดตามให้ประชาชนได้ใช้ 3 จีในราคาถูก

ค่าบริการพิเศษรายเดือน 300-500 บาท จาก
การใช้ 3 จี ถัดลงได้สักครึ่งหนึ่ง หรือยกเว้นไป
เลย ก็อยู่ในวิสัยที่น่าจะทำได้

อีกทางหนึ่งก็คือ การร่นระยะเวลาติดตั้งเครือ
ข่าย เพื่อครอบคลุมการใช้งานให้เร็วขึ้น

มันอยู่ในวิสัยจะทำได้ทั้งนั้น เพราะภาคเอกชน

• ชานชัย สงวนวงศ์
chanchai2001.kh@gmail.com

ที่ได้รับใบอนุญาตไป ยิ่งติดตั้งเครือข่ายได้เร็ว ก็จะมี
ได้ลูกค้ามากขึ้น และเงินรายได้นั้น ก็ไม่ต้องถูกตัด
ทอนไปแบ่งเป็นค่าสัมปทานในระบบเดิมอีกต่อไปแล้ว

ในแง่ความเคลื่อนไหวของราคาหุ่นสื่อสารนั้น การ
ที่ได้ใบอนุญาตในราคาถูก และได้ไปแล้วก็ไม่ต้อง
แบ่งส่วนรายได้สัมปทานเช่นนี้ ก็ต้องนับว่า ต้นทุน
ประกอบการต่ำลงไปมาก

ขนาดจ่ายค่าสัมปทาน 3 เจ้ารวมแล้วปีละ 5 หมื่น
ล้านบาท แต่ละค่ายก็ยังมีการกันเป็นหมื่นล้านบาท

ไม่ต้องจ่ายค่าสัมปทานแล้ว จะกำไรกันขนาดไหน
ลูกค้าในระบบ 2 จี ที่ใช้บริการแค่สัญญาณเสียง
ในที่สุดแล้วก็คงจะถูกกวาดต้อนเข้าไปใช้บริการ 3 จีหมด
มันก็จะเหมือนกับระบบ “อะนาล็อก” มา “ดิจิตอล”

ที่ไม่บังคับลูกค้าว่าจะต้องเปลี่ยนเครื่องมาใช้ แต่เมื่อระบบเปลี่ยนไปแล้ว โรงงานโทรศัพท์ก็ไม่ผลิตเครื่องเดิมออกมาใหม่ อุปกรณ์อะไหล่ก็หายาก ในที่สุดคนใช้ก็ต้องเปลี่ยนเครื่อง

จาก 2 จีมา 3 จี อีกหน่อยก็คงจะเป็นเช่นนั้น ฉะนั้นอนาคตของผู้ประกอบการกิจการมือถือทั้ง 3 เจ้า ได้แก่ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส, ดีแทค และทรู คอร์ปอเรชั่น ย่อมจะสดใสมากครับ

ราคาหุ้นที่รับข่าวการเปิดประมูล 3 จีมาแล้ว ก็ยังมีอ็อปไซด์จะขึ้นไปต่อได้อีก ภายหลังปรากฏผลประมูลใบอนุญาตซึ่งมีราคาถูกลงมาก

ทรู คอร์ปอเรชั่น ก็น่าจะฉวยโอกาสนี้ แยก “บริษัททรูมูฟ” ออกมาเป็นบริษัทจดทะเบียน เพื่อแยกตัวออกมาจาก “TRUE” ซึ่งต้องชดใช้กรรมเก่าเยอะจากภาระหนี้สินในอดีต

การแยก “ทรูมูฟ” ออกมา จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการลงทุน เพราะตราบิตที่แม่ลูกยังกอดคอร่วมไปไหนไปกัน ทางวิ่งของราคาหุ้นทรูยังงี้ก็คงไม่มีทางไปได้ไกลหรอก

เนื่องจากเป็นหุ้นที่ไม่มีอนาคตในการปันผล หุ้นโทรศัพท์มือถือ ยังคงมีอ็อปไซด์ให้เล่น และมีอนาคตที่สดใสมาก ภายหลังการประมูลใบอนุญาต ■

3หุ้นสื่อสารมูลค่าเพิ่ม โบรคคาอ์ไพไซด์3-14%

• บอร์ดกทค.มีมติ 4:1 รับรองผลประมูล

บอร์ดกทค.ลงมติ 4:1 รับรองผลการประมูล 3 จี เมื่อวันที่ 16 ต.ค.ที่ผ่านมา วงการเงินมองราคาประมูล 3 บริษัท "ADVANC-DTAC-TRUE" ช่วยประหยัดเงินลงทุน และลดสัมปทานปีละ 5 หมื่นล้านบาท ส่งผลมูลค่าหุ้นเพิ่ม 6.80 บาท 11 บาท และ 1.40 บาทตามลำดับ ราคาหุ้นมีอ์ไพไซด์ 3-14% นำซื้อเก็บลงทุนในระยะยาว

นายพิทยาพล จันทะสาโร รองเลขาธิการ กสทช. เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เกี่ยวกับวาระพิเศษเพื่อรับรองผลการประมูลใบอนุญาต (ไลเซนส์) 3 จี ในย่านความถี่ 2.1GHz วานนี้ (18 ต.ค. 55) โดยที่ประชุมมีกรรมการกทค.เข้าร่วม 5 คน คือ พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ ประธาน กทค. และรองประธานคณะกรรมการ กิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

อ่านต่อ 28

3 หุ้นสื่อสาร

นายพิทยาพล จันทะสาโร รองเลขาธิการ กสทช. เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เกี่ยวกับวาระพิเศษเพื่อรับรองผลการประมูลใบอนุญาต (ไลเซนส์) 3 จี ในย่านความถี่ 2.1GHz วานนี้ (18 ต.ค. 55) โดยที่ประชุมมีกรรมการกทค.เข้าร่วม 5 คน คือ พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ ประธาน กทค. และรองประธานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) นายสุทธิพล ทวีชัยการ, น.พ.ประวิทย์ ลีสถาพรพงศ์ นายประเสริฐ คีลพิพัฒน์ และ พล.อ.สุกิจ ชมะสุนทร ว่า บอร์ด กทค.ได้ลงมติรับรองผลการประมูล 3 จี ด้วยคะแนน 4 ต่อ 1

โดย 4 รายที่รับรองผลการประมูล 3 จี ได้แก่ พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ, นายสุทธิพล ทวีชัยการ, พล.อ.สุกิจ ชมะสุนทร และนายประเสริฐ คีลพิพัฒน์ ขณะที่ น.พ.ประวิทย์ ลีสถาพรพงศ์ เป็นคนเดียวที่ไม่ลงมติรับรองผลการประมูล 3 จี

จากการลงมติรับรองดังกล่าว ส่งผลทำให้บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ก

อ่านต่อหน้า 29

3 หุ้นสื่อสาร (ต่อจากหน้า 28)

จำกัด ในเครือ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ ADVANC เป็นผู้ชนะการประมูลในราคา 14,625 ล้านบาท ได้สิทธิเลือกคลื่นความถี่ก่อนโดยเลือกช่วงคลื่นความถี่ชุดชุดที่ 7 แถบคลื่น 1950-1955 คู่กับ 2140-2145 ชุดที่ 8 แถบคลื่น 1955-1960 คู่กับ 2145-2150 และชุดที่ 9 แถบคลื่น 1960-

รับรองผล : คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ลงมติ 4 ต่อ 1 รับรองผลการประมูลคลื่นความถี่ย่าน 2.1 กิกะเฮิรตซ์ หรือใบอนุญาต 3 จีของวันที่ 16 ต.ค.55

ข่าวหุ้น

Khao Hoon
Circulation: 70,000
Ad Rate: 950

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: ศุกร์ 19 ตุลาคม 2555

ปีที่: 19

ฉบับที่: 4609

หน้า: 1 (กลาง), 28, 29

Col.Inch: 129.48 Ad Value: 123,006

PRValue (x3): 369,018

คลิ๊ป: สีสี่

หัวข้อข่าว: 3หุ้นสื่อสารมูลค่าเพิ่มโบรกคอร์ดอัพไซด์3-14% บอร์ดกทค.มีมติ 4:1 รับรองผลประโยชน์

1965 คู่กับ 2150-2155

ขณะที่บริษัท เรียว.พี.วี.เจอร์ ในเครือกลุ่มบริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ TRUE ประมูลในราคา 13,500 ล้านบาท และเลือกคลื่นความถี่ชุดที่ 4 แถบคลื่น 1935-1940 คู่กับ 2125-2130 ชุดที่ 5 คลื่น 1940-1945 คู่กับ 2130-2135 และชุดที่ 6 ช่วงคลื่น 1940-1950 คู่กับ 2135-2140

และบริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค ในเครือบริษัท โทเทิล แอสเซ็ค คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ DTAC ประมูลในราคา 13,500 ล้านบาท และได้ช่วงคลื่นความถี่ชุดที่ 1 ถึงชุดที่ 3 ได้แก่วงคลื่น 1920-1925 คู่กับ 2110-2115 ช่วงคลื่น 1925-1930 คู่กับ 2115-2120 และช่วงคลื่น 1930-1935 คู่กับ 2120-2125

อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 19 ต.ค.นี้ จะส่งหนังสือไปยังผู้เข้าประมูลทั้ง 3 รายว่าเป็นผู้ชนะการประมูลอย่างเป็นทางการ และจะถือเป็นการสิ้นสุดช่วงเวลาไต่สวนคดี ฟรีด ซึ่งสำนักงานกสทช.จะส่งหนังสือแจ้งไปยังผู้เข้าร่วมประมูลภายใน 7 วัน หลังจากตรวจสอบเอกสารแล้วเสร็จ จากนั้นกระบวนการให้ใบอนุญาตจะดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 90 วัน ซึ่งผู้ที่ชนะการประมูลจะต้องชำระเงินค่าใบอนุญาตงวดแรกจำนวน 50% ของราคาใบอนุญาต และยื่นหนังสือรับรองทางการเงิน (แบงก์การันตี) ส่วนงวดที่เหลือให้ชำระในปีที่ 2 และ 3 ตามลำดับ พร้อมให้ไลเซนส์เพื่อประกอบกิจการ

นายประเสริฐ ศิลไพพัฒน์ กรรมการกสทช.กล่าวต่อว่า การลงมติในวันดังกล่าวของบอร์ดกทค.ถือเป็นอำนาจและสิทธิของกทค.ตามมาตรา 27 วรรค 4 ของพ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่กับกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมพ.ศ.2553 (พ.ร.บ.กสทช.) ซึ่งขั้นตอนต่อไปก็จะส่งผลการรับรองมติของกทค.ให้บอร์ดกสทช.รับทราบเท่านั้น ส่วนการส่งเงินค่าใบอนุญาตที่ได้จากการประมูลดังกล่าว จะส่งให้รัฐบาลอย่างเร็วที่สุดทันทีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระเงินในงวดแรก และหักค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการจัดการประมูลราว 20 ล้านบาท

สำหรับการชำระค่าใบอนุญาตของผู้เข้าประมูลนั้น ADVANC ประมูลในราคา 14,625 ล้านบาท จะชำระ 50% อยู่ที่ 7,312 ล้านบาท ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ในขณะที่ TRUE และ DTAC ชำระงวดแรกเท่ากันที่ 6,750 ล้านบาท ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ทั้งนี้ ยืนยันว่ากสทช.ยังไม่ได้รับหนังสือจากกระทรวงการคลัง

เกี่ยวกับการประมูลว่าอาจผิดพ.ร.บ.ฮั้วแต่อย่างใด ซึ่งหากกระทรวงการคลังส่งหนังสือสอบถามมา ฝ่ายกฎหมายที่ตั้งขึ้นมานั้นก็พร้อมจะชี้แจงในประเด็นดังกล่าว ว่าการประมูลไม่ได้มีการกระทำหรือมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางผิดพ.ร.บ.ฮั้วแต่อย่างใด เพราะในพ.ร.บ.ดังกล่าว การดำเนินตามความผิดที่จะเกิดขึ้นได้ ต้องมีการคัดค้านหรือกีดกันไม่ให้มีการแข่งขัน ไม่ให้ผู้เข้าร่วมประมูล แต่ในการประมูลดังกล่าวมีผู้ประมูลด้วยความสมัครใจ ไม่มีการกีดกันแต่อย่างใด ซึ่งในพ.ร.บ.ฮั้วไม่ได้มีข้อกำหนดว่าจะต้องมีการเคาะราคาครั้ง และราคาประมูลที่ได้ต้องเพิ่มขึ้นจากราคาตั้งต้นเท่าไร

สำหรับประเด็นการกำหนดราคาค่าบริการ 3 จี จากนั้น กสทช.จะดูว่าเอกชนมีการแข่งขันกันหรือไม่ ซึ่งราคาค่าบริการนั้นจะต้องสะท้อนต้นทุนของผู้ให้บริการด้วย โดยปกติแล้วเอกชนจะมีการส่งต้นทุนในการประกอบกิจการ โดย กสทช.จะดูว่าต้นทุนของเอกชนเป็นอย่างไร และเป็นธรรมกับผู้ให้บริการหรือไม่ โดยกสทช.จะนำต้นทุนและราคาค่าบริการมาคำนวณว่าสมเหตุสมผลหรือไม่ ซึ่งหากพบว่าราคาค่าบริการแพงเกินไป กสทช.ก็จะเข้าไปกำหนดราคา กสทช.จะต้องเข้าไปกำกับดูแลอยู่แล้วซึ่งไม่เฉพาะ 3 จี แต่ในส่วน 2 จี ก็ได้ดำเนินการมาโดยตลอด ซึ่งคาดว่าจะในช่วง 6 เดือนหลังเอกชนได้ใบอนุญาต (ไลเซนส์) 3 จี น่าจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

“การตรวจสอบการฮั้วหรือไม่ฮั้วนั้นมี 2 กรณีคือ จะดูว่าการทำผิดนั้นผู้ทำผิดเป็นเอกชนสมรู้ร่วมคิดหรือ กสทช.เป็นผู้กระทำความผิดเอง ซึ่งหากพบว่ากสทช.กระทำความผิดเองก็จะต้องเอาผิดกับกสทช.เพราะเอกชนนั้นไม่ได้ผิดและการที่กสทช.จะยกเลิกการประมูล 3 จี ก็ถือเป็นการไม่เป็นธรรมกับเอกชนที่เข้าร่วมประมูล แต่ในทางเอกชนผู้เข้าร่วมประมูล กสทช.ก็ได้ตรวจสอบผ่านกำกับกับการประมูลก็ไม่พบการส่อทุจริตหรือการสมรู้ร่วมคิดทั้งสิ้น” นายประเสริฐ กล่าว

บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด ระบุว่า ผลการประมูลใบอนุญาต (ไลเซนส์) 3 จี ในย่านความถี่ 2.1GHz เมื่อวันที่ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา รวมทั้ง 3 บริษัท รวมมูลค่า 41,625 ล้านบาท สูงกว่าราคาเริ่มต้นรวม 3% แต่ต่ำกว่าสมมติฐานของเรา 10% โดย DTAC ประมูลราคาคลื่นต่ำกว่าสมมติฐานมากที่สุด 13% ส่วน ADVANC และ TRUE ประมูลราคาคลื่นต่ำกว่าสมมติฐาน 10% เท่ากัน หากรวมกับสมมติฐานเงินลงทุนโครงข่ายทั้ง 3 บริษัท ใน 3 ปีข้างหน้า พบว่า ADVANC จะใช้

เงินลงทุนรวม 38,000 ล้านบาท ต่ำกว่าสมมติฐานเดิม 5% และTRUE จะมีเงินลงทุนรวม 33,700 ล้านบาท ต่ำกว่าสมมติฐานเดิม 4%

โดยในเมืองต้นเราประเมิน DTAC จะมีมูลค่าเพิ่ม 11 บาทต่อหุ้น จากการประหยัดเงินลงทุน ขณะที่ ADVANC และ TRUE จะมีมูลค่าเพิ่ม 6.80 บาทต่อหุ้น และ 1.40 บาทต่อหุ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ในระยะยาวยังเห็นปัจจัยบวกต่อหุ้นจากการประหยัดเงินลงทุนบนใบอนุญาตใหม่ ซึ่งจะเพิ่มมูลค่าพื้นฐาน มองว่า DTAC และ TRUE นำลงทุนแนะนำ “ซื้อ” มอง DTAC ยังมีอ็อปส์จากราคามูลค่าเหมาะสม 105 บาทต่อหุ้น และแนะนำ “ซื้อเก็งกำไร” TRUE ยังมีอ็อปส์จากราคาเป้าหมาย 5.80 บาทต่อหุ้น

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า วานนี้ (18 ต.ค.) ราคาหุ้น ADVANC ปิดตลาดที่ราคา 214 บาท บวกกับมูลค่าเพิ่มจากการประหยัดเงินลงทุน 3 จีที่บล.เกียรตินาคินประเมินไว้ 6.80 บาทต่อหุ้น ราคามีโอกาสที่จะเพิ่มขึ้นถึง 220.80 บาทต่อหุ้น ขณะที่ DTAC ปิดตลาดวานนี้ที่ราคา 90.25 บาทต่อหุ้น บวกกับมูลค่าเพิ่มที่บล.เกียรตินาคินประเมินไว้ที่ 11 บาทต่อหุ้น ราคามีโอกาสที่จะเพิ่มขึ้นถึง 101.25 บาท และ TRUE ปิดตลาดที่ 5.75 บาทต่อหุ้น บวกกับมูลค่าเพิ่มที่บล.เกียรตินาคินประเมินไว้ที่ 1.40 บาทต่อหุ้น ราคามีโอกาสปรับขึ้นไปถึง 7.15 บาทต่อหุ้น อย่างไรก็ตาม ในระยะสั้นนี้

มีการประกาศผลประกอบการไตรมาสที่ 3/55 ซึ่งทั้ง 3 บริษัทมีแนวโน้มอ่อนตัวลง อาจจะทำให้ราคาหุ้นมีโอกาสปรับลดลงไปบ้าง

นายกิจพล ไพโรพศาลกิจ ผู้อำนวยการสายงานวิเคราะห์หลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า หลังจากที่ได้เคยคาดการณ์ถึงทั้ง 3 ราย ประกอบด้วย บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ ADVANC บริษัท โทเทิล แอสเซ็ค คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ DTAC และ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ TRUE ได้ใบอนุญาต (ไลเซนส์) 3 จี บนคลื่นความถี่ 2.1 GHz ของสำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) แล้ว ราคาหุ้นกลุ่มสื่อสารจะไม่มี การปรับราคาใหม่

อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์ส่วนใหญ่ได้มีการรวมผลประกอบการ 3 จี ที่ได้ประมาณการไว้แล้วทั้งในส่วนของการใช้จ่ายที่ต่ำกว่าคาดการณ์ 15-30% ในการประมูลใบอนุญาต 3 จี บนย่านความถี่ 2.1 GHz ที่ได้มีการประมูลไปเมื่อวันที่ 16 ต.ค.ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม จาก

ราคาให้ผู้ให้บริการมือถือได้ประมูลนั้นถึงแม้จะต่ำกว่าคาดการณ์ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้นกว่าเดิมสักเท่าไร เพราะดูแล้วไม่ถึง 1 บาท/หุ้นด้วยซ้ำ โดยตลาดได้คาดการณ์ราคาที่เหมาะสมไว้แล้วคือ ADVANC จะยังคงมีราคาหุ้นอยู่ที่ 230-250 บาท/หุ้น DTAC จะยังคงราคาที่ 98-110 บาท/หุ้น ในขณะที่ TRUE จะค่อนข้างต่างจาก ADVANC และ DTAC

สำหรับการเพิ่มทุนของหุ้นกลุ่มสื่อสารนั้น มองว่า ทั้ง ADVANC และ DTAC ไม่

จำเป็นที่จะต้องเพิ่มทุนเลย และยังสามารถจ่ายเงินปันผลได้ถึง 100% ของกำไรสุทธิ อย่างไรก็ตาม หากจะให้นักลงทุนเลือกที่จะเล่นหุ้นกลุ่มสื่อสารเพียงตัวเดียว แนะนำ ADVANC น่าสนใจที่สุด เพราะอีก 3 ปี (2558) สัญญาสัมปทานจะหมดกับ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โดยจะเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของการใช้งานโครงข่ายสัมปทาน (ค่าเสื่อมราคา) ก็จะลดลงด้วย จึงทำให้สามารถหักล้างผลกระทบจากการลงทุนโครงข่าย 3 จี บนคลื่นความถี่ 2.1 GHz ในขณะที่ DTAC จะหมดสัญญาสัมปทานในปี 2560 ถือว่ายังมีภาระมากกว่า ADVANC

ในขณะที่กลุ่ม TRUE จะไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มทุนก็ได้ เพราะปัญหาจริงๆ ของ TRUE คือ โครงสร้างเงินทุนที่ยังคงมีหนี้เยอะจนเกินไป ที่การเพิ่มทุนในอดีตที่มีการเพิ่มทุนน้อยเกินไป จึงทำให้ TRUE แก้ปัญหานี้ยังไม่ได้ และทำให้ TRUE ต้องจ่ายหนี้ประมาณปีละ 6-7 พันล้านบาท หรือคิดเป็น 50 สตางค์/หุ้น ทั้งนี้ หาก TRUE มีการเพิ่มทุนที่ดีก็จะส่งผลให้ราคาหุ้นดีด้วย อย่างไรก็ตาม หากกลุ่ม TRUE ไม่มีการเพิ่มทุนขณะนี้ ก็ถือว่ามีความเสี่ยงเพราะจะทำให้จำนวนเงินมีไม่มากพอ และตัวผลการดำเนินงานจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

"เรามองว่าหุ้นกลุ่มสื่อสารจะยังคงโดดเด่น นักลงทุนจะยังคงทยอยซื้อสะสมอีกทั้งยังเป็นหุ้นขาขึ้น นักลงทุนจะยังคงสะสมในกลุ่ม ADVAC และ DTAC โดยถ้าให้เลือกหุ้น 3 ตัว แนะนำหุ้นของ ADVANC มากที่สุด แต่จะไม่แนะนำ TRUE เพราะยังมีความไม่แน่นอนในหลายๆ เรื่อง ทั้งในเรื่องของการปรับโครงสร้างของเงินทุน" นายกิจพล กล่าว ■

ต้องตอบคำถามประมูล 3จี

ผ่านพ้นไปแล้วสำหรับการประมูล 3จี ที่ได้ 3 ค่าย

ยักษ์ใหญ่ในวงการสื่อสารแบ่งคลื่นความถี่กันไป โดยการประมูล มีการเคาะราคาทั้งหมด 7 รอบ ทำให้ราคารวมทั้งหมดอยู่ที่ 41,625 ล้านบาท สูงจากราคาตั้งต้นที่ กสทช.กำหนดไว้เพียง 2.78% เท่านั้น ซึ่งผู้เข้าประมูลที่เคาะราคาเพิ่มมีเพียงค่ายเดียว ส่วนอีก 2 ค่ายยักษ์ประมูลที่ราคาตั้งต้น สำหรับเทคโนโลยี 3จี หรือมาตรฐานโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 โดยใช้งานด้านมัลติมีเดีย ส่งผ่านข้อมูลทั้งภาพและเสียงในระบบไร้สายด้วยความเร็วที่สูง ซึ่งหากจะว่าไปแล้วก็ไม่ใช่ว่าเทคโนโลยีใหม่เสียทีเดียว มีการใช้ 3จีแล้วในหลายประเทศ แม้แต่เพื่อนบ้านใกล้เคียงเราก็มีมานานพอสมควร แต่ของไทยที่ล่าช้าเพราะการตั้ง กสทช. ใช้เวลานาน และประมูล 3จีครั้งที่แล้วก็เกิดอาการสะดุด

การประมูลแม้จบลงไปแล้ว แต่เกิดความกังวลและกังขา

จากหลายฝ่าย จนมีคำถามตามมาหลายประการ ประการแรก ถือว่าการประมูลครั้งนี้เหมาะสมถูกต้องหรือไม่ โดยเฉพาะการที่ 2 ค่ายยักษ์แค่เพียงยื่นเสนอราคาตั้งต้น จากนั้นไม่มีการเคาะราคาสูงขึ้นเลย เรียกว่าไม่เหนือ ไม่ต้องต่อสู้ เพราะมีแค่ 3 ค่ายและมีใบอนุญาต 3 ใบ จึงมีความฉงนว่าการออกแบบประมูลลักษณะเช่นนี้ของ กสทช. มีความถูกต้องมากน้อยแค่ไหน มีการแข่งขันเกิดขึ้นจริงหรือไม่ มีการสมยอมกันเกิดขึ้น

ด้วยหรือเปล่า ประการที่สอง คือ ตัวเลขที่ออกมาถือว่าต่ำมาก ทั้งที่เคยมีการประเมินกันว่าน่าจะแตะ 6 หมื่นล้านบาท จึงมีเสียงสะท้อนว่าผลประโยชน์ตกแก่ส่วนร่วมหรือฝ่ายนายทุน แล้วฝ่ายผู้บริโภคคือคนไทยที่จะได้ใช้ 3จี จะได้อะไรจากการประมูลครั้งนี้

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. เป็นหน่วยงานอิสระของรัฐ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารความถี่วิทยุเพื่อกิจการโทรคมนาคม และกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม ดังนั้น กสทช.แม้จะมีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐ แต่ยังคงความยึดโยงกับรัฐและผลประโยชน์แห่งรัฐ ที่จะต้องคำนึงถึงประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก ซึ่งการบริหารความถี่ผ่านทางกลุ่มทุนที่เข้ามาประมูลรับสัมปทานจำเป็นต้องถ่วงดุลทั้งฝ่ายเอกชนและผู้บริโภค โดยเฉพาะ 3จี ให้สิทธิสัมปทานถึง 15 ปี การพิจารณาความคุ้มค่าและผลตอบแทนที่ฝ่ายทุนจ่ายนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าจัดการไม่ดีก็อาจโดนข้อหาเอื้อประโยชน์ทันที จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยทั้งหน้าที่และความรับผิดชอบ

ก่อนหน้าการประมูล ได้มีเสียงท้วงติงจากกลุ่มนักวิชาการ ถึงรูปแบบการประมูลว่าจะส่งผลให้เกิดความล้มเหลวได้ แต่อีกด้านหนึ่งก็อาศัยกลุ่มผู้บริโภคมากดดันว่าต้องรีบเร่งเพราะเฟียร์รอคอยมานานมากแล้ว ตอนนี้เมื่อมีการตั้งคำถามและเสียงเรียกร้องให้ กสทช.ออกมาให้คำตอบและชี้แจง จึงต้องตอบส่วนรวมถึงความเคลงใจต่างๆ ทั้งเรื่องรายได้รัฐที่น้อย ผู้บริโภคและผู้ให้บริการได้ประโยชน์จากตรงนี้อย่างไร และเรื่องคุณภาพการบริการ ดังนั้น กสทช.ต้องทำหน้าที่หนักและต้องให้เกิดความกระจ่างโปร่งใส สมดังกับที่คาดหวังไว้กับกรรมการ กสทช. ไมเช่นนั้นหน่วยงานอิสระของรัฐแห่งนี้ก็จะเป็นเพียงช่องทางผ่านของกลุ่มทุนในการเข้ามาแสวงผลกำไร

นายประชา ชำชอก
aryusprateep@gmail.com

นับวันสังคมไทยดูเหมือนจะมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา และการสื่อสารระหว่างกันหนักหนาสาหัสเข้าไปทุกที หากเป็นภาษาฝรั่งเศสก็ว่าไปอย่าง คงไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่ แต่ที่เป็นปัญหาได้ยิ่งถกเถียง จะเป็นจะตายกันทุกวันนี้หาใช่เรื่องอื่นเลยไม่ กลับเป็นภาษาไทยที่เราท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังตั้งแต่ออกมาจากท้องแม่ ใช้สื่อสารพูดจากันตั้งแต่แบเบาะ ปากไม่สิ้นกลิ่นน่านมเสียด้วยซ้ำ รัวเรียนวิชาภาษาไทยกันแต่อนุบาลยันมัธยมกลับมีปัญหาการสื่อสาร พูดจากันอย่างเหลือเชื่อ

วันก่อนถกเถียงจะเป็นจะตายเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาล โดยนักวิชาการ ฝ่ายค้าน หรือแม้แต่ผู้รู้ซึ่งเป็นมันสมองให้แก่รัฐบาลออกมาแสดงความไม่เห็นด้วยกับการรับซื้อข้าวเปลือกในราคาที่สูงกว่าท้องตลาดมากมาย มหาศาลเกือบเท่าตัว ซึ่งขัดแย้ง ไม่สอดคล้องต้องด้วยนิยามความหมาย คำว่า “จำนำ” ที่เรียกขานกัน

เป็นการต้องประมาณแผ่นดินของประเทศ เปิดช่องให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความเสียหายให้แก่แผ่นดินนับหมื่นนับแสนล้านบาท

อันที่จริงแล้วผู้คนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวบ้าน ร้านตลาด รากหญ้าทั้งหลายล้วนน่าจะเคยมีประสบการณ์ ผ่านเข้าออกโรงรับจำนำกันอย่างน้อยหนึ่งครั้งในชีวิต ย่อมเข้าใจดีว่าการรับจำนำหมายถึง การที่ผู้จำนำนำสิ่งหามทรัพย์ไปเป็นประกันการชำระหนี้แก่ผู้รับจำนำ โดยส่งมอบสิ่งหามทรัพย์นั้นให้แก่ผู้รับจำนำ

ไม่มีใครเขาจำนำกันเกินกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่วางเป็น

ประมูล 3จี

หลักประกัน เช่น ทองบาทละสองหมื่น จีนรับจำนำสองหมื่นห้าหรือสามหมื่นก็เจ๊งกันพอดี คงไม่มีผู้ใดไปไกล่ถอนคืน

อาเจ็กอาแปะเจ้าของโรงรับจำนำเขายังไม่ทำกัน แต่ประหลาดที่รัฐบาลพรรคเพื่อไทยกลับเดินหน้าผลักดันนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกด้วยการรับซื้อในราคาสูงกว่าท้องตลาดเกือบเท่าตัว ใครออกมาคัดค้านไม่เห็นด้วย นายกรัฐมนตรี เสนาบดี หรือแม้แต่มวลชนรากหญ้าก็มักจะกล่าวอ้างแต่เพียงว่านโยบายดังกล่าวทำให้เกษตรกรชาวนาลืมตาอ้าปากได้

ถามช่วงตอบม้า จีบขานนาเป็นตัวประกัน หรือไล่กำบังทางการเมือง ใครไม่เห็นด้วยถูกคำทอคำหนีว่าไม่อยากเห็นเกษตรกรลืมตาอ้าปากได้หรืออย่างไร

มาดอนนั้นมีการโต้แย้งถกเถียงกันเกี่ยวกับการประมูลใบอนุญาต 3จี โดยนักวิชาการ ประชาชนจำนวนไม่น้อยไม่

เห็นด้วยกับกระบวนการดำเนินการของคณะกรรมการ กสทช. ที่ชวนให้เคลือบแคลงสงสัยว่า มีการเสนอราคาแข่งขันกันตามนิยามความหมายของคำว่า “ประมูล” จริงแท้แน่นอนเพียงไร

เพราะข้อเท็จจริง มีการแบ่งใบอนุญาตออกเป็น 9 สล็อต สล็อตละ 5 เมกะเฮิร์ตซ์ จากคลื่นความถี่ที่นำออกมาเปิดประมูล 45 เมกะเฮิร์ตซ์ โดยราคาเริ่มต้นที่สล็อตละ 4,500 ล้านบาท มีเอกชนเข้าประมูล 3 รายแต่ละรายประมูลได้ไม่เกิน 3 สล็อต

ปรากฏมีการเสนอราคาแข่งขันเพียง 3 สล็อต คือ 4,725 ล้านบาท หนึ่งสล็อต และ 4,950 ล้านบาท สองสล็อต ที่เหลืออีก 6 สล็อต

อยู่ที่ราคาดั้งเดิม 4,500 ล้านบาท โดยปราศจากการเคาะราคาแข่งขันแม้แต่ครั้งเดียว

ขณะที่ผู้คนตั้งคำถามว่า กระบวนการดำเนินการประมูลคลื่นความถี่ครั้งนี้ กสทช.ได้ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนเพียงไร มีการเสนอราคาแข่งขันกันจริงหรือไม่อย่างไร แต่กรรมการกสทช.ซึ่งแต่ละคนรับประทานเงินเดือนกันคนละ 3-4 แสนบาท กลับพยายามกล่าวอ้างว่า ภารกิจคราวนี้เป็นการประมูลคลื่นความถี่เพื่อชาติและประชาชน โดยต้องการที่จะนำเอาคลื่นความถี่ 3จีออกมาให้ประชาชน

ตอบไม่ตรงกับคำถาม จีบประชาชนเป็นตัวประกัน ใครไม่เห็นด้วยกลายเป็นยักษ์มารขัดขวางไม่ให้ได้ใช้ 3จีไป

ประเด็นใบอนุญาตหรือประมูลใบอนุญาตกันแน่ พ่อคุณทุนหัว

'3G'เมืองไทยต้องรอลุ้นอีกจนยกสุดท้าย ปลอยประเทศอาเซียนขยับแข่งหน้าไกล

ข่าว สารความเคลื่อนไหวในแวดวงการโทรคมนาคม ที่รู้กันทั่วไปว่าญี่ปุ่นเป็นชาติแรกในทวีปเอเชีย ที่เริ่มดำเนินการใช้งานโทรศัพท์มือถือถายได้ เทคโนโลยี 3จี (3G) ในปี 2544 หรือเมื่อ 11 ปี ที่แล้ว ส่วนมาเลเซียประเทศเพื่อนบ้านของไทย เปิดใช้ 3G ตั้งแต่ปี 2548 ไล่ ๆ กับสิงคโปร์ ที่ใช้ระบบ 3G มาหลายปีแล้ว และจะเริ่มเปิดประมูล 4G ในเร็ว ๆ นี้ ส่วนประเทศลาวเพิ่งทดลองการใช้ 3G ครบรอบปีในเดือนตุลาคมนี้ นอกนั้นทั้งอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และเวียดนาม ต่างก็ทยอยเปิดใช้งานกันหมดแล้ว

สำหรับประเทศไทย แม้ว่าสำนักงานกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ(กสทช.) เพิ่งจะ

เปิดประมูลใบอนุญาต 3G บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ ไปสด ๆ ร้อน ๆ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ที่ผ่านมา แต่ยั้งถือว่าถูกผีลูกคน!!

เนื่องจาก 3 บริษัทในเครือ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด(มหาชน) หรือ “เอไอเอส” บริษัทในเครือ บริษัท ทูมคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ บริษัท โทเทิล แอ็กเซ็ส คอมมูนิเคชั่น หรือ “ดีแทค” จะผ่านการประมูลด้วยมูลค่าที่เสนอให้กับรัฐ 41,625 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากราคาตั้งต้นเพียงแค่ 2.78% เท่านั้น จึงเริ่มมีเสียงท้วงติงออกมาบ้างแล้ว ว่าราคา 41,625 ล้านบาท ที่ 3 บริษัทเสนอเข้ามานั้นอาจต่ำเกินไปและจะส่งผลสร้างความเสียหายให้กับรัฐ

นอกจากนี้ยังมีคำถามตามมาอีกว่ามี

รายการ “ฮั้ว” เกิดขึ้นหรือไม่ ? สุดท้ายแล้ว เชื่อว่าจะต้องมีคนไปยื่นเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ช่วยตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวให้หายกลางแกลงใจกัน

ในส่วนของกสทช.นั้น หลังจากจัดการประมูลไปแล้ว ก็จะต้องพิจารณารับรองผลการประมูล และออกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน 2.1 กิกะเฮิรตซ์ และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้กับผู้ประมูลทั้ง 3 บริษัท อย่างเป็นทางการ ประมาณต้นเดือนพฤศจิกายน นี้ หลังจากนั้นทั้ง 3 บริษัทก็จะเริ่มลงมือทำงานพัฒนาเครือข่ายในระบบ 3G เช่น การสร้างสถานีฐาน เสารับ-ส่งสัญญาณ เพื่อรองรับการให้บริการ 3G ทั้งนี้ได้มีการกำหนดขอบข่ายและพื้นที่

การให้บริการ คือผู้ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ จะต้องให้บริการครอบคลุมทุกจังหวัด โดยครอบคลุมประชากร 50% ภายในระยะเวลา 2 ปี และครอบคลุมประชากร ไม่น้อยกว่า 80% ภายในระยะเวลา 4 ปี

ดังนั้นการประมูลคลื่นเช่น 3G บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ ที่เพิ่งจบลงเมื่อวันที่ 16 ต.ค.ที่ผ่านมา จึงไม่ใช่เป็นการสิ้นสุดการทำงาน แต่นั่นคือการเริ่มต้นสู่ศักราชใหม่แห่งการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทย ที่ใครหลายคนมักหยิบยกขึ้นมากล่าวอ้างว่า คลื่นความถี่เป็นทรัพยากรของประเทศที่คนไทยทุกคนมีสิทธิ จะได้ใช้ โดยคาดว่าถ้าไม่มีอะไร

มาสะดุด อย่างเร็วที่สุดคนไทยจะได้ใช้โทรศัพท์ในระบบ 3G ประมาณปี 2556 หลังจากเสียโอกาสมากกว่า 2 ปี เพราะต้องล้มประมูลในปี 53

เสียงสะท้อนจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวนมากที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ต่างบ่นเป็นเสียงเดียวกันว่า ระบบอินเทอร์เน็ตค่อนข้างช้า เมื่อเทียบกับเมืองท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ในแถบเอเชีย ที่ก้าวไปสู่ 4G กันแล้ว ดังนั้นจึงต้องย้ำกันอีกครั้งว่า 3G เป็นเรื่องของดาต้า หรือการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ประโยชน์จาก 3G ไม่ใช่การสนทนาด้วยเสียง แต่เป็นบริการด้านเนื้อหาสาระ และแอปพลิเคชัน ช่วยให้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ เช่น สร้างเอกสาร แก้ไขรูปภาพและฟังเพลงได้โดยไม่ต้องจำเป็นต้องติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ซับซ้อน ผ่านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ที่สามารถพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของชนเป็นจำนวนมาก

นักเศรษฐศาสตร์ได้วิเคราะห์ไว้ก่อนหน้านี้ว่า อย่าไปมองมูลค่า 3G ที่มูลค่าใบอนุญาต จำนวน 4 หมื่น 5 พันล้านบาท หรือแสนล้านบาท แต่ควรมองเรื่อง "โอกาส" ที่ต้องให้กับคนไทยทั้งประเทศเป็นดั่งตั้ง เพราะคนไทยรอโอกาสมาหลายปีแล้ว โดยเฉพาะเมื่อมี 3G แล้ว จะเกิดผลดีอย่างไรบ้าง

ข้อเปรียบเทียบ	3G	4G
ความเร็วในการรับส่งข้อมูล	<10 Mbps	ปกติ 20-40 Mbps สามารถสูงได้ถึง 100 Mbps
ขอบเขตการใช้งาน	เน้นเฉพาะเขตพื้นที่	ใช้งานได้ทั่วโลก (global mobility)
ค่าใช้จ่าย	แพงกว่า	ถูกกว่า
การสนองตอบความต้องการของแอปพลิเคชันสูง ๆ	ยังไม่ดีพอ	ดีกว่า 3G
การเล่นวิดีโอแบบภาพเคลื่อนไหวที่เต็มรูปแบบ	กระตุก	ดูได้และดีกว่า 3G
การประชุมทางโทรศัพท์แบบไร้สาย	ทำได้แต่ยังไม่ดีเท่าที่ควร	ทำได้และดีกว่า 3G
การเชื่อมโยงและทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่าย	ทำได้ยุ่งยากกว่า	สะดวกทำได้ง่ายกว่า

ต่อประเทศชาติ ต่อประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ รายได้ ต่างได้รับผลเต็ม ๆ นับแต่มีการเริ่มต้นประมูล แม้หลายคนมองว่ารายได้รวมจากการประมูลครั้งนี้มีน้อยเกินไป

แต่ในทางกลับกันรายได้มหาศาลที่

จะเข้าสู่ประเทศในรูปแบบต่าง ๆ จากการลงทุนพัฒนาโครงข่าย 3G การลงทุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย การลงทุนด้านแรงงาน หรืออาจรวมไปถึงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ขณะเดียวกันยังส่งผลโดยรวมต่อเศรษฐกิจประเทศ ที่รัฐบาลได้จากอัตราภาษีทั้งทางตรงและ

ทางอ้อม

ระบบ 3G ณ วันนี้จึงไม่ใช่ของ

แปลกใหม่สำหรับในหลาย ๆ ประเทศที่กล่าวไว้ในข้างต้น แต่อาจจะล่าช้าไปแล้วเสียด้วยซ้ำ เพราะหลายประเทศกำลังก้าวพรวด ทะยานไปสู่ระบบ 4G ดังนั้นถ้าจะเปรียบ 3G ตอนนี้ จึงเหมือนกับรถยนต์ที่กำลังตกยุค แต่จะโง่งราคาขายแพงให้เหมือนเป็นรถยนต์ใหม่ป้ายแดง!! ขณะที่ประเทศไทยเองก็ยังคงเฝ้ารออีกรุ่นยกสุดท้าย ปลอยให้ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนต่างขยับล้ำหน้าแข่งไปไกลอีก!!

ก๊อปปี้เฉพาะกิจ : รายงาน

เดลินิวส์

ประชาชนได้ประโยชน์ดีที่สุด

แม้ว่าทางคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจ

การโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. ได้ทำการประมูล 3จี จะจบลงไปแล้ว และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ที่เป็นผู้จัดการประมูลได้ลงมติรับรองการประมูลผ่านไปด้วยคะแนนเสียง 4 ต่อ 1 แต่ปัญหาเรื่องการประมูล 3จี ยังไม่จบลงง่าย ๆ เพราะมีเสียงสะท้อนโจมตีในเรื่องการฮั้วประมูล ทำให้มีการตั้งข้อสงสัยถึงเรื่องที่มีการเอื้อประโยชน์ของบริษัทที่เข้าร่วมประมูล เพราะบริษัทที่เข้าร่วมประมูลทั้ง 3 บริษัท ได้กันหมดอย่างแฮปปี้เอนด์ที่ไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินค่าประมูลส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียประโยชน์ไปมาก

จากข่าวคราวที่ปรากฏออกมาจะทราบว่ากรรม

การ กสทช. เอง 2 ท่าน ก็ไม่เห็นด้วยกับการประมูลครั้งนี้ ก็ยอมทำให้ประชาชนเกิดความสงสัยว่าแม้แต่ กสทช. เองยังเห็นแย้งกันเอง ประชาชนที่รับฟังข่าวสารจะไม่สงสัยหรือในเรื่องข้อกล่าวหาต่าง ๆ ตามเสียงที่ได้มีการโจมตีกันมาก อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่เรื่อง 3จี มีปัญหาไม่จบ ก็อาจเป็นเพราะมาจากความไม่เข้าใจในข้อเท็จจริงในเรื่อง 3จี และเรื่องวิชันตอนการประมูลที่ผ่านมา เมื่อประชาชนบางกลุ่มไม่สามารถเข้าใจคำชี้แจงอธิบายต่าง ๆ ของ กสทช. ได้ ความสงสัยและข้อข้องใจต่าง ๆ ก็ย่อมได้รับการจุดประเด็นขึ้นมาให้มีการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส

เห็นด้วยกับผู้นำฝ่ายค้านที่ให้ทาง กสทช. ชี้แจง

ในเรื่องการประมูลเพื่อความโปร่งใส และต้องชี้แจงให้ผู้บริโภคจะได้ประโยชน์อย่างไร เพราะประชาชนรอคอยและคาดหวังอยู่ ไม่นานนั้นจะเกิดข้อครหาและข้อแย้งกันตลอดไป นอกจากนี้ก็เห็นด้วยกับกรรมการ กสทช. ท่านหนึ่งที่คัดค้านการประมูลว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องตอบสังคม เนื่องจากการประมูลมีความเสี่ยงทางด้านกฎหมายหลายประการ และต้องตอบสังคมให้ได้ว่า การประมูลครั้งนี้เป็นการฮั้วประมูลในขณะนี้หรือไม่ ซึ่งเสียงวิพากษ์วิจารณ์ที่เกิดขึ้น กทค. ที่จัดการประมูลจะต้องรับฟัง และต้องแก้ข้อสงสัยให้สังคมหายสงสัยโดยเร็วที่สุด

ทุกครั้งที่รัฐจะมีการประมูลในเรื่องสำคัญมักจะ

เน้นให้รัฐได้ประโยชน์มากที่สุด โดยไม่ค่อยพูดว่าให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด สำหรับการประมูล 3จี ก็มีการพูดว่าเรื่องที่จะให้รัฐได้รับประโยชน์สูงสุด แต่ไม่ค่อยเน้นว่าทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์ที่สุด จากความเห็นของบางฝ่ายนะให้ทาง กทค. น่าจะแก้เกมด้วยการเร่งกำหนดค่าบริการ 3จี โดยเร็ว เพื่อให้มีอัตราที่เหมาะสมประชาชนยอมรับได้ก็เป็นข้อเสนอที่ดี ซึ่งปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้พัฒนาไปไกลทุก ๆ วัน ความคิดของคนก็ควรจะพัฒนาตามไปด้วย โดยมองประโยชน์ในหลายมิติที่ต้องมุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด ปัญหา 3จี ก็จะจบ.

Econ Focus

เศรษฐศาสตร์

ประมูล 3 จี ฉลุย! เอกชนเอ-คนไทยสมหวัง แต่ กสทช. รับแรงกระแทกเต็มๆ

ตลอดวันที่ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา ไม่ได้มีอะไรที่น่าตื่นเต้น คอมพิวเตอร์ เพื่อบริการอินเทอร์เน็ต การประมูลใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน 2.1 GHz หรือเรียกกันสั้นๆ ว่า ประมูล 3 จี ซึ่งมีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นได้ใจจัดอย่างเอิกเกริก

กระทั้งการประมูลปิดฉากอย่างเป็นทางการประมาณ 3 ทุ่มเศษของวันเดียวกัน ก็มีคำถามดังๆ ผ่านเฟซบุ๊ก เวบพันทิป และอีกหลายๆ แห่ง ในโลกไซเบอร์ว่า การประมูลครั้งนี้เข้าข่ายฮั้ว หรือไม่ฮั้ว

เมื่อนักข่าวไปถามคน กสทช. ก็ได้คำยืนยันตลอดทั้งวันเช่นกันว่า 'ไม่มีฮั้ว' แม้ว่าราคาประมูลจะไม่ขยับจากราคาตั้งต้นเลยก็ตาม แต่ภาพที่ติดกันของคำยืนยันไม่ฮั้ว คือความเห็นของบรรดานักวิชาการ กลุ่มการเมือง และเอ็นจีโอ ที่เกาะติดการประมูล 3 จี มาตลอดความเห็นกลับเป็นคนละเรื่อง มีตั้งแต่ 'ล้มเหลว ทำให้รัฐสูญรายได้

ได้ กสทช. ต้องรับผิดชอบ' จนถึง 'ผลการประมูลใบอนุญาต 3G วันนี้ ออกมาดูเลวร้ายกว่าที่คาดการณ์ อาจกล่าวโทษ กสทช. ต่อ ป.ป.ช.'

ความเห็นที่แตกต่างระหว่าง กสทช. กับคนวงนอกอุตสาหกรรมเช่นนี้ ทำให้เกิดคำถามว่า ตกลงจะเอาผิดกับใคร ที่รัฐสูญเสียรายได้ไปไม่น้อย

มองจากรหัสคำของการประมูล 3 จี ซึ่งกระบวนการประมูลผ่านพ้นไปแล้ว ผู้เขียนเห็นว่ามีความน่าสนใจ ได้แก่ จากต่อไป เอาผิดใคร รัฐสูญเสียรายได้ และทางออกที่ไม่บอบช้ำว่ากันตามจริงแล้ว 4 รหัสคำเหล่านี้มีจุดร่วมซึ่งกันและกัน นั่นคือ ความเป็นไปหลังการประมูล 3 จี

เริ่มกันที่ 'จากต่อไป' สมมติว่า การประมูลครั้งนี้ ผ่านฉลุย โดยไม่ติดหล่มอะไรเลย ภาพทุกอย่างจะดูสวยงามนักวิเคราะห์เริ่มให้คำทำนายตลาดอัลโหลจะเป็นอย่างไร หลังมี 3 จี

แน่นอนว่า ถ้าจับอนาคตจากอาการหุ้นสื่อสารในตลาดหุ้นไทย พอบอกได้ว่าอนาคตของบริษัทที่อยู่ในกลุ่มนี้ น่าจะดีขึ้น ดีขึ้นขึ้นกว่าเดิมมาก และเมื่อจับต่อไปกับการคาดการณ์แนวโน้มตลาด ยิ่งเข้าใจว่า

ทำไมหุ้นสื่อสารจึงซึกซึก ทั้งก่อนและหลังวันประมูล 3 จี

"กสิกรไทยมองประมูลคลื่น 3 จี ปลุกผลิตผลมือถือปี 56 ขยายตัว 14% เทียบปีนี้ มูลค่าตลาดรวมเพิ่มเป็น 2.1 แสนล้านบาท" (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ วันที่ 16 ตุลาคม 2555) โปรยข่าวแคบรทัดกว่าๆ ก็เข้าใจทะเลลู่ปรุปรอง

"...คาดว่าหลังการประมูลใบอนุญาต 3G บนคลื่นความถี่ 2.1 GHz ผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาต โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการสื่อสารข้อมูลบนระบบ 3G บนคลื่นความถี่เดิม น่าจะเร่งขยายโครงข่ายและทยอยเปิดให้บริการตามเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่ก่อนในช่วงราวปลายไตรมาส 1 ของปี 2556 พร้อมทั้งออกโปรโมชั่นการตลาดเพื่อเร่งโอนย้ายลูกค้าจากระบบสัมปทาน 2G เดิม ไปสู่ระบบใบอนุญาต 3G ซึ่งมีต้นทุนการแบ่งจ่ายรายได้รายปีที่ต่ำกว่า..."

เนื้อหาที่น่าสนใจ อยู่ในส่วนท้ายย่อหน้า พร้อมทั้งออกโปรโมชั่นการตลาดเพื่อเร่งโอนย้ายลูกค้าจากระบบสัมปทาน 2G เดิม ไปสู่ระบบใบอนุญาต 3G ซึ่งมีต้นทุนการแบ่งจ่ายรายได้รายปีที่ต่ำกว่า...

ความหมายของเนื้อหาส่วนนี้ คือ การได้ครอบครองใบอนุญาต 3 จี ผู้เล่นทั้งสามราย ทรู ดีแทค และเอไอเอส มีจุดตั้งต้นในการแข่งขันการให้บริการเท่าเทียมกัน จนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุในอีก 15 ปีข้างหน้าเท่ากัน และการมีใบอนุญาต 3 จี หมายความว่า ทั้งสามบริษัทจะมีต้นทุนจากการดำเนินการธุรกิจ ในส่วนของต้นทุนการแบ่งจ่ายรายได้ต่อปี ให้แก่รัฐ (ผ่าน กสทช.) 2% ของรายได้ ก่อนหักค่าใช้จ่าย

ประโยชน์จากการโอนย้ายลูกค้า 2 จี มาอยู่ในเครือข่าย 3 จี คือ จากเดิมที่เคย

ต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้รัฐ (ผ่าน กสทช. หรือทีโอที) ในอัตรา 20-30% ของรายได้ ก็ไม่ต้องจ่าย โดยไปเสียในรูปค่าธรรมเนียมรายปี 2% ของรายได้ กำไรเห็นๆ ไม่ต่ำกว่า 20%

ในทางตรงกันข้าม เมื่อเอกชนได้ประโยชน์แล้ว ใครจะเสียประโยชน์ มี 2 กลุ่ม คือ ผู้บริโภค ถ้าอัตราค่าบริการไม่ถูกลง ห้างๆ ที่ภาระต้นทุนในการจ่ายส่วนแบ่งรายได้รายปีลดลง

กลุ่มที่สองคือ รัฐ หันไปที่มีการโอนย้ายลูกค้าออกจากระบบสัญญาสัมปทาน ไปอยู่ในระบบใบอนุญาต แทน ในสัดส่วนที่ยังมากเท่าไรก็ดี ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐจะลดลงอย่าง

ฮวบฮาบ ซึ่งมีผู้ประเมินว่า อาจสูญรายได้ไปกว่า 20,000 ล้านบาท

ถ้าการคาดการณ์ในเรื่องความสูญเสียของรายได้รัฐ เป็นจริง กสทช. ในฐานะหน่วยงานรัฐ (แม้จะเป็นองค์กรอิสระ) ย่อมสมควรจะดูแลในเรื่องนี้อย่างรอบคอบ แต่การกำหนดราคาตั้งต้นที่ต่ำมาก 4,500 ล้านบาท ห่างไกลจากราคาประเมินที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเมินไว้ราว 6,400 ล้านบาท

ยิ่งเมื่อ 3 บริษัทสื่อสารเอกชนเคาะราคาประมูล 2 ใน 3 ซึ่งมีการเคาะราคาออกมา แต่ไม่มีการเคาะราคายืนยัน ทำให้ราคาจบลงที่ราคาตั้งต้น 4,500 ล้านบาท โดยมีเพียงรายเดียว คือ เอไอเอส ที่เคาะจนดันราคาไปยืนที่สูงสุด 4,950 ล้านบาท เพราะต้องการครอบครองสล็อตที่ 7-9 ด้วยเหตุผลทางธุรกิจ ซึ่งมีผู้วิจารณ์ว่า เป็นเพราะสล็อตที่ 7-9 อยู่ติดกับคลื่นความถี่ของทีโอที ที่เอไอเอส เป็นพันธมิตรที่สุดแล้ว ถ้าได้ 7-9 แล้วเอาไปรวมกับทีโอที จะกลายเป็นค่ายที่มี 3 จี เยอะที่สุด รองรับผู้ใช้ได้มากที่สุด เร็วที่สุด เท็จ-จริงประการใด ต้องจับตามองกันต่อไป

ย้อนกลับมาที่ประเด็น 'รัฐสูญรายได้' หากเป็นการสูญรายได้จากการโอนย้ายฐานลูกค้า ย่อมเป็นสิทธิพึงมีพึงได้ของผู้ประกอบการ แต่ถ้าวางราคาประมูลใบอนุญาต 3 จี ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นมาก ต้องไปหาคำตอบว่า เพราะเหตุใด เป็นการ

อ้วนกันของภาคเอกชน หรือมีช่องโหว่ของรูปแบบการประมูล

สมมติว่า ปราบปรามการฉ้อโกงที่เกิดขึ้นกับการประมูล 3 จี เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ไม่ให้พฤติกรรมฉ้อโกงเกิดขึ้น เพราะเคาะหรือไม่เคาะราคาประมูลเพิ่ม พวกเขาได้สล็อตทั้ง 9 อยู่แล้ว แบ่งคนละ 3 สล็อตสมประโยชน์ทุกฝ่าย

ความคลางแคลงใจย่อมถูกโยนกลับไปที่ กสทช. ว่ารูปแบบการประมูลและราคาตั้งต้นการประมูล เป็นไปเพื่อเอื้อประโยชน์กับกลุ่มธุรกิจหรือไม่ ในเมื่อรูปแบบการประมูลและมูลค่าประมูลที่ได้มาทั้งหมดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และต่ำกว่าความเป็นจริงที่รัฐควรจะได้รายได้มากกว่านั้น

ดังความเห็นของ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ที่ให้สัมภาษณ์สื่อหลายฉบับภายหลังการประมูลเสร็จสิ้นลง

"การประมูลครั้งนี้ แม้จะทำให้ประชาชนมีบริการ 3 จี ใช้กันอย่างเต็มรูปแบบในปีหน้า แต่ก็ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี เมื่อเทียบจากราคาประเมินถึง 16,335 ล้านบาท โดยผู้ประกอบการทั้งสามรายได้ประโยชน์จากส่วนต่างนี้ไปเป็นเสมือน 'ลาภลอย' ทั้งนี้ ยังไม่รวมประโยชน์ที่ได้จากการลดค่าสัมปทานที่ต้องจ่ายให้รัฐอีกปีละกว่า 4 หมื่นล้านบาท ที่สำคัญ การที่แต่ละรายได้คลื่น 3 จี มูลค่าถูกแสนถูกต่ำกว่าปีละ 1 พันล้านบาทต่อปี จะไม่มีผลต่ออัตราค่าบริการ 3 จี ที่ประชาชนต้องจ่ายแต่อย่างใด" (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ 17 ตุลาคม 2555)

หากเกิดสถานการณ์ 'รัฐสูญรายได้' ขึ้นจริง ประเทศของเราก็มีกฎหมายที่จะป้องกันอยู่เหมือนกัน ก็ต้องมองหากันต่อไปว่า ใครควรจะเป็นเจ้าทุกข์แทนรัฐ (แน่ๆ ย่อมไม่ใช่กลุ่มกรีน และสุริยะใส กตะศิลา) หนีไม่พ้นกระทรวงที่คุมรายได้เข้ารัฐ แต่จะเป็นช่องทางใด เช่น ช่องทาง พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 ซึ่งต้องคิดต่อว่าเป็นมาตรา 11 หรือมาตรา 12 หรือมาตราอื่นใด

หรือใช้ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ

โทรคมนาคม พ.ศ.2553

ถ้าไม่ใช่ทางเลือกนี้ ผู้รู้แอบกระซิบให้ฟังว่า ทางลงที่สวองงามและลดแรงกดดันได้ดีที่สุด คือ กสทช.เอง มีสิทธิในมือที่จะยกเลิกการประมูล โดยให้เหตุผลว่า วงเงินที่ได้ต่ำกว่าความเป็นจริง แต่ทางเลือกนี้ กสทช. จะเลือกใช้หรือเปล่า ในเมื่อได้ประกาศก้องอยู่ตลอดทั้งวันที่ 16 ตุลาคม ว่าการประมูลใบอนุญาต 3 จี โปร่งใส ไม่มีการฉ้อราษฎร์

ประมูล 3 จี จะลงเอยอย่างไร น่าติดตามจริงๆ ■

ฉลามเขียว

แจกคลื่นฟรี

ท่าน น.ต.ประสงค์ สุนศิริ ก็ได้ให้สัมภาษณ์ปฏิเสธแล้วนะครับ กรณีที่ ส.ส.ก่อแก้ว พิกุลทอง ระบุว่าเป็นที่ปรึกษาเว็บไซต์ภาคีด้านโกงไทย ที่กำลังแจกการขนย้ายเงิน 16,000 ล้านบาท ที่ 30 นักการเมืองได้จากการเก็บค่าหัวคิวโครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม ไปฝากไว้ที่ธนาคารฮ่องกง และถูกอายัด

“ยืนยันว่าไม่ทราบเรื่องดังกล่าวมาก่อน และกำลังตรวจสอบเรื่องนี้อยู่ ใครจะพูดอะไรก็พูดไป ผมเองไม่ได้กังวลใดๆ ทั้งสิ้น”

ผมเสียดายครับที่ท่านไม่รู้เรื่อง ก็หมายความว่า ไม่ได้อยู่เบื้องหลังการแจ ซึ่งผมผิดหวังเพราะวานนี้ผมเพิ่งจะรู้ว่า ถ้าจริงผมก็ขอว่าคราวนี้อ่าตั้ง คตส.มาตรวจสอบ ขอให้ยึดทรัพย์เลย ยึดเจ็ด.คนแรก แล้วยึดญาติพี่น้องไล่ชั้นลง 14 ชั่วโคตร แล้วยึดทรัพย์ของสมุนบริวารด้วย แล้วเขียนรัฐธรรมนูญห้ามคนพวกนี้มีอำนาจการเมือง

ส่วนวันนี้ผมขอยุ “กรมสอบสวนคดีพิเศษ” ตามที่ท่านโฆษกพร้อมพงศ์ไปยื่นร้องให้สอบสวนนั้น ผมขอให้อัปตัวมาขังคุกเลยครับ จับทุกคนที่แถลงข่าวเรื่องไซฟ่อนเงิน ผมจะชวนคนไทยร่วมกัน...ฮา

อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ผมมีความสุขก็คือ เรื่องที่สื่อมวลชนไทยเกาะติดการเสนอข่าวประมูลคลื่นโทรศัพท์ 3จี อย่างเข้มข้น

มาก และเป็นกรณีที่ประชาชนไทยสนใจติดตามมาก

ประชาชนแยกเป็น 2 ฝ่าย

ฝ่ายหนึ่งต่อต้านการประมูลในหลายรูปแบบ ทั้งยื่นถอดถอน 9 กสทช. จะยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

และคำว่า ไม่ใช่การประมูลหรอก

ขณะที่ประชาชนไทยอีกฝ่ายก็ตำหนักวิชาการ ตำพวกต่อต้าน เพราะคนกลุ่มนี้อยากมีโทรศัพท์ 3จี ใช้ ซึ่งประเทศชวาเขาใช้นี้ 3จี มา 2 ปีแล้ว ขณะนี้กำลังเปิดบริการ 4จี

เห็นทำที่คนไทยแล้วผมมีความสุขครับ

และตัวผมขอมีส่วนร่วม ด้วยการเขียนหนังสือตรงนี้เสนอทำที่ของตัวเองว่า

กสทช.แจกคลื่นฟรีให้ค่ายมือถือไปเลยครับ

คลื่นวิทยุทั้งหมดในอากาศเป็นสมบัติของประชาชน

ถ้าค่ายมือถือได้ กล้าลงทุนวางระบบที่ดีที่สุด และเก็บเงินค่าใช้จากประชาชนน้อยที่สุด ก็ให้คลื่นแก่ค่ายนั้นไป โดย กสทช.มีหน้าที่ควบคุมให้ค่ายมือถือปฏิบัติตามพันธสัญญาที่ยื่นไว้ต่อ กสทช. ถ้าหากไม่รักษาคุณภาพ บริการไม่ดี ก็ถอนใบอนุญาต โดยให้ประชาชนผู้ใช้เป็นคนกำหนดว่าจะถอนของค่ายใด

ผมขอเรียนแก่คนไทย คณะที่กำลังหาว่า กสทช.ประมูลคลื่น 3จี ได้ราคาถูกๆ นั้น

ท่านคิดผิดครับ

ถ้าประมูลแพง ค่ายมือถือก็จะมาขูดรีดประชาชนผู้ใช้

ฉลามเขียว

ต้องตรวจสอบ กสทช.

ผมเพิ่งกลับจากการดูงาน โรงไฟฟ้านิวเคลียร์จีน ที่ Daya Bay เมืองกวางเจา กับเพื่อนร่วมรุ่น วพน. 1 สถาบันวิทยุ-การพลังงาน โรงไฟฟ้านิวเคลียร์แห่งนี้อยู่ห่างจากเกาะฮ่องกงแค่ 50 กม.เท่านั้น เพราะต้องส่งไฟฟ้าให้ฮ่องกงใช้ถึง 70% เป็นอย่างไร วันพรุ่งนี้จะเล่าสู่กันฟัง แต่วันนี้ขอเขียนถึงการประมูลคลื่นความถี่ 3 จี แบบ 1 จี กันก่อนนะครับ

ก่อนไปดูโรงไฟฟ้านิวเคลียร์จีน ผมเขียนทั้งท้ายไว้ว่าการประมูล 3 จี ครั้งนี้ ชนกันตั้งแต่ในมุ้งแล้ว เพราะกติกาการประมูลของ กสทช. เขียนเอาไว้เป็นอย่างนั้น

แล้วผลการประมูลที่ออกมา ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ คลื่นความถี่ 3 จี จำนวน 9 สล็อต 45 ความถี่ ที่นำออกประมูล มีผู้เสนอราคาประมูลเพียง 1 ราย จากผู้ประมูล 3 ราย คือ เอไอเอส เสนอราคา สล็อต E และ สล็อต H ที่ราคา 4,950 ล้านบาท จากราคาเริ่มต้น 4,500 ล้านบาท กับ สล็อต A ที่ราคา 4,725 ล้านบาท จากราคาเริ่มต้น 4,500 ล้านบาท

ที่เหลืออีก 6 สล็อต จำนวน 30 คลื่น ไม่มีใครเสนอราคาประมูล ค่ายทรู และ ค่ายดีแทค ต่างสงวนสิทธิ์ ไม่เสนอราคาประมูลเพิ่ม ผลก็คือ คลื่นทั้ง 6 สล็อตนี้ต้องขายในราคาที่ กสทช. ตั้งไว้ที่ราคาเริ่มต้นคือ 4,500 ล้านบาท

เมื่อเป็นเช่นนี้ กสทช. ก็หาทางแก้หน้าหนากๆ ของตัวเองด้วยการ ให้สิทธิ แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ค ในเครือ เอไอเอส เป็นผู้เลือกคลื่นความถี่ก่อน ในฐานะผู้ประมูลสูงสุด เอไอเอสก็แปลก เลือกคลื่นความถี่ G H I ซึ่งเป็น ช่วงคลื่นความถี่ท้ายสุด แทนที่จะเลือกคลื่นความถี่ตรงกลาง ซึ่งน่าจะเป็นคลื่นที่ดีที่สุด

ผมเดาเอาว่า เอไอเอส คงจะเกรงใจ ทีโอที เจ้าของสัมปทานเก่า จึงเลือกคลื่นที่อยู่ข้างๆ ทีโอทีไว้ก่อน เรื่องคลื่นความถี่ที่ดีกันค่อยไปว่ากันทีหลัง

รักษาความสัมพันธ์ไว้ก่อน ในอนาคตอาจต้องมีการทำธุรกิจร่วมกันอีกเยอะ

ส่วนอีก 2 บริษัทที่เข้าร่วมประมูล แต่ไม่ได้ประมูล กลับได้คลื่นความถี่ไปเลยคือ ทรู และ ทรู ทีวี ของ ค่ายทรู และ ดีแทค เน็ตเวิร์ค ของ ค่ายดีแทค ทาง กสทช. แก้น้ำที่แตกเป็นริ้วด้วยการ ให้จับสลากเพื่อสิทธิการเลือกคลื่นความถี่ก่อน ค่ายทรูมือเฮงกว่าจับได้สิทธิเลือกคลื่นก่อน ทรูก็เลือกคลื่นความถี่ตรงกลาง D E F ซึ่งเป็นคลื่นที่อยู่ตรงกลางคลื่นความถี่ที่นำออกประมูลในครั้งนี้ ซึ่งว่ากันว่าน่าจะเป็นคลื่นที่ดีที่สุด ถือเป็นโชคดีของทรูไป

คลื่นความถี่สล็อต A B C ไม่มีใครเลือก ก็ตกเป็นของ ดีแทค ไป การประมูลคลื่น 3 จี 45 ความถี่ในครั้งนี้ กสทช. ได้เงินเพิ่มเพียง 1,125 ล้านบาท จากราคาประมูลที่ตั้งไว้ 4,500 ล้านบาทด้วยความเมตตาของ พี่ใหญ่ไอเอสไอ ที่ช่วยเสนอราคาประมูล รักษาหน้าหนากๆ ของ กสทช.เอาไว้

สรุปแล้วการประมูลคลื่นความถี่ 3 จี ครั้งนี้ เอไอเอส จ่ายเพิ่มเพียง 450 ล้านบาท ได้ไป 3 คลื่นความถี่ ทรู จ่ายเพิ่ม 450 ล้านบาท ก็ได้ไป 3 คลื่นความถี่ และ ดีแทค จ่ายแค่ 250 ล้านบาท ก็ได้ไป 3 คลื่นความถี่เช่นกัน แอปป์กันถ้วนหน้า

ก็ไมรู้ กสทช. จะประมูลไปหาพระแสงแว้วอันใด แจกเสียก็สิ้นเรื่อง การประมูลครั้งนี้ไม่ว่าจะดูชอกนมไปไหน มันก็หนีไม่พ้นความเชื่อที่ว่า ต้องมีการ “การฮั้ว” กันอย่างแน่นอน แต่เมื่อประมูลไปแล้วผมก็เห็นด้วยว่า ควรรักษา 3 จีเอาไว้ เพราะเป็นของดีมีประโยชน์ แต่ “ผู้จัดการประมูล” คือ “กสทช.” รวมทั้ง คณะกรรมการ กสทช. ทุกคน จะต้อง “ถูกตรวจสอบ” ด้วยกระบวนการทางกฎหมายทุกวิถีทางจนถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความโปร่งใสไม่มีสีเทาอย่างที่เห็น

การประมูลครั้งนี้ใครที่ติดตามข่าวบ้าง ต่างก็รู้ดีว่ามันไม่ชอบมาพากล เป็นเรื่องที่ กระบวนการสอบสวน และ กระบวนการยุติธรรมรัฐ (ถ้ายังมี) จะต้องติดตามตรวจสอบเพื่อหาคำตอบให้ได้การที่ คุณสุกัญญา กลางณรงค์ หนึ่งใน กสทช. ทวิตข้อความปฏิเสธล่วงหน้า จะไม่รับรองผลการประมูลครั้งนี้ ก็เป็นทางออกที่ดี แต่ถ้าจะให้ดีกว่านี้ควรเสนอให้ กสทช. ตั้งกรรมการอิสระขึ้นมาตรวจสอบกันเอง นี้อะไรลับลมคมในหรือไม่ มีเจตนา การประมูลของ กสทช. ครั้งนี้ก็จะกลายเป็น “ตัวอย่างที่ไม่ดี” แก่องค์กรอื่นๆ ในการประมูลครั้งต่อไป.

“ลม เปลี่ยนทิศ”

mudlek@hotmail.com

คาบูกคาบดอก

หมัดเหล็ก

3 จีกับข้อสังเกตที่น่ารับฟัง

การประมูลใบอนุญาตโทรศัพท์ 3 จีคลื่นความถี่ 2.1 หรือที่ต่างประเทศใช้เป็นมาตรฐานปัจจุบันเรียกว่า 2100 ผ่านไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มีการประมูลทั้งสิ้น 7 รอบจากคลื่นทั้งหมด 45 เมกะเฮิร์ตซ์แบ่งเป็น 9 สล็อตสล็อตละ 5 เมกะเฮิร์ตซ์ โดยมีบริษัทที่เข้าร่วมประมูล 3 บริษัทพอดี ก็เป็นบริษัทที่มีโครงข่าย 3 จีใช้อยู่แล้ว แต่เป็นแบบ 850 บ้าง 900 บ้าง ซึ่งยังมีประสิทธิภาพไม่สมบูรณ์ในการดาวน์โหลดข้อมูลเท่ากับระบบที่มีการประมูลกันใหม่

ปรากฏว่ามีการประมูลในการที่จะเลือกช่วงคลื่นที่คิดว่าอยู่ในช่วงที่ดีที่สุด เพียง 3 สล็อตเท่านั้น จากราคาตั้งต้น 4,500 ล้านบาท เป็น 4,950 ล้านบาท 2 สล็อต และ 4,725 ล้านบาท 1 สล็อต ก็เป็น 3 สล็อตตามที่แต่ละบริษัทจะได้รับประมูลไปตามเพดานที่กำหนดไว้คือไม่เกินรายละ 15 เมกะเฮิร์ตซ์ ส่วนที่เหลืออีก 6 สล็อตไม่มีการประมูลเพิ่มเติมแต่อย่างใดก็เลยได้ไปในราคา 4,500 ล้านบาทเท่านั้น

เพราะฉะนั้น การประกวดราคาประมูลคลื่น 3 จีเที่ยวนี้ที่จะนำไปใช้ให้บริการได้เป็นเวลา 15 ปี รวมเป็นเงินที่รัฐจะได้รับทั้งสิ้น 41,625 ล้านบาท สูงกว่าราคาตั้งต้น 1,125 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 2.78

ต่อมาถึงขั้นตอนการเลือกสล็อต ปรากฏว่า เอไอเอสที่เป็นผู้เข้าประมูลรายเดียวที่ประมูลเพิ่มเติมทั้ง 3 สล็อต เลือกเอาช่วง 3 ช่องสุดท้ายที่รัฐไม่ได้ประมูลเพิ่มเลือกเอาช่องตรงกลางและดีแทคที่ไม่ได้ประมูล

เพิ่มเช่นกันได้ช่องหัวสุดซึ่งในทางเทคนิคแล้วแต่ว่าแต่ละค่ายมือถือจะมองความได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไรจะมองว่าช่องนั้นดีกว่าช่องนี้ต่างค่ายต่างความคิดกัน เพียงแต่คิดว่า ทูกับดีแทค เหตุใดจึงไม่มีการประมูลแข่งขัน นำไปสู่คำถามที่ว่ามีการฮั้วกันล่วงหน้าหรือไม่เป็นการแบ่งเค้กหรือไม่ซึ่งทั้งกสทช. และค่ายโทรศัพท์ที่ถูกกล่าวหาก็ต้องชี้แจงกับสังคมให้ชัดเจน

เรื่องนี้ พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ กสทช. ได้แถลงว่าการประมูลเป็นไปด้วยความโปร่งใส ไม่มีการฮั้วกันจนกว่าวิธีการประมูลและการตั้งต้นราคาถูกต้อง ส่วนราคาตั้งต้นจะถูกไปแพงไป ก็ขึ้น

อยู่กับผลกระทบกับผู้บริโภคด้วย ถ้าประมูลในราคาขนาดนี้แล้วผู้บริโภคได้ใช้ในราคาเดิมหรือไม่มีการปรับราคาค่าบริการขึ้นให้บริการสะดวกรวดเร็วเต็มทุกพื้นที่ ไม่มีสะดุด ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ก็ถือว่าอานิสต์สถกอยู่กับผู้บริโภคไป

บรรทัดนี้จึงยังบอกไม่ได้ว่ามีการฮั้วหรือไม่ฮั้ว เป็นการตั้งข้อสังเกต เพราะ กสทช. ก็ได้ยึดหลักเกณฑ์ในการประมูลตามที่กฎหมายระบุไว้ทุกอย่าง ข้อสังเกตจาก สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ นักวิชาการ แสดงความเห็น รัฐจะเสียหายเมื่อเทียบจากราคาประเมินถึง 16,335 ล้านบาทผู้ประกอบการทั้งสามรายได้ส่วนต่างไปเสมือนลากลอยยังไม่รวมประโยชน์ที่ได้รับการลดค่าสัมปทานที่ต้องจ่ายให้รัฐอีกปีละกว่า 4 หมื่นล้านบาท

รวมทั้งการออกแบบการประมูลที่ให้แต่ละรายถือครองคลื่นความถี่ได้เท่ากัน ทำให้ไม่เกิดการแข่งขันอย่างที่เป็นและเรียกร้องให้กสทช. รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเรื่องของการประมูลคลื่น 3 จีก็ต้องติดตามตรวจสอบกันไป แต่สิ่งที่กสทช. จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังคือรักษาผลประโยชน์ของประชาชนเอาไว้ให้มากที่สุด.

หมัดเหล็ก

สำนักข่าวหัวเขียว ☆ ต่อจากหน้า 1
ชัดเจน กสทช.ทำเอง ชงเองก็ไปแก้ข้อหา
กันเองก็แล้วกัน

ประการแรก การที่ กสทช.กำหนด
ราคาประมูลขั้นต่ำให้ต่ำกว่ามูลค่าคลื่น
3 จี ที่ประเมินไว้บนโต๊ะเกียจ

ชี้ให้เห็นเจตนาเอื้อให้กลุ่มทุนยักษ์
ใหญ่สื่อสาร ฟาดคำไรกันสะบัดบาน

ประการที่สอง การแบ่งเค้ก 3 จี
เป็น 9 ชุด ให้บริษัทสื่อสาร 3 กลุ่ม ต้อง
ประมูลไม่เกินกลุ่มละ 3 ชุด

มันคือการแบ่งเค้กลงตัว ไม่ใช่
การประมูลแข่งขันแต่อย่างใด

“แม่ลูกจันทร์” กราบเรียนว่า กสทช.
มีหน้าที่ดูแลรักษาคลื่นความถี่ ซึ่งเป็น
ทรัพย์สินของแผ่นดินให้เกิดประโยชน์สูง
สุดต่อประเทศชาติและประชาชน

แต่การประมูลคลื่น 3 จีครั้งนี้ทำให้
ประเทศชาติสูญเสียผลประโยชน์ที่ควร
ได้กว่าหนึ่งหมื่นหกพันล้านบาทฟรีๆ

ตรงนี้แหละที่มันน่าเศร้าใจ

ประการที่สาม การที่ กสทช.กำหนด
กติกาเปิดช่องให้มีการฮั้วประมูล ทำให้
กลุ่มทุนสื่อสาร 2 ราย คือ กลุ่มดีแทคและ
กลุ่มทรู ไม่ยอมเสนอราคาแข่งกันแม้แต่
สิ่งเดียว

“แม่ลูกจันทร์” ชี้ว่า การที่บริษัท
ผู้เข้าประมูลไม่ยอมเสนอราคาแข่งกัน ก็
คือการฮั้วประมูล

แถมเป็นการฮั้วประมูลที่ กสทช.เป็น
ผู้กำหนดกติกาเอง

สรุปว่า การจัดประมูลคลื่น 3 จี ครั้งนี้
เป็นรายการปาหี่ เพราะไม่มีการประมูลแข่ง
ขันกันจริงๆอย่างที่ กสทช.ฉายหนังโฆษณา

อึ้ง หลายคนแปลกใจว่าการประมูล
คลื่น 3 จี อื้อฉาวโจ่งครึมขนาดนี้ ทำไม
นักการเมืองทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล ไม่ออก
มาโววายอะไรเลย

ปิด โธ่เอ๊ย... ใครจะกล้าออกมา
โววาย

เพราะกลุ่มทุนสื่อสารยักษ์ใหญ่ทั้ง 3
รายคือผู้มีอุปการคุณสูงสุดของพรรคการเมือง
ไทยตลอดกาล

“แม่ลูกจันทร์” ชื่นชมกรรมการ
กสทช.เสียงข้างน้อย 2 คน คือ “หมอประ
วิทย์ ลี้สถาพรพงศ์” และ “สุกัญญากลาง
ณรงค์” ที่ประกาศจุดยืนชัดเจนไม่เห็นด้วย
กับกติกาการประมูล 3 จี เวอร์ชันกินกำไร
ให้กลุ่มทุน

“แม่ลูกจันทร์” สนับสนุนบทวิเคราะห์
ของ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านโทรคมนาคม และประธานที่ตีอาร์ไอ
ที่ชี้ว่าการประมูลครั้งนี้ถือเป็น “ลาภลอย”
ของกลุ่มทุนสื่อสารเต็มๆ

เป็นลาภลอยก้อนโตเพราะ กสทช.
เปิดช่องให้ประมูลต่ำกว่าราคาประเมิน
ถึง 16,000 ล้านบาท แถมได้วีซ่ายาว
ถึง 15 ปี

เฉลี่ยจ่ายค่าตั้งให้รัฐปีละพันล้านบาท
เท่านั้นเอง

ถ้าเทียบกับค่าสัมปทานปัจจุบันที่กลุ่ม
ทุนสื่อสารต้องจ่ายให้รัฐกว่า 4 หมื่นล้านบาท

ต่อปี ก็ยิ่งน้อยกว่ากันหลายสิบเท่าตัว

โอ้แม่เจ้า... มันแซบอีหลีชะนี้กระไร
หมายเหตุ ถึงใครจะกล่าวหาว่านี่
เป็นการฮั้วประมูลแต่กรรมการ กสทช.บาง
คนก็ออกมายืนยันนั่งยันนอนยันว่าไม่ใช่
การฮั้วประมูล

แต่เป็นการประมูลคลื่น 3 จี ที่โปร่งใส
ถูกต้อง บริสุทธิ์ และยุติธรรม

“แม่ลูกจันทร์” มองว่าการประมูล
จะฮั้ว? หรือไม่ฮั้ว? ก็ต้องไปพิสูจน์ใบเสร็จ
ที่ศาลปกครอง หรือที่ ป.ป.ช.

แต่ถ้าเปิด พ.ร.บ.ความผิดว่าด้วยการ
ฮั้วประมูลมาอ่านเล่นแก้เซ็งก็จะถึงบางอ้อ
ร้องอ้อว่ามันยังเง่

มาตรา 10 (พ.ร.บ.ความผิดฮั้วประมูล)
ระบุว่า เจ้าหน้าที่รัฐ ใช้อำนาจโดยทุจริต
ทำการออกแบบกำหนดราคา กำหนด
เงื่อนไขหรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน
อันเป็นมาตรฐานการเสนอราคา โดยมุ่งหมาย
มิให้มีการแข่งขันเสนอราคาอย่างเป็นธรรม
หรือเพื่อช่วยเหลือผู้เสนอการรายใด
ให้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดย
ไม่เป็นธรรม

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่ 5 ปี ถึง 20 ปี

เอวังก็มีประการฉะนี้แลเฮย.

“3 จี” อย่าให้วุ่นกันอีกเลย

แ ม้จะคลอเคลียออกมาเรียบร้อยแล้ว หลังจากที่มีการประมูล 3 จี โดย 3 บริษัทที่ได้รับคือไอเอส ทรู และ ดีแทค แต่ก็ยังมีข้อสงสัยกันว่าจะมีการฮั้วกัน เพราะแทนที่รัฐจะได้เงิน 6 หมื่นกว่าล้านบาท กลับได้เพียงแค่ 4 หมื่นกว่าล้านบาทเท่านั้น

เท่ากับว่าเป็นการช่วยเหลือ 3 บริษัทไม่ต้องจ่ายเงินจำนวนมากมายที่ควรจะเป็นเนื่องจากมีการประเมินว่าตัวเลขที่เหมาะสมกันไว้แล้ว

ว่าที่จริงแล้วการประมูล 3 จี ครั้งนี้ถือว่าเป็นการประเดิมผลงานครั้งแรกของ กสทช.ด้วยรูปแบบการประมูลที่คิดค้นกันแล้วว่าดีที่สุด เป็นธรรมที่สุด โปร่งใสที่สุด

หากดูตามรูปการณ์แล้วก็น่าจะเป็นไปเช่นนั้น

แม้แต่บรรดาที่มีทั้งหลายที่คัดค้านต่างก็เห็นตรงกันว่าควรจะให้เปิดให้มีการประมูล เพราะ 3 จีของไทยนั้นล่าช้ามาก ต่างกับประเทศอื่นๆที่เดินหน้ากันมานานแล้ว อีกทั้งยังไม่มี การพูดถึงวิธีการประมูลว่า ไม่โปร่งใสหรือมีอะไรตุกติก

แต่ที่ค้างคาใจก็คือ ตั้งราคาต่ำเกินไปเท่านั้น

จึงมีการร้องศาลปกครองกันหลายกลุ่ม หรือแสดงความเห็นกันไปต่างๆ นานา ซึ่งก็ยังไม่ว่าศาลท่านจะว่าอย่างไร

เหนืออื่นใดแม้ประมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ก็ต้องผ่านขั้นตอนคือการรับรองจาก กสทช.อีกจึงจะดำเนินการต่อไปได้

เอาเข้าจริงกว่าจะเรียบร้อยก็ต้องรอถึงต้นปีหน้ากว่าจะใช้กันได้อย่างเต็มรูปแบบหลังจากที่ต้องรอกันมาอย่างยาวนาน

นี่แหละคือปัญหาของประเทศไทย

ไม่ว่าจะทำอะไรมีปัญหาไปทุกเรื่อง คงเป็นเพราะการบริหารจัดการที่ไม่ดีพอ ความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันด้วยความหวาดวิตกกังวลไปต่าง ๆ นานา

ความจริงหากมองกันอีกแง่หนึ่งเมื่อ 3 บริษัทที่ประมูลได้ในราคาที่ต่ำเกินไป ผลที่จะตามมาก็คือ ความรับผิดชอบที่มีต่อผู้ใช้บริการ

นั่นก็คือราคาจะไม่ต้องสูง การบริการจะต้องเต็มที่

เพราะแม้จะเป็นเรื่องของอากาศที่ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไร แต่รัฐที่ได้อำนาจในการครอบครองคลื่นสัญญาณก็ควรจะได้ประโยชน์พอสมควร เนื่องจากบริษัทที่ประมูลได้สามารถนำคลื่นที่ได้รับไปหาผลประโยชน์ได้มากพอสมควร

มีการคาดการณ์กันว่าน่าจะมูลค่าเพิ่มราว 2 แสนล้านบาท

เพียงแต่ว่าทั้ง 3 บริษัทจะได้อายุสัญญาเพียงแค่ 15 ปี เท่านั้น และที่สำคัญการพัฒนาระบบคลื่นสัญญาณนั้นกำลังจะก้าวไปสู่ระบบ 4 จี ซึ่งก็จะต้องมีการเปิดประมูลกันใหม่อีกไม่นานนี้ บวกลบคูณหารแล้วก็พอจะกลมกล่อมกันไปได้

ที่สำคัญก็คือความรับผิดชอบของทั้ง 3 บริษัทที่มีต่อผู้ใช้บริการว่าจะแสดงจิตเจตนามากน้อยแค่ไหนต่อผู้ใช้บริการว่าด้วยเรื่องราคา มีสัญญาณได้ครบทุกพื้นที่ และการบริการที่ถึงลูกถึงคน ทางที่ดีทั้ง 3 บริษัทควรจะประกาศเจตนารมณ์ให้กระจ่างชัด เพื่อที่จะทำให้กระแสต่อต้านที่กำลังเกิดขึ้นจะได้ยุติเพื่อจะได้เดินทางกันต่อไป เพราะมิฉะนั้น หากเกิดปัญหาขึ้นมามากก็จะต้องเสียเวลา

ไม่รู้ว่าจะเมื่อใดจะได้ใช้กันเสียที

ขณะเดียวกัน กสทช.เองก็ต้องรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นเพื่อลดข้อครหาต่างๆ ก็จะต้องมีมาตรการเพื่อให้ทั้ง 3 บริษัทดำเนินการให้เป็นเพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ใช้บริการซึ่งเป็นคนไทย และมีสิทธิชอบธรรมในการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของคลื่นสัญญาณในอากาศ

เพราะใช่ กสทช.เป็นเจ้าของสัญญาณ

แต่เป็นเพียงมีหน้าที่บริหารจัดการคลื่นความถี่เท่านั้น.

“สายล่อฟ้า”

6 อ้า...ที่ฟ้อง-ก็ฟ้องกันไป ที่เดินหน้า-ก็เดินกันต่อไป แล้วการประมูล 3 จี ก็ผ่านขั้นตอนการรับรองผลจากที่ประชุม 5 กรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เรียบร้อยแล้วเมื่อวาน (๑๘ ต.ค.๕๕) จะว่า “จาก ๕” ก็ไม่ใช่เสียทีเดียว หากแต่เป็น “เสียงข้างมาก” ในที่ประชุมณะ คือรับรอง ๕ ไม่รับรอง ๑ ก็เป็นอันแน่นอน ๘๐-๙๐% แล้วว่า อีก ๖ เดือนข้างหน้า ประเทศไทยจะมี 3 จี “ของจริง” ให้ใช้ซะที!

กรรมการ กทค.มี ๕ ท่าน ประกอบด้วย พลเอกสุกิจ ชมะสุนทร พ.อ.ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ นายสุทธิพล ทวีชัยการ น.พ.ระวีทย์ สีสถาพรวงศา และนายประเสริฐ ศิลพิพัฒน์

๑ ท่านที่ไม่รับรองนั่นก็คือ “น.พ.ระวีทย์”!

การประชุมบอร์ดเพื่อรับรองหรือไม่รับรองครั้งนี้ มีการถ่ายทอดเสียงจากห้องประชุมให้นักข่าว หรือใครก็ตามที่สนใจฟังอยู่ข้างนอกได้ฟังครบถ้วน (ไม่กักระทั้งเสียงหายใจและเสียงผายลม)

น.พ.ระวีทย์ที่ข้องใจ “เกือบทุกประเด็น” ไม่ว่าเรื่องราคากลาง ๔,๕๐๐ ต่ำไป การประมูลที่อาจจะอึดอัดกันต่างๆ นานา ท่านก็ทำหน้าที่แทนภาคประชาชน ชักใช้โล่เสียงให้ได้ฟังกันครบถ้วน ส่วนใครจะเคลียร์ หรือไม่เคลียร์ และใช้ฐานไหนในการวินิจฉัยเรื่องราคาประมูล 3 จี

นั่นเป็นสิทธิของแต่ละคน ส่วนมติบอร์ด ก็มีผลออกมาอย่างที่ทราบ!

ดีครับ...ในยุคคอร์รัปชั่นครองเมือง การสงสัยไว้ก่อนเป็นสิ่งจำเป็น ไม่เพราะสังคม “ไทยหวาน” ดอกหรือ จึงทำให้วันนี้เกิดเสียงครวญครางใจ “เราปล่อยให้คนชั่วลอยนวลนานเกินไปซะแล้ว”

เฮ้...ใช้อย่างนี้หรือเปล่าก็ไม่รู้แน่ ผมก็...ชักหลง?

ขั้นตอนต่อไป ทาง กสทช.จะเรียกผู้ชนะการประมูลทั้ง 3 เจ้า ก็คือ ค่าย AIS ค่าย DTAC และค่าย TRUE ให้เอาเงินจำนวน ๕๐% จากราคาเดิมที่ประมูลได้มาวางมัดจำ

จากนั้นก็รับใบอนุญาตไปเดินหน้า “ลุย 3 จี” (ดักหน้าไว้เนิด) ทั้งการขยายโครงข่ายเดิม ๘๐% ของพื้นที่ประเทศภายใน ๔ ปี ทั้งการให้บริการ และราคาที่ต้องถูกลง ตามที่บอร์ด กทค.ประกาศเป็นสัญญาประชาคม

ถ้า กสทช.ไม่กำกับ-ดูแล ให้เป็นไปตามเงื่อนไข มี 3 จี “ประ

เรื่องของ 3 จี ที่จะจบด้วย 3 เจ้?

มูลถูกๆ” กันไปแล้ว ยังขยับเป็นหลุด ต้องเที่ยวมุดหาหมุดคลื่น และห่างเมืองกรุงไปนิด ก็ติดๆ หลุดๆ หรือไม่มีสัญญาณเลย เหมือนทุกวันนี้ นั่นก็...เพียงหวังสิ่งที่ดีขึ้นบริการอาจแสดงออกกับ กสทช. และ 3 จีทั้ง 3 ค่าย ตามเทรนด์แดงทั้งแผ่นดิน คือ

เผา (เผ่งง) มันไปเลย...พี่น้อง!

เรื่องคลื่น ที่ทำให้ผู้คนหลายฝ่าย “เมาคลื่น” จนร้องศาล ร้องรัฐสภากันกระจองอแงเวลานี้ ผมไม่อยากให้ชาวชนผู้โยกโยก 3 จีทั้งหลาย (รวมทั้งผมด้วย) รับรู้-รับทราบ การทำหน้าที่รักษาประโยชน์ประเทศของท่านเหล่านั้นด้วย “ทัศนคติรำคาญ”

ให้เข้าใจว่า นี่คือการช่วยกันรักษาผลประโยชน์ ช่วยกันตรวจสอบ ช่วยกันเอะอะมะเหิง เพื่อไม่ให้คนมีอำนาจหน้าที่กระทำการแบบช่อนน้อย ช่อนประมาท และช่อน “บกพร่องโดยสุจริต” อันเป็นตำนานต้นรากของ “ต้นไม้พิษ” ที่ออกอีดอก-อีผลไม้พิษ “ผลาญบ้าน-ผลาญเมือง” มาจนถึงวันนี้

นี่ถ้าดูตามตัวเลขประมูลทั้ง 3 ค่าย ผมว่าค่าย AIS แฟร์แบบจริงใจ ไม่ช่อนน้อยชั่วมากที่สุดในยุคนี้ได้ตรงไหน เขาก็ใส่เงินเกินกว่าฐานสล็อตละ ๔,๕๐๐ ล้าน ตรงนั้น

ส่วนดีเทคโนโลยี ผมก็ไม่ได้ว่าเขาจะชั่วจะชั่วอะไร แต่ถามว่า “เขี้ยวร้าย” นั่นก็ชัดว่าเขี้ยวด้วยแท้กติก แล้วผิดกติกั้ม้ย...มันก็ไม่ผิด การได้ของดีไป แบบราคาถูก และไม่ผิดกฎ-กติกา ก็ถือว่าเขา เก่ง+เฮง+เขี้ยวในการประมูล

ในมุมมองผม เมื่อเขาทำไม่ผิดกฎกติกา เพียงแต่การ “ไม่ใส่ราคา” ทำนองว่า ใส่เงินขั้นต่ำ สล็อตละ ๔,๕๐๐ ล้านบาทแล้วแข่งไว้ ยิ่งไงๆ การประมูล 3 เจ มีสิทธิ์ประมูลได้เจ้าละ 3 สล็อต ในจำนวนทั้งหมด ๙ สล็อต ก็ต้องได้ 3 สล็อตเหมือนกันอยู่ดี

ฉะนั้น จะต้องไปใส่ราคาให้มันเสียเงินเพิ่มทำไม?

ตรรกะคนละ 3 สล็อตเท่ากัน แล้วจะต้องไปจ่ายแพงด้วยการใส่ราคากันทำไม? ตรงนี้แหละ ประกอบด้วยผลทางตัวเงินที่ออกมาว่า กสทช.ทำเงินเข้าคลังได้แค่ ๔๐.๖๒๕ ล้าน ในขณะที่ TDRI บอกว่า มูลค่าตามประเมินหายไป ๑.๖ หมื่นล้าน ก็เลยฮือฮา-ปาแตกกันยกใหญ่ ทำนองว่า

เอ๊ะ...แบบนี้ “กสทช.ก็ฮือประมูล” นะซี?

คงจะไม่ว่าใครผิด-ใครถูก แต่อยากจะบอกว่า ฝ่ายที่รู้ขั้นตอนเทคนิค กฎกติกา ในกระบวนการ 3 จี ตลอดถึงการกำกับ-ดูแลขั้นตอน “ให้บริการ” ต่อผู้บริโภคจากผู้ได้สัมปทาน คือ กสทช. ซึ่งเป็นผู้รู้ แต่ยังไม่ได้นำ “สิ่งที่ประชาชนควรรู้-ควรเข้าใจ” ซึ่งเจ-อธิบาย ถึงความซับซ้อนอันค่อนข้างยากนั้น

ให้ “ภาคประชาชน” ได้ทำความเข้าใจ ด้วยข้อมูลสาธารณะที่ทั่วถึง-กว้างขวาง!

ในขณะเดียวกัน ก็อย่างที่บอก ยุคนี้เป็นยุคคอร์รัปชั่นครองเมือง ประชาชนจึงต่างระแวงสงสัยไว้ก่อนกับทุกเรื่อง-ทุกคน โดยเฉพาะ 3 จี ซึ่งเป็น “สิ่งใหม่” กับสังคมชาติ แต่น่าเสียดาย ความระแวงสงสัยนั้น ไม่ได้ถูกคลี่คลายด้วยข้อมูลสาธารณะที่กว้างขวางและครบถ้วน

ก็จำเป็นอยู่เองที่เมื่อมีการประมูล ภาคประชาชนจึงมีบ้าง ที่ใช้ “ความคิดเอาเอง-ความระแวงด้วยไม่เข้าใจ” แทนความเข้าใจ เป็นฐานตัดสินผลประมูลด้วยตรรกะต่างฐาน

นี่...เป็นประเด็นที่ต้องคิด ต้องแก้ไขในช่องว่างระหว่าง “คนทำ กับ คนระแวง”!

การจะกำจัดช่องว่างนั้นให้หมดไป ก็อยู่ที่ กสทช.จะทำเรื่องที่ยากด้วยเทคนิค ให้เป็นข้อมูลสาธารณะ “กว้างขวาง-ต่อเนื่อง-ดำตา” เพื่อความเข้าใจที่ง่ายต่อภาคประชาสังคมได้ด้วยวิธีการและรูปแบบไหน-อย่างไร

นั่น...ทั้ง กสทช.ในฐานะผู้บริหารระดับแสนฯ ล้าน ต้องหนักแน่น มันคงต้องงาน ต่อเสียงวิพากษ์-วิจารณ์ ต้องช่วยกันคิดแก้ไข อย่างเ่ง-

อย่าเลศ-อย่าแหยงตี-แหยงรอต คนเดียว อย่างนั้นถือว่าทำงานบริหารไม่เป็น ใหญ่แต่ตำแหน่ง แต่ทัศนวิสัย

ยังไม่พ้นวัยทารก!

ประเด็น ๙ สล็อต มีประมูล 3 เจ จ่ายถูก-จ่ายแพงขนาดไหน ก็ได้เจ้าละ 3 สล็อตเท่าๆ กันอยู่ดี ตรงนี้สร้างตรรกะภาคประชาชนให้คิดสรุปว่า “ฮั่ว” ซึ่งมันจำเป็นที่ กสทช.ต้องอธิบาย คำตำแหน่งคลื่นความถี่ซึ่ง “ไม่เหมือนในความเหมือน” ทางด้านเทคนิคให้เห็น ทำนองว่า

ในห้างใหญ่ห้างเดียวกัน แต่กับทำเลในห้าง ทางคนต้องเดินผ่าน เปิดประตูเปิด-เห็นบับ กับทำเลใต้บันไดในชั้นจอดรถใต้ดิน แอร์ก็ไปไม่ถึง ช้าเป็นชอกช้ำท้องน้ำ เช่นนี้ มูลค่าพื้นที่มันย่อมไม่เหมือนกัน

AIS เขาให้ราคาเหนือประมูลมากกว่า เพราะเขาต้องการเลือกทำเลในห้าง โอโง่ง กว้างขวาง สะดวกสบาย มีรสนิยมกว่า ใครไป-ใครมาก็ผ่านพบสะดวก

ส่วน DTAC กับ TRUE ขึ้นชื่อว่าอยู่ในห้างใหญ่เหมือนกัน แต่เขาพอใจจ่ายเท่านั้น เพราะเล็งว่า ทำเลการค้า-การบริการในชั้นใต้บันได ชอกช้ำท้องน้ำ มันก็ขายสินค้าได้ในราคาเดียวกัน ด้วยทัศนคติธุรกิจเช่นนั้น เขาจึงจ่ายราคาประมูลชนิดค้าน...สายตาแฟนฯ

ก็เป็นสิทธิ์ “ตามกติกา” จะไปว่าอะไรเขา อยู่ที่ผู้ใช้บริการคือลูกค้า จะพิจารณาเอาเองว่า จะซื้อสินค้าค่ายไหน สินค้าในห้าง การบริการแบบสินค้าห้าง หรือสินค้าในห้างเหมือนกัน แต่อยู่ใต้บันได ซึ่งการบริการ ก็ดีและใช้ได้ ตามมาตรฐานทำเลชอกใต้บันได

แต่ทั้งหลาย-ทั้งปวง ไม่ว่าในห้าง หรือใต้บันได “มาตรฐานบริการ” คลื่น-โครงข่าย-ราคา ในขั้นต้น ต้องเป็นไปตามกติกา ตามที่รับสัญญา-รับเงื่อนไขมาจาก กสทช. ส่วนที่ประสิทธิภาพ 3 จี แต่ละค่ายจะแตกต่างกันบ้างนั้น

ก็มาจาก “ทำเลที่ตั้ง” ในห้าง-ในชอกนั้นแหละ!

เอาละมั้ง ว่าจะคุยนิดเดียว แล้วจะเลี้ยวไปเรื่องข้าว จีทูจี แต่หมดเนื้อที่ชะก่อน ดูๆ ไป ผมว่า “ตัวจี” นี่ ช่วงนี้มีนอกอากการ “แสง” เมืองไทยฟักล่อย ก็ดูซี...ทั้ง จีทูจี - ทีจี - จีดีที - 3 จี

เห็นที่จะจับด้วย “3 เจ พากันทำเจ๊” นั้นแหละ!

ความเห็น SIU

ต่อผลการประมูลคลื่น 3G ของ กสทช.

อิสริยา ไพรัชพายุฤทธิ์

Siam Intelligence Unit

วนนี้เป็นวันประวัติศาสตร์ของวงการโทรคมนาคมไทย เพราะถือเป็นครั้งแรกที่ กสทช.ได้แสดงอำนาจของตัวเอง ในฐานะ “องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่” ในทางปฏิบัติได้ สักที หลังจากที่เรารอกันมานานนับตั้งแต่รัฐธรรมนูญปี 2540 (สรุปแล้วรอนาน 15 ปีเชียวนะครับ)

ถ้าไม่เข้าใจเรื่องนี้ ลองอ่านบทความ ประมูล 3G : ก้าวแรกของการจัดสรรคลื่นด้วยระบบใบอนุญาต จาก Blognone

ในแง่ที่ต้องแสดงความยินดีกับ กสทช.ด้วย ไม่เฉพาะแค่ระดับ คณะกรรมการ กทค. และบอร์ดใหญ่ กสทช. เพียงเท่านั้น เพราะในฐานะที่ผมเป็นอนุกรรมการร่างหลักเกณฑ์การประมูลครั้งนี้ (ในฐานะนักวิชาการจากภายนอก) ผมได้พบเห็นว่า พนักงานของสำนักงาน กสทช.

ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทำงานกันหนัก หลายครั้งต้องประชุมกัน ตีกันนอกเวลางาน เมื่อการประมูลครั้งนี้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ก็ต้องแสดงความยินดีและขอบคุณแรงงานที่อยู่เบื้องหลังเหล่านี้ด้วยใจจริง ส่วนประเด็นที่วิจารณ์กันเยอะเรื่อง “ราคาสุดท้าย” ของการประมูลที่ว่ากันว่าต่ำไป ตอบแบบฟันธงได้ยาก ถ้าเอาเฉพาะ **หลักการทางวิชาการด้านการจัดสรรคลื่นความถี่** เบื้องต้นมีดังนี้

1.การหา “มูลค่าที่เหมาะสม” ของการจัดสรรคลื่นความถี่เป็นสิ่งที่ยากมากๆ เพราะไม่มีใครรู้ว่ามูลค่าเป็นเท่าไร คิดแพงไปก็อาจทำให้ภาคธุรกิจมีปัญหาเรื่องความอยู่รอด ถ้าเจ๊งไปประชาชนคงเสียประโยชน์เยอะมาก (การประมูล 3G ที่อังกฤษหรือเยอรมนี แพงไปมากจนหลายบริษัทที่เข้าร่วมประมูลอยู่ไม่ได้ในระยะยาว)

2.การประมูลเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดวิธีหนึ่งในการกำหนดมูลค่าคลื่น โดยหน่วยงานกำกับดูแล (ในที่นี้คือ กสทช.) จะโยนภาระเรื่องมูลค่าคลื่นให้ตลาดเป็นคนตัดสิน ใช้วิธีการแบบ market price ที่ในเชิงเศรษฐศาสตร์มีประสิทธิภาพมากกว่าให้องค์กรหรือผู้เชี่ยวชาญสักคนคำนวณหรือประเมินขึ้นมา นอกจากนี้ยังแก้ปัญหาเรื่องความโปร่งใสได้มาก (ให้เอกชนแข่งกันในที่แจ้ง ดีกว่าให้ใครสักคนหรือกรรมการสักชุดระบุตัวเลขในที่ลับ)

3.อย่างไรก็ตาม การประมูลจำเป็นต้องมีราคาตั้งต้น (ซึ่งจะเป็น 0 ก็ได้ถ้ามั่นใจว่าการแข่งขันสูงพอ) กรณีนี้ กสทช. อ้างอิง

ตามราคาประเมินของนักวิชาการจากคณะ

เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ (ส่วนเมื่อ 2 ปีก่อน

กทช.อ้างอิงตามราคาประเมินของ NERA)

ไม่ว่าตัวเลขไหนก็ตาม ราคาประเมินเป็นการ

คำนวณด้วยโมเดลทางเศรษฐศาสตร์ที่เรียก

ว่า econometric โดยนำปัจจัยด้านราคาสินและเศรษฐกิจของประเทศอื่นๆ มาประเมินหาราคาที่เหมาะสมของประเทศไทย ในความเป็นจริงสูตรคำนวณค่อนข้างซับซ้อน แต่อธิบายเป็นภาษาชาวบ้านๆ ก็คือ เอาตัวเลขของประเทศอื่นมาเฉลี่ยเอา (ซึ่งจะผิดหรือจะถูกก็ได้)

หมดช่วงหลักการแล้ว ต่อไปคือความเห็นคร่าว

ราคาต้นทุนของการประมูล

สิ่งที่ กทช.สร้างความกังขาให้กับสังคมก็คือ ราคาต้นทุนของการประมูล คิดเป็น 70% โดยประมาณของราคามูลค่าคลื่นที่จุฬาฯ ประเมินมา ซึ่งในกรณีที่สภาพการแข่งขันสมบูรณ์ ราคาไหนก็ไม่ใช่อุปสรรค (อย่างที่บอกคือ ตั้งเป็น 0 ก็ได้ถ้ามันไหวผู้ประมูลแข่งขันจริง เพราะราคาสุดท้ายจะจบที่ market optimal price อยู่แล้ว แต่ประมูลกันนานขึ้นอีกหน่อย)

แต่เมื่อสภาพการแข่งขันไม่สมบูรณ์ กสทช.โดนวิจารณ์เรื่องรายได้จากการประมูลน้อยกว่าที่ควรจะเป็น (ซึ่งควรจะเป็นเท่าไร คงต้องมาคุยกันอีกทีว่าประเมินด้วยหลักการอะไร) ตัวเลข 70% จึงกลายเป็นปัญหาขึ้นมาทันทีว่า ที่มาที่ไปของตัวเลขนี้คืออะไร?

ราคาสุดท้ายของการประมูล

ผมเห็นต่างกับความเห็นของ อ.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธาน TDRI อยู่เล็กน้อย ตรงที่ผมตอบพินิจไม่ได้จริงๆ ว่าราคาสุดท้ายควรจะเป็นเท่าไร

แต่ที่เห็นตรงกับ อ.สมเกียรติ และแสดงจุดยืนได้เต็มที่คือ สภาพการแข่งขัน (competition) ของการประมูลครั้งนี้ ไม่ได้แข่งขันเยอะอย่างที่ควรจะเป็น ด้วยเหตุผลใหญ่ๆ 2 ประการ

1.สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทยในภาพรวม

ในปัจจุบันถือว่าไม่เยอะอยู่แล้ว ถึงแม้จำนวนผู้เล่นในตลาดมีถึง 5 ราย (เยอะกว่าหลายๆ ประเทศ) แต่เอาจริงแล้ว CAT/TOT แทบไม่มีบทบาทในทางปฏิบัติต่อตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประเทศไทยเท่าไรเลย ส่วนเอกชนอีก 3 รายที่เหลือก็แข่งขันในสภาวะตลาดที่อิ่มตัวแล้ว (penetration ราว 130-140%) คนไทยมีมือถือกันหมดแล้ว ไม่ใช่ช่วงขยายตัวแบบสมัย Telenor เข้ามาซื้อ TAC ที่มีพื้นที่ให้รายใหม่เข้ามาได้อีกมาก การจะหวังให้มีบริษัทต่างชาติรายใหม่เข้ามาแข่งขัน จึงแทบเป็นไปไม่ได้เลย พอจำนวนคลื่นที่จัดประมูลเท่ากับบริษัทเอกชนที่สนใจเข้ามาประมูล สภาพการแข่งขันจึงน้อยลงตามธรรมชาติ

2.กฎเกณฑ์การประมูล ไม่เอื้อให้เกิดการแข่งขันมากนัก

เรื่องนี้เคยเขียนอย่างละเอียดไปแล้วในบทความปัญหาของการลดเพดานประมูลคลื่น 3G จาก 20MHz เหลือ 15MHz

ผมให้ความสำคัญกับปัจจัย (1) มากกว่าปัจจัย (2) คือต่อให้ออกแบบ (2) ให้ดีแค่ไหน ถ้ายังติด (1) มันก็ไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก แต่พอแก้ไขได้บ้าง เช่น จัดให้เอกชนเท่าที่มี 3 รายได้แข่งขันกันเองในแง่มุมมองอื่นๆ อย่างการชิงจำนวนคลื่นทดแทน

แต่ถ้าเราแก้ปัญหา (1) ได้ สร้างสภาพการแข่งขันของทั้งอุตสาหกรรมได้มากขึ้น (2) ก็ไม่ใช่ประเด็นเลย ซึ่งการจะแก้ (1) ได้คงต้องทำงานระดับใหญ่ๆ กันอีกเยอะ เช่น แก้ปัญหาเรื่องกฎการครอบงำต่างดาว หรือแปรรูป TOT/CAT ให้เป็นเอกชนเต็มรูปแบบ ฯลฯ ตรงนี้

คงอยู่นอกประเด็นของบทความนี้

สรุป : ปัญหาในภาพใหญ่คือ “สภาพการแข่งขัน” ของ

อุตสาหกรรม

กล่าวโดยสรุปแล้ว การประมูล 3G ครั้งนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาของการแข่งขันในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทย ว่าความไม่เท่าเทียมของระบบรัฐวิสาหกิจ และระบบการให้สัมปทานในอดีต ส่งผลสะท้อนถึงการแข่งขันในปัจจุบันอย่างไร

ลองจินตนาการดูว่า ถ้าหาก TOT หรือ CAT มีสภาพเป็นบริษัทเอกชนอย่างสมบูรณ์ เข้าแข่งขันชิงคลื่นกับเอกชนรายอื่นๆ อย่างเท่าเทียม ปัญหาเรื่องราคาสัญญะนี้คงไม่เกิดขึ้น

แต่เมื่อเราย้อนเวลากลับไปไม่ได้ ทางออกก็คงมีแต่การเดินหน้าไปด้วยวิธีการเปลี่ยนผ่านที่ละขั้น โดยมีจุดหมายปลายทางคือ อุตสาหกรรมโทรคมนาคมที่ผู้ประกอบการ (operator) ทุกรายแข่งขันอย่างเท่าเทียมกันบนกฎเกณฑ์เดียวกัน และมีผู้กำกับดูแล (regulator) ที่เป็นองค์กรกลางอย่าง กสทช. ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

การประมูลคลื่น 2.1GHz ครั้งนี้ถือเป็นการ “ก้าวแรก” ของการปรับเปลี่ยน (transform) อุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทยไปสู่ปลายทางนั้น ในอนาคตจากนี้ไปเราจะต้องผ่านขั้นตอนสำคัญอีกหลายๆ อย่าง เช่น การที่ CAT และ TOT หยุดรับรายได้จากเงินสัมปทานในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า, สัมปทานของ True Move และ GSM 1800 ที่จะหมดลงในเดือนกันยายน 2556, สัมปทานของ AIS GSM Advance หมดลงในปี 2558 และสุดท้ายคือสัมปทานของ DTAC ที่หมดลงในปี 2561

อีก 6 ปีหลังจากนี้ถ้าไม่มีอะไรผิด

พลาด ผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายใหญ่ของไทยจะเข้าสู่ระบบใบอนุญาตทั้งหมด ไม่แบ่งว่าใครเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ทุกฝ่ายต้องเข้ามาประกอบกิจการอย่างเท่าเทียมกันใต้การกำกับดูแลของ กสทช.

แต่การเดินทางของหน่วยงานกำกับดูแลทั้ง กทช. และ กสทช. ตลอด 15 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่เจตนาของรัฐธรรมนุญ 2540 เต็มไปด้วยขวากหนาม เพราะการเกิดขึ้นของหน่วยงานกำกับดูแลลักษณะนี้ ย่อมหมายถึงผลประโยชน์ที่หายไปของหน่วยงานรายเดิมๆ เราจึงเห็นความพยายามขัดขวางภารกิจขององค์กรกำกับดูแลคลื่นความถี่อยู่บ่อยครั้ง (เช่น การสกัดไม่ให้ตั้ง กสทช. และการล้มประมูลในปี 2553) ดังนั้นก็ไม่มีอะไรการันตีว่าการกิจของ กสทช. จากนี้ไปอีก 6 ปีข้างหน้าจะราบรื่นดังที่หวัง

ประเด็นเรื่องนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะ

กิจการโทรคมนาคมเท่านั้น เพราะกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ภายใต้บอร์ด กสทช. ก็ต้องเผชิญกับสภาวะ “กึ่งผูกขาดโดยหน่วยงานของรัฐ” ที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และอาจจะหนักหน่วงกว่างานฝั่งโทรคมนาคมของ กทช. ด้วยซ้ำ เนื่องจากมี “หน่วยงานด้านความมั่นคง” เป็นเจ้าของคลื่นวิทยุโทรทัศน์อยู่เป็นจำนวนมาก (อ่านรายละเอียดในบทความ บทวิเคราะห์ Digital TV การเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมทีวีไทย ได้เรื่อง

มือ กสทช.)

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น กสทช.เองก็ต้องปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส
ตัดสินใจด้วยเหตุผล หลักวิชา และข้อมูล โดยพิจารณาจากผลประโยชน์
สูงสุดของประชาชนด้วยเช่นกัน และก็เป็นหน้าที่ของภาคประชาชนที่จะ
ต้องจับตาและตรวจสอบการทำงานของ กสทช. ไปพร้อมๆ กันด้วย.

หมายเหตุ : ผู้เขียนเป็นหนึ่งในคณะกรรมการเตรียมความพร้อม
สำหรับการบริหารคลื่นความถี่ย่าน 2.1GHz เพื่อรองรับเทคโนโลยี
IMT-2000 หรือ IMT Advanced ของ กสทช. ซึ่งมีส่วนร่วมต่อการ
ร่างประกาศกฎเกณฑ์การประมูล 3G ฉบับนี้ อย่างไรก็ตามผู้เขียน
ไม่ได้มีส่วนร่วมกับการตัดสินใจในระดับของ กทค.

ทหลังจากที่ปล่อยให้เพื่อบ้านเดินล่วงหน้า อาทิ มาเลเซียไปแล้วตั้งแต่เมื่อ 7 ปีก่อน อินโดนีเซีย 6 ปีก่อน ฟิลิปปินส์ 5 ปีก่อน และลาวตั้งแต่ 4 ปีก่อน

16 ตุลาคม 2555 จึงได้ฤกษ์ที่ประเทศไทย โดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จัดให้มีการประมูล 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์

ผู้เข้าร่วมและผลการประมูลไม่นอกเหนือ ความคาดหมาย

3 รายที่เข้าประมูล ประกอบด้วย 1.เรียล ฟิวเจอร์ ในเครือทรู คอร์ปอเรชั่น 2.ดีแทค เนคเวอร์ค จำกัด ในเครือโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น หรือดีแทค 3.แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวอร์ค ในเครือแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส หรือเอไอเอส

ราคาตั้งต้นการประมูลเริ่มต้นที่ 4,500 ล้านบาทต่อ 5 เมกะเฮิรตซ์ แบ่งเป็น 9 ส่วน บริษัทหนึ่งจะประมูลได้มากที่สุดเพียง 3 ส่วน

ผลการประมูลจบที่ 6 ส่วน ยื่นราคาที่ 4,500 ล้านบาท เพราะทรูและดีแทคไม่เคาะ ราคาเพิ่ม

อีก 3 ส่วนที่เอไอเอสเคาะราคาเพิ่มขึ้น เป็น 4,950 ล้านบาท สองส่วน และ 4,725 ล้านบาท หนึ่งส่วน

จึงมีสิทธิเลือกช่วงคลื่นความถี่ที่ดีที่สุดก่อน รายได้รวมที่เป็นเงินเข้ารัฐคือ 41,625 ล้านบาท

ขณะที่คนส่วนหนึ่งเห็นว่ากิจการ โทรคมนาคมไทยควรจะเดินหน้าได้ เสียที หลังการประมูล 3จี ชะงักและยืดเยื้อ มาหลายปี

ก็ยังมีเสียงวิพากษ์ตามหลังทันควัน จาก ผู้จับจองการประมูลครั้งนี้

ด้านนายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธาน สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) กล่าวว่า การประมูลครั้งนี้แม้จะทำให้ ประชาชนมีบริการ 3จี ใช้อย่างเต็มรูปแบบ ในปีหน้า แต่เกิดความเสียหายต่อรัฐและ ประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี

เพราะรายได้ที่ต่ำกว่าราคาประเมินถึง 16,335 ล้านบาท เหมือนเป็นลากลอยของผู้ ประกอบการทั้ง 3 ราย ที่จะมีกำไรเพิ่มขึ้น

ขอเรียกร้องให้ กสทช.รับผิดชอบต่อความเสียหายต่อรัฐและประชาชนที่เกิดขึ้น โดยให้ แถลงต่อประชาชนว่าจะรับผิดชอบต่ออย่างไร

ก้าวแรก-เริ่มแล้ว บนเส้นทาง '3จี' เส้นทางที่ยังวิบาก

และขอเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐที่ เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบ

ยนยันทันทีเช่นกันจาก นายสุทธิพล ทวีชัยการ กสทช.ด้านกฎหมายใน กิจการโทรคมนาคม ว่า การประมูลครั้งนี้ถูก ต้องตามกฎหมายในทุกขั้นตอน และสิ่งที่ กสทช.เน้น คือการจะอย่างไร

ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชาติและประชาชน รวมทั้งมีกำหนดขั้นตอนการดูแลผู้บริโภคไว้ อย่างชัดเจน

เช่น อัตราค่าบริการต้องไม่เกิน 99 สตางค์ต่อนาที หรือต้องเปิดให้บริการทันที ภายใน 6 เดือน

กรณีที่น่าสมเกียรติตั้งคำถามมายัง

กสทช.กรณีทำรัฐเสียหายนั้น ตนเห็นว่า ความเสียหายที่แท้จริงคือ การที่ไม่สามารถ นำคลื่นประมูลออกไปได้ เพราะทุกวันนี้เรามี คลื่นอยู่เฉยๆ ไม่ได้ใช้งาน

แต่ราคาตั้งต้นมีมากขึ้นหรือลดลง กสทช.ไม่สามารถกำกับได้ ต้องให้กลไกตลาด เป็นตัวตัดสิน

สิ่งที่ กสทช.ทำได้คือ การสร้างกฎที่เป็น ธรรม

และหากสำนักงานป้องกันและปราบ ประมาททุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) หรือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) จะ เรียกตรวจสอบ

ก็ยินดีให้ตรวจสอบอย่างไร้กังวล

เสียงจากคนกลางอย่าง **นายวีระพัฒน์ ปริยวงศ์** นักกฎหมายอิสระ เห็นว่า ราคา ประมูลครั้งนี้ไม่สูงตามความคาดหวัง แต่ก็ ไม่ผิดกฎหมาย หากจะบอกว่ามีการยั้ว ยำไม่ เอไอเอสจึงเสนอราคาที่สูงกว่าบริษัทที่เหลือ

ส่วนที่บอกว่ารัฐและประชาชนเสีย ประโยชน์ถือว่าเร็วเกินไป ต้องวัดจากการ แข่งขันในการให้บริการของทั้ง 3 บริษัทนับ จากนี้ว่า ประชาชนจะได้รับประโยชน์จาก การแข่งขันมากน้อยเพียงใด

หากผลออกมาประชาชนเสียประโยชน์ กสทช.ก็ต้องออกมารับผิดชอบ

ประโยชน์ของประชาชนจากกรณี 3จี ก็ คือคุณภาพของบริการและราคา ที่ตาม หลักการแล้วจะต้องสวนทางกัน

อย่างแรกสูงขึ้น อย่างหลังต่ำลง

หวังว่าขบวนการคัดค้านหรือตรวจสอบ การประมูล 3จี ที่คึกคักเข้มแข็งมาก่อนหน้า จะไม่โรยราลงไปง่ายๆ

และไม่ทำให้กรณีนี้เป็นปัญหาการเมือง หรือเรื่องกฎหมายเท่านั้น

แต่ให้เป็นเรื่องของความรู้ ของข้อเท็จจริง แก่สังคมด้วย

เดินหน้าระบบ3จี

การประมูลใบอนุญาต 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ จำนวน 9 สล็อต ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว โดยมีผู้เข้าร่วมประมูล 3 รายตามคาด คือ บริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ จำกัด ในเครือบริษัททรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท ดีแทค เนคเเวอร์ค จำกัด ในเครือบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือดีแทค และบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวอร์ค จำกัด ในเครือบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) โดยเปิดประมูลตั้งแต่เวลา 10.00 น. วันที่ 16 ตุลาคม ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะไม่มีผู้เสนอราคา หรือสิ้นสุดในเวลา 21.00 น. โดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. เป็นผู้จัดการประมูล ใช้อาคารสำนักงานของ กสทช.เป็นสถานที่ประมูล และเชิญคนนอกเข้าร่วมเป็นสักขีพยาน

ผลการประมูล 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ จำนวน 9 สล็อต สล็อตละ 5 เมกะเฮิรตซ์ สิ้นสุดลงในเวลา 16.00 น. โดยสล็อตความถี่ที่มีการเสนอราคาสูงสุดมูลค่า 4,950 ล้านบาท มี 2 สล็อต มีการเสนอราคาเพิ่มเติมจากราคาตั้งต้น 4,500 ล้านบาท 2 ครั้ง ส่วนสล็อตที่มีราคารองลงมามูลค่า 4,725 ล้านบาท จากการเคาะราคาเพิ่มเติมจากราคาตั้งต้น 1 ครั้ง ซึ่งมีเพียงแค่ 1 สล็อต ที่เหลืออีก 6 สล็อต การประมูลจบลงที่ราคาตั้งต้นที่ 4,500 ล้านบาท ทำให้มูลค่ารายได้รวมที่ได้จากการประมูลครั้งนี้ มีจำนวน 41,624 ล้านบาท ต่ำกว่าความคาดหมายก่อนหน้านี้ที่หลายฝ่ายเห็นว่าควรจะมีมากกว่า 50,000 ล้านบาท อันนำไปสู่ข้อครหาอื่นๆ ในการประมูล

การประมูล 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ ในครั้งนี้ถือว่ามีความคืบหน้าที่สุด เพราะก่อนหน้านี้การจัดประมูล 3จี ถูกสกัดขัดขวางด้วยวิถีของกฎหมายและคำครหาอย่างมาก กระทั่งประเทศไทยไม่สามารถใช้ระบบ 3จี ได้

ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านและประเทศหลายแห่งทั่วโลกได้ใช้ระบบ 3จี และก้าวเข้าสู่ระบบ 4จี ไปกันแล้ว การมีระบบ 3จี ในทางการสื่อสาร เปรียบเสมือนกับการสร้างถนนหนทางรองรับการขยายตัวของนักลงทุน ชำยการสื่อสารจึงมีได้สำคัญเฉพาะคนใช้ในประเทศที่กำลังรอคอย หากแต่ยังเป็น ปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนชาวต่างชาติมองดู เพื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ในการเข้าไปลงทุน ดังนั้น ยิ่งวางระบบการสื่อสารที่ทันสมัยได้ช้าเพียงใด โอกาสที่นักลงทุนจะหันไปสนใจประเทศอื่นก็มีมากขึ้น

การประมูล 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ ในครั้งนี้ถือเป็น เรื่องดีที่มีความคืบหน้า ส่วนข้อครหาเรื่องฮั้วประมูล และความข้องใจ ในเรื่องกฎหมายบางประการนั้น กสทช.มีหน้าที่พิจารณาและชี้แจงต่อ สาธารณะ พร้อมกันนั้นก็ต้องขับเคลื่อนให้ระบบ 3จี ที่จะเกิดขึ้น เป็น ระบบที่มีคุณภาพในการใช้งาน ภายใต้ราคาที่สมเหตุสมผล ยิ่งหลาย ฝ่ายมองตรงกันว่า กสทช.ให้ประมูลสัมปทานระบบ 3จี ในราคาไม่แพง กสทช.ยิ่งต้องไปเข้มงวดเรื่องคุณภาพจากบริษัทที่ได้ประมูล และดูแล ราคาการให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการ เป็นหลัก ภารกิจเหล่านี้เป็นหน้าที่ที่ กสทช.ต้องดำเนินการแบบกัดไม่ ปล่อย เพื่อให้เครือข่าย 3จี เป็นแรงหนุนเสริมการพัฒนาของประเทศ ต่อไป

เศรษฐกิจ

วิกฤตการณ์ 3จี กสทช.กับการกีดกัน(ฮั่ว)เพื่อชาติ?

ในที่สุด การประมูลใบอนุญาต 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม สามารถเกิดขึ้นในประเทศไทยจนได้ ท่ามกลางการลุ้นค้ำส่งศาลกันอย่างระทึกก่อนการประมูล 1 วัน

หลังจากเคยพยายามจัดประมูลมาแล้ว แต่ต้องล่าช้าไป 2-3 ปี จนกลายเป็นคำพูดตลกขบขันว่า ประเทศลาวมี 4จี ใช้แล้ว แต่ไทยยังไม่มี 3จี

สาเหตุที่ทำให้ 3จี ประเทศไทยล่าช้านั้น ต้องเริ่มย้อนความจากการประมูลครั้งแรก เมื่อครั้งปี 2552 สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. (ชื่อขณะนั้น ปัจจุบันคือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช.) เริ่มตัดสินใจนำคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ออกประมูลตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดให้วันที่ 20 กันยายน 2553 เป็นวันแห่งประวัติศาสตร์ในการจัดประมูลใบอนุญาต 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์

แต่แล้วการประมูลวันที่ 20 กันยายน 2553 ไม่ได้เกิดขึ้นจริง เกิดเหตุฟ้องร้องต่อศาลปกครอง จนนำไปสู่การออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวให้ยุติการประมูล 3จี โดยศาลรับคำร้องและรับการไต่สวน

ด้วยเหตุนี้ ทำให้การประมูล 3จี ประเทศไทยจึงต้องมาเริ่มกระบวนการจัดการประมูลใหม่อีกครั้ง

เริ่มตั้งแต่การจัดตั้ง กสทช. ทั้ง 11 คน พร้อมการจัดทำแผนแม่บทของ กสทช. ก่อนจะมีการ

จัดทำร่างประกาศ กสทช. ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและรับฟังความเห็นจากภาคประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการประมูลใบอนุญาต 3จี กินระยะเวลากว่า 2 ปี และกำหนดจัดประมูลรอบใหม่ในวันที่ 16 ตุลาคม 2555 ที่เกิดขึ้นแล้ว

แต่ก่อนจะจัดประมูล กสทช. พยายามปิดรูโหว่ที่คาดว่าจะมีทั้งหมด แม้แต่การยื่นเรื่องต่อศาลขอให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวครั้งนี้ เพื่อไม่ให้ส่งผลต่อการประมูลครั้งนี้

แต่ไม่ว่าการจะจัดประมูลรอบใหม่จะมีอุปสรรคขลุกขลักเล็กน้อย เพราะเกิดเหตุซ้ำรอยขึ้นเมื่อเกิดการฟ้องร้องขึ้นจนได้ โดย นายอนุภาพ ภิรมย์ นักวิชาการอิสระด้านโทรคมนาคม ยื่นเรื่องต่อศาลปกครอง ฟ้อง กสทช. ทั้ง 11 คน เพื่อให้ศาลมีคำสั่งระงับการประมูล โดยยื่นคำฟ้องประกอบด้วย

1. กสทช. ไม่ได้กำหนดในด้านคุณภาพของการให้บริการว่าประชาชนจะได้ใช้งานในอัตราความเร็วเท่าใด และได้ประโยชน์อย่างไรจากคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์

2. กสทช. ไม่ได้กำหนดกรอบราคาของการใช้บริการ ส่งผลให้ผู้ให้บริการสามารถกำหนดราคาสูงและผลกระทบมาให้ประชาชนได้

3. ไม่ได้กำหนดให้ต้องเปิดบริการแก่ผู้ที่ด้อยกว่า อันเป็นผู้ที่ยากไร้ในที่ห่างไกลหรือชนบท ต่างจากต่างประเทศที่มีการระบุในข้อดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน

และ 4. กสทช. ไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่าผู้ประกอบการจะนำรายได้จากการใช้งานคลื่น 2.1 กิกะเฮิรตซ์ มาใช้ประโยชน์เพื่อประชาชนใน

ด้านใดบ้าง เช่น การส่งเสริมค่าใช้จ่ายสาธารณะหรือนำรายได้ส่งคืนรัฐ

ตามด้วย นายสุริยะใส กตะศิลา ในฐานะผู้ประสานงานกลุ่มการเมืองสีเขียว นำองค์กรภาคประชาชน 10 องค์กร อาทิ นักวิชาการ นักกฎหมาย และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองฉุกเฉินเช่นเดียวกัน ในประเด็นที่ว่า วิธีการจัดประมูลของ กสทช. สร้างความเสียหายแก่ประเทศชาติถึง 1.7 หมื่นล้านบาท เนื่องจากเชื่อได้ว่าราคาประมูลที่ออกมาจะไม่สูงมากนัก

ทั้งนี้ ศาลได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 1 วันก่อนกำหนดวันประมูล วันที่ 16 ตุลาคม สั่งจำหน่ายคดีของนายอนุภาพ แต่รับคดีของนายสุริยะใสไว้พิจารณา แต่ไม่มีคำสั่งไต่สวนฉุกเฉินหรือคุ้มครองชั่วคราว

ส่งผลให้การประมูล 3จี สามารถเดินหน้าได้หลังจากหลายฝ่ายรอคอยให้เกิดขึ้นเป็นเวลานานกว่า 3 ปี

!! มการประมูลครั้งนี้จะดำเนินการได้อย่างราบรื่น ใช้เวลาประมูลเสร็จสิ้นเร็วกว่าที่กำหนดไว้ 21.00 น. แต่ของจริงเสร็จสิ้นการประมูลตั้งแต่บ่ายแก่ๆ ในเวลา 15.00 น.เศษ

แต่ใช้เวลาประมูลเสร็จเร็วแล้วทุกอย่างจะเดินหน้าฉลุย เพราะแค่เริ่มก็ทำท่าดีก็อีกแล้ว เมื่อการประมูลครั้งนี้ดูเหมือนผู้ประกอบการ 3 ค่ายที่มาร่วมประมูล ทั้งไอเอส ดีแทค และทรู ต่างถ้อยที่ถ้อยอาศัย

ตามกติกาที่ กสทช. กำหนดว่า การให้ใบอนุญาตจะแบ่งเป็น 9 ใบ ใบละ 5 เมกะเฮิร์ตซ์ โดยผู้เข้าร่วมการประมูลทั้ง 3 รายจะสามารถถือครองคลื่นจากการประมูลได้สูงสุดที่ 15 เมกะเฮิร์ตซ์

พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ รองประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทค.) ซึ่งแจ้งว่า ผู้เข้าร่วมประมูลต้องแข่งขันเสนอราคาสูงๆ เพื่อเลือกช่วงคลื่นที่มีอัตราการบกพร่องของคลื่นน้อยที่สุด เพราะช่วงซีกหนึ่งของคลื่นจะติดกับการใช้งาน 3จี บนคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิร์ตซ์ของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

แต่สำหรับผลการประมูลที่ได้กลับดูจะค้านสายตาของทุกภาคส่วน และเริ่มมีกระแสวิพากษ์ว่า เข้าข่าย “ฮั่ว” ประมูลหรือไม่

เนื่องจากการประมูลของผู้เข้าร่วมประมูลทั้ง 3 ราย ได้แก่ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ก จำกัด ในเครือ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ เอไอเอส บริษัท เรียว ฟิวเจอร์ จำกัด ในเครือบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ดีแทค เนคเวิลด์ จำกัด ในเครือ บริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือดีแทค เมื่อสิ้นสุดการประมูลพบว่ามีเพียงแค่เอไอเอส รายเดียวเท่านั้นที่มีการเสนอราคาเพิ่มเติมจากราคาตั้งต้นการประมูลเพียงเล็กน้อย ซึ่งมีมูลค่ารวมทั้งหมดอยู่ที่ 14,625 ล้านบาท

ส่วน ทรู กับ ดีแทค เสนอราคาประมูลที่เท่ากับราคาตั้งต้นการประมูลรวมทั้ง 15 เมกะเฮิร์ตซ์ ที่ 13,500 ล้านบาท

นอกจากนี้ การเลือกช่วงความถี่ของผู้ที่เสนอราคาสูงสุดอย่างเอไอเอส ซึ่งเป็นรายเดียวที่ดูเหมือนจะช่วยให้ กสทช. ยังเหมือนเป็นการทำลายตรรกะเพียงอย่างเดียวที่ พ.อ.เศรษฐพงศ์ และ กสทช. อ้างว่าจะจงใจด้านราคาจากผู้เข้าร่วมประมูลได้ โดยการที่เอไอเอสกลับเลือกช่วงชุดความถี่ติดกับทีโอที ที่ว่ากันว่ามีความเหมาะสมที่สุดอีกด้วย เนื่องจากสามารถทำแผนการตลาดร่วมกับทีโอทีได้

รวมทั้ง ทรู เองยังได้ร่วมทำลายตรรกะนี้ ด้วยการที่เป็นผู้ที่ได้รับเลือกชุดความถี่เป็นอันดับ 2 จากการจับสลาก แต่กลับไม่เลือกซีกที่ดีที่สุด ตามคำบอกของ กสทช. คือชุดความถี่ระหว่างในชุดตรงกลาง ทำให้ผลการเลือกชุดคลื่นความถี่ออกมาขัดแย้งกับทฤษฎีของ กสทช. อย่างสิ้นเชิง

แม้ภายหลัง กสทช. จะออกมาประกาศว่า แม้ราคาประมูลจะไม่สูงมากนัก แต่การจัดประมูลครั้งนี้ถือเป็นความสำเร็จสำหรับการจัดประมูลครั้งแรกของ กสทช. แล้ว เนื่องจากไม่มีคลื่นเหลือจากการประมูล

อีกทั้งก่อนหน้านี้ไม่ได้คาดหวังจำนวนเงินประมูลสูงๆ เพื่อส่งเข้ารัฐมาตั้งแต่ต้น แต่เพียงคาดหวังให้เกิดกลไกการแข่งขันในตลาดเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ 3จี อย่างมีคุณภาพ

📌 แม้ว่าผลการประมูลครั้งนี้จะเป็นอย่างไร แต่หลังจากนี้เชื่อได้ว่าเรื่องราวของการประมูล 3จี ในวันที่ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา จะยังไม่จบสิ้นลงในวันประมูลอย่างแน่นอน เมื่อผลการประมูลออกมาค้านสายตา ไม่มีการแข่งขันเกิดขึ้น จนทำให้ราคามีมูลค่าต่ำกว่าคลื่นที่แท้จริง ถึงราว 1.6-1.7 ล้านบาท

หลังจากนี้ กสทช. คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีองค์กรต่างๆ ใช้สิทธิ์ยื่นเรื่องฟ้องศาลเป็นแน่ ไม่นับคดีการฟ้องร้องของนายสุริยะสีที่ยังคงค้างรอคำตัดสินอยู่ในศาล รวมถึงหน่วยงานกลางตรวจสอบของภาครัฐ อาทิ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ที่มีความเป็นไปได้สูงว่าจะมีการเรียกตรวจสอบอย่างแน่นอน

แต่ทั้งนี้ หากมองในอีกมุมหนึ่ง อย่างน้อยประเทศไทยได้นับก้าวแรกของการใช้ 3จี แล้วลบค่าลบประมาทว่าไทยกลายเป็นประเทศล่าหลัง

แต่หลังจากนั้น หากสารรับคำร้องเรื่องผิดกฎหมาย “ฮั่ว” ที่แน่ๆ มีกรรมการหลายคน “หนาวสะท้าน” ●

บทความพิเศษ

ศัลยา ประชาชาติ

มหาภาพย์ ประมูลคลื่นมือถือ 3G 3 ย่านมือถือ สุดขึ้นเนิน เปิดฉากวิบากกรรม กสทช.

การเปิดประมูลใบอนุญาตบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3G บนคลื่นความถี่ 2.1 GHz ถือเป็นภารกิจเพื่อชาติ ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และได้เปิดฉากลงเรียบร้อยแล้วภายในวันเดียว (16 ตุลาคม 2555) ตามที่หลายฝ่ายคาดการณ์ไว้

โดยบริษัทในเครือตัวแทน 3 ย่านมือถือ “เอไอเอส-ดีแทค และทรู” ใช้เวลาเพียง 6 ชั่วโมงครอบครองคลื่นความถี่ สำหรับนำไปให้บริการ 3G เจ้าละ 15 MHz สมใจ

ทั้งด้วยต้นทุนที่น่าพอใจ (มาก) ทั้งมีคลื่นใหม่ไว้ให้ทำธุรกิจต่อไปได้จนถึง 15 ปี มากกว่านั้นยังเป็นการปลดล็อกตนเองออกจากระบบสัมปทานเดิมเข้าสู่ระบบใบอนุญาต ซึ่งไม่เพียงมีกฎ กติกาในการแข่งขันที่เสมอภาคกันเท่านั้น ทั้ง 3 รายยังเริ่มวิ่งแข่งบนสมรภูมิธุรกิจพร้อมกันด้วย

คงเหมือนอย่างในกลุ่มทรูย่านักหนาว่า การได้ใบอนุญาตใหม่บนคลื่นความถี่ 2.1 GHz คือ “โอกาส” ในการชิงชิงส่วนแบ่งตลาดได้มากกว่าคู่แข่งเสียที

ไม่ต้องตกอยู่ในสถานะ “อันดับสาม” ตลอดกาลเหมือนที่เคยอยู่ในระบบสัมปทานแบบเดิมๆ ด้วยเงื่อนไขที่แตกต่างกัน และการเข้าสู่ตลาดหลังเอไอเอส และดีแทคนานหลายปี

“โอกาสใหม่” ของทรูได้มาด้วยต้นทุนที่เท่ากับ “ดีแทค” โดยทั้งคู่เสนอราคาประมูลใบอนุญาตใหม่เท่ากันที่ 13,500 ล้านบาท ขณะที่ “เอไอเอส” ยอมจ่ายมากกว่า 1,125 ล้านบาท จึงได้ใบอนุญาตไปที่ราคา 14,625 ล้านบาท

การประมูลครั้งนี้แบ่งคลื่นที่มีออกเป็น 9 สล็อต สล็อตละ 5 MHz พร้อมทั้งกำหนดให้แต่ละรายมีสิทธิถือครองคลื่นได้ไม่เกิน 15 MHz

หมายความว่าไม่ว่าจะแข่งกันมากแค่ไหนก็มีคลื่นในมือได้ไม่เกิน 3 สล็อต หรือ 15 MHz เมื่อมีผู้เข้าประมูลเพียง 3 ราย จึงหมายความว่าทุกรายมีสิทธิได้คลื่นที่ 15MHz เท่านั้น ความน่าสนใจอยู่ตรงที่มีถึง 6 จาก 9 สล็อตไม่มีการแข่งขัน ทำให้ผู้ประมูล (ดีแทค-ทรู) ได้ไปในราคาตั้งต้นคือ 4,500 ล้านบาท รวม 3 สล็อต 13,500 ล้านบาท

มีเพียง 3 สล็อตที่ราคาขยับไปที่ 4,725 ล้านบาท 4,950 ล้านบาท และ 4,950 ล้านบาท โดยผู้ที่เสนอราคาแข่งขันทำให้ราคาตั้งต้นประมูลขยับขึ้นไป คือ “เอไอเอส” และได้ไปด้วยราคา 14,625 ล้านบาท

ท่ามกลางคำถามที่ว่า เมื่อขึ้นการประมูลโดย “กสทช.” ไม่ก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างที่ควรจะเป็น

อย่างไรก็ตาม ยิ่งเมื่อเทียบกับระบบ “สัมปทาน” แล้ว “ใบอนุญาต” ยังถูกกว่ามหาศาล เพราะเงินหมื่นกว่าล้านบาทที่แต่ละเจ้าจ่ายไปกับการได้มาซึ่งใบอนุญาต เทียบได้กับการจ่ายส่วนแบ่งรายได้ในระบบสัมปทานเพียงปีเดียวเท่านั้น (เอง)

วันที่ 16 ตุลาคม 2555 จึงสมควรมีการบันทึกไว้อย่างที่ “กสทช.” เกริ่นไว้ตั้งแต่เริ่ม

ต้นกระบวนการประมูลว่า “วันนี้ถือเป็นวันประวัติศาสตร์ของวงการโทรคมนาคมไทย”

พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ ประธานกิจการโทรคมนาคม (กทค.) และรองประธาน กสทช. บอกว่า วัตถุประสงค์ของการเปิดประมูลใบอนุญาตใหม่ 3G ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อหา “รายได้” ให้ได้มากที่สุด

แต่ต้องการจัดสรรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการ

จะได้มีบริการ 3G บนคลื่นใหม่ใช้สักที “สัมปทานจะหมดปีหน้า จำนวนโอเปอเรเตอร์ก็น้อย ความถี่ก็น้อย วัตถุประสงค์ของเราจึงตั้งว่า ต้องจัดสรรคลื่นให้ได้บนหลักเกณฑ์ที่ไม่ขัดกับกฎหมาย นี่คือการที่เราจะทำ ไม่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องหาเงินเข้ารัฐสูงที่สุด ดังนั้นการกำหนดราคาตั้งต้นประมูลจึงอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรไม่ให้ถูกเกินไปหรือแพงเกินไปสำหรับการแข่งขัน”

พ.อ.เศรษฐพงศ์ ย้ำ

ประวัติศาสตร์ใหม่ในความหมายของ “กสทช.” และ “ย่านมือถือ” อาจไม่ต่างกันนักแต่ไม่ใช่สำหรับนักวิชาการหลายสำนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ทีดีอาร์ไอ”

ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัย

เพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ระบุว่า ผลการประมูลคลื่น 3G เป็นไปตามที่คาดหมายของตนเอง คือ เพิ่มขึ้นจากราคาตั้งต้นเพียงเล็กน้อย คือประมาณร้อยละ 2.8 เท่านั้น

จากราคาตั้งต้นโดยรวม 9 สลิตที่ 40,500 ล้านบาท ไปอยู่ที่ 41,625 ล้านบาท โดยมีคลื่น 6 ชุดที่มีราคาประมูลเท่ากับราคาตั้งต้น

การประมูลครั้งนี้ของ กสทช. ในสายตา นักวิชาการแห่งทีดีอาร์ไอจึงเป็นความล้มเหลว

ดร.สมเกียรติ อธิบายว่า การประมูลครั้งนี้ แม้จะทำให้ประชาชนมีบริการ 3G ใช้กันอย่างเต็มรูปแบบในปีหน้า แต่ก็ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี ต่ำกว่าราคาที กสทช. ประเมินไว้ถึง 16,335 ล้านบาท

โดยผู้ประกอบการทั้งสามรายได้ประโยชน์จากส่วนต่างนี้ไปเป็นเสมือน "ลาภลอย" ทั้งนี้ ยังไม่รวมประโยชน์ที่ได้จากการลดค่าสัมปทานที่ต้องจ่ายให้รัฐอีกปีละกว่า 4 หมื่นล้านบาท ที่สำคัญ การที่แต่ละรายได้คลื่น 3G มูลค่าถูกแสนถูก ต่ำกว่าปีละ 1 พันล้านบาทต่อปี โดยไม่มีใครรู้ว่าอัตราค่าบริการ 3G ที่ประชาชนต้องจ่ายไปนั้นจะเป็นอย่างไร นอกจากเพิ่มกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นของทั้ง 3 บริษัท เห็นได้จากราคาหุ้นที่เพิ่มสูงขึ้น

"ผลประมูลครั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ กสทช. พยายามโฆษณาให้ประชาชนเชื่อมาโดยตลอดว่าจะมีการแข่งขันเกิดขึ้น เนื่องจากคลื่นความถี่แต่ละชุดมีความแตกต่างกันมาก เสมือนเป็นที่ดินทำเลดีติดทะเลกับที่ดินแออัดติดถนนใหญ่ไม่เป็นความจริง และตอกย้ำความเชื่อของสาธารณชนในวงกว้างที่ว่า การประมูลครั้งนี้มีลักษณะเอื้อต่อการสมคบกันของผู้ประกอบการ"

ดร.สมเกียรติ ระบุว่า นอกจากผลการประมูลยังชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดอย่างร้ายแรงของการออกแบบการประมูล 2 ประการคือ

1. การจำกัดคลื่นความถี่ที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะสามารถถือครองได้ในจำนวนเท่ากันทำให้เกิดการแข่งขันอย่างที่ไม่ควรจะเป็น
2. การกำหนดราคาประมูลขั้นต่ำว่ามูลค่าที่แท้จริง ทำให้เกิดความเสียหายมาก เมื่อไม่มีการแข่งขันกันเท่าที่ควร

ทั้งนี้ หาก กสทช. ได้รับฟังข้อเท็จจริงของฝ่ายต่างๆ ก็จะไม่เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว

"ผมขอให้ กสทช. รับผิดชอบต่อความเสียหายต่อรัฐและประชาชนที่เกิดขึ้น โดยให้แถลงต่อประชาชนว่า จะมีการรับผิดชอบอย่างไร และ

ขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบ นอกจากนี้ ในการประมูลคลื่นความถี่ 4G และคลื่นความถี่อื่นๆ ที่จะมีขึ้นต่อไปก็ขอให้ระวังอย่าได้ใช้แนวทางเดียวกันมาดำเนินการอีก"

ดร.สมเกียรติ เรียกร้อง

! มัจะมีเสียงอื้ออึงถึงความ "ผิดปกติ" อย่างกว้างขวาง หลังการประมูลคลื่น 3G ปิดฉากลง "กสทช." ยืนยันผ่านความเห็นของ บริษัทที่ปรึกษาในการประมูล "พาวเวอร์ อ็อกชั่น" สหรัฐอเมริกา ด้วยการสรุปว่า ผลการประมูลที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับการแข่งขัน

ไม่มีหลักฐานการ "ยั่ว" ประมูลเกิดขึ้น

ขณะเดียวกัน ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ผิดเพี้ยนและทรมาน ไม่ยอมเสนอราคาสูงกว่าราคาตั้งต้นว่าเป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจของเอกชนแต่ละราย

"สิ่งที่เราต้องเผชิญหลังจากนี้กับคนที่มีความคิดสุดโต่งก็จะต้องโดนกระหน่ำแน่ แต่อยากให้ทุกคนเข้าใจว่าเราได้ทำดีที่สุดแล้ว แม้จะเข้าใจได้ยากมากก็ตาม"

"ทำดีที่สุดแล้ว" คือบทสรุปของ "กสทช." กับ การเปิดประมูลคลื่น 3G อันถือเสมือน "ภารกิจเพื่อชาติ" แต่จะดีพอสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในอนาคตด้วยหรือไม่อาจเร็วเกินไปที่จะหาคำตอบ

แต่สำหรับ 3 ยักษ์มือถือแล้ว "แอปเปิล เอ็นดิง" โดยถ้วนหน้ากัน ●

ราคาค่าคลื่นความถี่ที่สูงขึ้น ไม่ทำให้ค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สูงขึ้น...จริงหรือ

บทความพิเศษ

๑ ดร. รวีพันธ์ พิทักษ์ชาติวงศ์

การประมูลคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากลในประเทศไทยย่าน 2.1 GHz (หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G) เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ท่ามกลางการอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์จำนวนมาก ประเด็นอภิปรายหนึ่งที่ผู้เขียนเห็นว่าสมควรที่จะนำมาถกเถียงถึงเป็นพิเศษคือ ประเด็นเรื่องราคาค่าคลื่นความถี่ (ที่จะถูกกำหนดขึ้นโดยการประมูลรวมถึงราคาต้นทุนหรือราคาขั้นต่ำ) ว่าราคาค่าดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (3G) ในภายหลังหรือไม่

ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าราคาค่าคลื่นความถี่ที่ต่ำเกินไปจะทำให้รัฐขาดรายได้ที่ควรจะได้รับ และเชื่อว่าแม้ราคาค่าคลื่นความถี่จะถูก

กำหนดให้สูงขึ้น ก็จะไม่กระทบต่อราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เมื่อมีการให้บริการ

อันที่จริงแล้ว คำถามเรื่องนี้มีที่มาจากกรณีที่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเดิมได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับการประมูลคลื่นความถี่ 3G ใน พ.ศ. 2553 (แต่ต่อมาการประมูลได้ถูกระงับไปเสียก่อน) โดยในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในครั้งนั้น มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนหนึ่งได้เสนอให้ประเทศไทยใช้วิธีการอื่น เช่น การยื่นประกวดซองของการจัดการประมูลคลื่นความถี่ โดยให้เหตุผลว่าการประมูลคลื่นความถี่จะทำให้ผู้ประกอบการต้องชำระค่าคลื่นความถี่จำนวนมากให้แก่รัฐ

อันจะทำให้ผู้ใช้บริการต้องรับภาระค่าบริการที่สูงขึ้น ซึ่งข้อเสนอนี้สอดคล้องกับความเห็นของนักวิชาการส่วนหนึ่งในขณะนั้น

ผู้เขียนไม่เห็นพ้องด้วยกับข้อเสนอดังกล่าวเสียทั้งหมด ผู้เขียนได้เสนอความเห็นในที่ประชุมว่าความสับสนระหว่างราคาค่าคลื่นความถี่กับราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นยังไม่อาจสรุปได้อย่างรวดเร็วหรือมีคำตอบเดียวเช่นนั้น เพราะราคาตลาดของบริการยังต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นอีกหลายประการ ดังนั้น จึงไม่ควรนำเรื่องราคาค่าคลื่นความถี่มาเป็นเหตุผลที่จะไม่ประมูลคลื่นความถี่เสียเลย อีกทั้งการประมูลยังมีข้อดีหลายประการด้วยกัน ประการแรกนักเศรษฐศาสตร์ทั่วไปยอมรับว่าการประมูลเป็นวิธีการจัดสรรคลื่นความถี่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด รวมทั้งนักเศรษฐศาสตร์ผู้ได้รับรางวัลโนเบลอย่าง Ronald H. Coase ด้วย การประมูลจะกำหนด "ราคาตลาด" ของคลื่นความถี่ได้ดีกว่าวิธีการอื่นๆ และทำให้คลื่นความถี่ที่มี

“ราคาดาลด” ดังกล่าวตกอยู่ในมือของผู้ประกอบการที่ (น่าจะ) นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ ดังนั้น หากการประมูลนำไปสู่การกำหนด “ราคาดาลด” และผู้ประกอบการประมูลเป็นผู้ที่ได้ราคาลดความถี่ไปใช้ได้อย่างเต็มที่ ก็ถือว่าเป็นการจัดสรรคลื่นความถี่ที่มีประสิทธิภาพ ประการที่สอง การประมูลเป็นวิธีการจัดสรรที่โปร่งใสมากกว่าวิธีอื่น

ประการสุดท้าย ข้อเสนอที่ว่าราคาประมูลคลื่นความถี่จะทำให้ราคาดาลดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สูงขึ้นนั้น ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะเป็นข้อสรุปที่จำกัดคำตอบและเร็วเกินไป ทั้งนี้เพราะราคาดาลดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ย่อมต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นด้วย เช่น ยังมีการแข่งขันในตลาดให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สูงมากเท่าใด การส่งผ่านต้นทุนค่าคลื่นความถี่ไปยังผู้บริโภคก็จะกระทำได้อย่างมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งผู้เขียนชี้แจงว่าความคิดเห็นของนักวิชาการในต่างประเทศฝ่ายหนึ่งถึงขนาดเชื่อกันว่า ค่าคลื่นความถี่ที่ผู้ประกอบการชำระให้แก่นักวิชาการนั้นเป็น “ต้นทุนจม” หรือ “Sunk Cost” กล่าวคือ นักวิชาการในต่างประเทศฝ่ายนี้ยืนยันว่าต้นทุนในการประกอบการบางชนิดที่ไม่อาจจะคืนมาได้อีกแล้ว ผู้ประกอบการก็จะไม่อาจส่งผ่านไปยังลูกค้าหรือผู้บริโภคให้ต้องรับภาระได้เลย และมีนักวิชาการในต่างประเทศหลายรายที่ได้นำทฤษฎีต้นทุนจมดังกล่าวมาอธิบายว่าการชำระค่าคลื่นความถี่อันเนื่องมาจากการประมูลเป็นต้นทุนจมชนิดหนึ่งที่ไม่อาจส่งผ่านไปยังผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ กล่าวคือ ค่าคลื่นความถี่ที่สูงขึ้นจะไม่ทำให้ราคาค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สูงขึ้นตามไปด้วย

ผู้เขียนบทความนี้ได้เคยนำเรื่องทฤษฎีต้นทุนจมดังกล่าวมาอธิบายเพื่อชี้ให้เห็นว่ายังไม่ควรระวังการจัดสรรคลื่นความถี่โดยวิธีการประมูล ทั้งนี้เพราะข้อเสนอที่ว่าค่าคลื่นความถี่จะถูกส่งผ่านไปให้ผู้ให้บริการรับภาระ “ทั้งหมด” นั้นอาจไม่ถูกต้องเสียทีเดียว ที่จริงแล้วในทางวิชาการ ยังมีข้อถกเถียงว่าผู้ใช้บริการอาจจะไม่ต้องรับภาระทั้งหมด แต่อาจต้องรับภาระเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะการแข่งขันในตลาดการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และที่สำคัญเหตุผลเรื่องการส่งผ่านภาระ

ต้นทุนไปยังผู้บริโภคก็ยังไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนว่าคลื่นความถี่ควรได้รับการจัดสรรโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากการประมูล ทั้งนี้เพราะการประมูลยังมีข้อดีอีกหลายอย่าง อีกทั้งไม่มีหลักประกันว่า หากมีการจัดสรรคลื่นความถี่โดยวิธีอื่นแล้ว (เช่น การประกวดซอง) ราคาดาลดของค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะถูกกว่า

อย่างไรก็ดี เรื่องทฤษฎีต้นทุนจมดังกล่าวได้รับการหยิบยกขึ้นมาอีกครั้งในคราวการประมูลที่ผ่านมา แต่ผู้หยิบยกมักจะนำมาเป็นเหตุผลเพื่อสนับสนุนให้รัฐจัดเก็บค่าคลื่นความถี่สูงๆ จากผู้ประกอบการเพื่อเป็นรายได้แก่รัฐ

ผู้เขียนจึงเขียนบทความนี้ขึ้นมาเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง “เบื้องต้น” เกี่ยวกับทฤษฎีต้นทุนจมไว้ ทั้งนี้เพื่อให้มีการวิเคราะห์และอภิปรายต่อไป

ที่จริงแล้ว ข้อสรุปของนักวิชาการในต่างประเทศที่สนับสนุนทฤษฎีต้นทุนจมนั้นยังเป็นข้อสรุปจากหลักฐานเท่าที่มีอยู่ และนักวิชาการจำนวนมากยังเห็นว่าข้อสรุปที่ว่าค่าคลื่นความถี่เป็นต้นทุนจมและไม่ส่งผลในทางใดๆ ต่อผู้บริโภคนั้นยังไม่อาจถือเป็นทฤษฎีทั่วไปโดยไม่มีข้อยกเว้นหรือเงื่อนไข นักเศรษฐศาสตร์ส่วนหนึ่งเห็นว่าค่าคลื่นความถี่ หรือต้นทุนในการเริ่มต้นธุรกิจ (Entry Fees) ย่อมส่งผลต่อราคาดาลดของค่าบริการในตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผู้แข่งขันน้อยรายได้ (Oligopoly Pricing) (ทั้งนี้เพราะในตลาดประเภทนี้ การตั้งราคาค่าบริการจะแข่งขันกันน้อยกว่าในตลาดแข่งขันสมบูรณ์) ดังนั้น ค่าคลื่นความถี่สูงๆ ก็อาจทำให้ค่าบริการสูงขึ้นได้ในตลาดที่มีสภาพเช่นนี้

นักเศรษฐศาสตร์เหล่านี้ก็อธิบายว่าการนำทฤษฎีต้นทุนจมมาเป็นเหตุผลสนับสนุนว่า ต้นทุนค่าคลื่นความถี่จะไม่ส่งผลกระทบต่อราคาดาลดของค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น จะเป็นการสรุปที่ถูกต้องก็ต่อเมื่อตลาดให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นตลาดการแข่งขันสมบูรณ์ที่ผู้ประกอบการกำหนดราคาค่าบริการเท่ากับต้นทุนส่วนเพิ่มเสมอ (Marginal Cost) ซึ่งหากเป็นตลาดการแข่งขันที่สมบูรณ์ ผู้ประกอบการก็ย่อมไม่อาจนำต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) ใดๆ ไปคิดรวมไว้ในค่าบริการที่จะเรียกเก็บจากผู้ใช้บริการได้ แต่ในโลกของความจริงนั้น ไม่อาจเป็นเช่นนั้นได้ เพราะในตลาดให้บริการ

โทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น มีต้นทุนในการสร้างและบำรุงรักษาโครงข่ายโทรคมนาคมสูงมาก หากในการคิดค่าบริการผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใดไม่คำนึงถึงต้นทุนเหล่านี้ ผู้ประกอบการรายนั้นย่อมไม่อาจประกอบการต่อไปได้ ในโลกของความเป็นจริงราคาดาลดของบริการจึงย่อมครอบคลุมทั้งต้นทุนคงที่และต้นทุนอื่นๆ โดยต้นทุนคงที่นั้นประกอบไปด้วยต้นทุนโครงข่ายโทรคมนาคมและต้นทุนค่าใบอนุญาตต่างๆ เพื่อเริ่มธุรกิจด้วย นอกจากนี้ ต้นทุนคงที่เหล่านี้ยังอาจลดจำนวนผู้ประกอบการที่ตลาดสามารถรองรับได้อีกด้วย ยิ่งต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้นมากขึ้นเท่าใดจำนวนผู้ประกอบการที่ตลาดจะรองรับได้ก็จะน้อยลงมากเท่านั้น ดังนั้น ยิ่งราคาค่าใบอนุญาตสูงขึ้นเท่าใด จำนวนผู้ประกอบการก็จะยิ่งน้อยลงเท่านั้นและอาจต้องมีการควบรวมกิจการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากกฎหมายไม่เปิดช่องให้โอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ซึ่งก็จะเป็นการลดการแข่งขันในตลาดลงไป ดังนั้น ในความเห็นของนักเศรษฐศาสตร์ส่วนนี้ ค่าคลื่นความถี่อาจส่งผลกระทบต่อแข่งขันในตลาดได้และค่าบริการยังน่าจะถูกระงับได้จากต้นทุนคลื่นความถี่และค่าใบอนุญาตต่างๆ และยังเห็นว่าข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในตลาดที่ทำการศึกษามาจนถึงปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะสรุปว่าค่าคลื่นความถี่ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เลย อีกทั้ง ในประเทศต่างๆ ในสหภาพยุโรปนั้นพอจะมีข้อบ่งชี้แล้วว่า ต้นทุนค่าธรรมเนียมใบอนุญาตน่าจะส่งผลกระทบต่อราคาดาลดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปแล้ว

ในเวลาต่อมานักเศรษฐศาสตร์ได้เริ่มตั้งคำถามในเชิงลึกถึงขนาดว่า หากค่าคลื่นความถี่ทำให้ราคาค่าบริการสูงขึ้นจริง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ จะเป็นเพราะค่าคลื่นความถี่ที่สูงมากเป็นต้นทุนเหตุหรือมูลเหตุจูงใจให้ผู้ประกอบการในตลาดยังแข่งขันกันน้อยลง (คือ ลดแรงจูงใจในการแข่งขันกันด้านราคาค่าบริการ กล่าวคือ มีลักษณะเป็น Oligopoly Pricing) หรือว่าเหตุผลเป็นไปในทางตรงกันข้าม กล่าวคือผู้ประกอบการที่เข้าประมูลประสงค์จะแข่งขันกันน้อยลงอยู่แล้วและประสงค์จะกำหนดราคาดาลดของบริการสูงๆ ดังนั้น จึงยินดีที่จะชำระค่าคลื่นความถี่สูงๆ เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือหรือเหตุผลให้

ราคาตลาดของค่าบริการที่สูงขึ้น (Collusion-Facilitating Role of Entry Fees) ซึ่งการตั้งคำถามดังกล่าวบ่งชี้ว่านักเศรษฐศาสตร์จำนวนมากยังเห็นว่าทฤษฎีดั้งเดิมเป็นทฤษฎีที่มีข้อจำกัดและยังไม่สามารถนำมายืนยันได้ในทุกกรณีว่าค่าคลื่นความถี่ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

นอกจากนั้น เดิมการนำทฤษฎีดั้งเดิมมาอธิบายค่าคลื่นความถี่ก็ยังไม่ได้อธิบายถึงผลในด้านอื่นๆที่ขัดขวางประสิทธิภาพการแข่งขันในตลาด เช่น หากเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการ (n) ที่จ่ายค่าคลื่นความถี่ในราคาต่ำ และผู้ประกอบการ (x) ที่จ่ายค่าคลื่นความถี่ในราคาสูงกว่า หากสมมติฐานอื่นไม่เปลี่ยนแปลง งบดุลของผู้ประกอบการ (n) น่าจะทำให้ผู้ประกอบการ (n) สามารถระดมทุนเพื่อประกอบกิจการได้ดีกว่า ซึ่งจะทำให้ระดับประสิทธิภาพการแข่งขันในตลาดสูงขึ้น

ในแง่การให้บริการ ยังมีการศึกษาอีกว่าราคาใบอนุญาตที่แพงขึ้นก็อาจมีผลเป็นการลดการแข่งขันในการให้บริการได้ และอาจจำกัดการขยายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Wholesale Airtime Market) ได้ ทั้งนี้เพราะราคาขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องอ้างอิงจากต้นทุนรวม (ซึ่งรวมถึงต้นทุนค่าธรรมเนียมใบอนุญาตด้วย) อันทำให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการน้อยลงในบริบทของการประมูลคลื่นความถี่ 3G ในต่างประเทศ นักวิชาการในต่างประเทศบางรายยังเห็นว่าการคิดค่าคลื่นความถี่สูงๆ น่าจะมีผลกระทบต่อภาระต้นทุนเพื่อสร้าง

โครงข่ายโทรคมนาคมและการพัฒนาบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ยังทำให้ต้องเสียเปรียบผู้ประกอบการรายอื่น เช่น ผู้ให้บริการบรอดแบนด์ (Fixed Line) ที่ไม่ต้องชำระค่าคลื่นความถี่สูงๆ อันเป็นการบิดเบือนการแข่งขันเพราะเกิดการแทรกแซง (ประหนึ่งการเก็บภาษีเฉพาะราย) จากภาครัฐ

โดยสรุปแล้ว ในต่างประเทศนั้น ข้อถกเถียงที่ว่าราคาค่าคลื่นความถี่จะทำให้ค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สูงขึ้นอย่างแน่นอนหรือไม่นั้น ยังเป็นข้อถกเถียงที่ยังไม่ได้ข้อสรุปทางวิชาการเป็นคำตอบเดียว และมีความเป็นไปได้ว่าราคาค่าคลื่นความถี่อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดลักษณะและระดับการแข่งขันในตลาดในภายหลัง รวมถึงประสิทธิภาพของตลาดและอาจก่อให้เกิดการบิดเบือนการลงทุน (distort investment) และกระทบต่อระดับการให้บริการและการพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคม และอาจทำให้ราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สูงขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น (หากตลาดการให้บริการดังกล่าวเป็นตลาดที่มีผู้แข่งขันน้อยรายหรือมีอัตราการแข่งขันสูง) ดังนั้น การสรุปว่าการจัดสรรคลื่นความถี่จะต้องกำหนดค่าคลื่นความถี่ให้สูงๆ เพื่อเก็บรายได้เข้ารัฐให้มากที่สุดโดยให้เหตุผลว่าผู้ใช้บริการจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ เลย จึงเป็นข้อสรุปที่อาจจำกัดแคบและรวดเร็วเกินไป การกำหนดราคาค่าคลื่นความถี่จึงเป็นเรื่องที่แต่ละประเทศต้องเลือกนโยบายที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักวิชาการจำนวนมากมักจะไม่เห็นด้วยหากรัฐจะใช้การประ

มูลเป็นเครื่องมือจัดเก็บรายได้เข้ารัฐแทนที่จะใช้การประมูลเป็นเครื่องมือจัดสรรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มอบ (โดยคิดราคาตลาด) คลื่นความถี่ให้แก่ผู้ประกอบการที่จะสามารถใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าในเชิงเศรษฐศาสตร์มากที่สุดอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการโดยตรงอย่างแท้จริง

อนึ่ง ไม่ว่ากรณีนี้จะเป็นประการใด และแม้จะสมมติว่าราคาค่าคลื่นความถี่มีส่วนส่งผลกระทบต่อราคาตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ นักเศรษฐศาสตร์และนักวิชาการส่วนใหญ่ก็ยังเห็นว่ากรณีดังกล่าวยังไม่มีความจำเป็นที่จะจัดสรรคลื่นความถี่โดยใช้วิธีการอื่นนอกเหนือจากวิธีการประมูล

ผู้นำโลกยุคใหม่

๑ ดร.ก้องเกียรติ กาย

ผู้นำต้อง Plus e (Leader Must Plus e)

ผลการคัดเลือกคลื่นความถี่ 3G ย่าน 2100 MHz (2.1 GHz)
สัมปทาน 15 ปี

เมื่อเวลา 17.30 น. ของวันนี้ (16 ตุลาคม 2555) กสทช. แถลงข่าวสรุปผลการประมูล 3G และทั้ง 3 บริษัทผู้ร่วมประมูล ได้เลือกช่วงความถี่เรียบร้อยแล้ว โดยประมูล 3G ในรอบที่ 7 เพราะไม่มีผู้เข้าร่วมการประมูลรายใดเสนอราคาอีก และเมื่อไม่มีผู้ใดใช้สิทธิในการไม่เสนอราคา (Waiver) เมื่อการประมูลทุกสล็อตสิ้นสุดลง เข้าสู่ขั้นตอนการกำหนดย่านความถี่โดยผู้เข้าร่วมการประมูลที่เสนอราคาสูงสุด จะเป็นผู้มีสิทธิเลือกย่านความถี่ที่ตนเองต้องการก่อน ผลการเคาะประมูลปรากฏว่า ไบท์สูงสุด 4,950 ล้านบาท โดย บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (AIS) เสนอ ราคาสูงสุด 14,625 ล้านบาท บริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค จำกัด (dtac) และ บริษัท เรียวล ฟิวเจอร์ จำกัด (true) เสนอราคาเท่ากันคือ 13,500 ล้านบาท สิทธิในการเลือกย่านความถี่ตามลำดับ คือ

AIS , True และ Dtac (ทั้งนี้ บริษัท เรียวล ฟิวเจอร์ จำกัด (true) เป็นผู้จับสลากได้เลือกย่านความถี่ก่อน dtac) (<http://www.it24hrs.com/2012/result-thailand-3g-auction>)

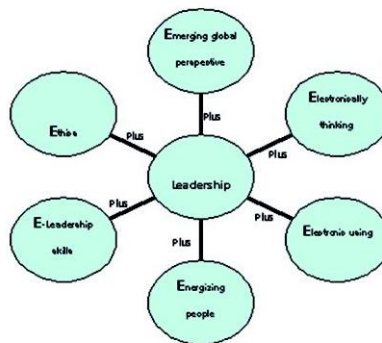
คงต้องขอขอบพระคุณ กสทช. โดย การนำของ **พ.อ.ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ** รองประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (รองประธาน กสทช.) ในฐานะ ประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคม (ประธาน กทค.) ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พวกเราทุกคนคงเห็นว่าประเทศไทยตกอยู่ในวังวนเรื่องของการประมูล 3G ที่ไม่เรียบร้อยกันเสียที ต้องเริ่มมาตั้งแต่การคัดสรรกรรมการ กสทช.ที่จะมาบริหารกิจการโทรคมนาคมตั้งหลายครั้ง กว่าจะคลอออกมาเป็นชุดปัจจุบันได้ คงต้องขอขอบพระคุณ **ทุกท่านที่มีส่วนที่เกี่ยวข้อง** ที่ได้คัดเลือก

คณะกรรมการชุดนี้เข้ามาเพื่อการทำหน้าที่อันยิ่งใหญ่ เพราะเท่าที่เห็นคณะกรรมการแต่ละท่านได้แสดงถึงความสามารถในการเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้อย่างไม่มีใครเทียบได้ ณ ตอนนี

หากเรายอมรับเรื่องดังกล่าวคงไม่ต้องการยกเลิกการประมูลเมื่อครั้งที่แล้ว และเราก็คงต้องใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่มีระบบดีกว่าในปัจจุบัน เพราะความจริงประเทศเพื่อนบ้านเขาก็มีใช้กันมาก่อนเราแล้ว เมื่อกิจการด้าน 3G เกิดขึ้นธุรกิจที่เกี่ยวข้องก็จะตามมาอย่างมากมาย และก็จะมีการ 4 G, 5G, 6 G ... ก็จะตามมา **นั่นหมายถึงความเจริญทางเศรษฐกิจก็จะโตเป็นเงาตามตัว** แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องขอเตือนว่าเมื่อมันมีสิ่งดี มันย่อมมีสิ่งไม่ดีตามมาแน่นอน เพราะปัจจุบันเราก็ไม่สามารถจะตามเด็กและเยาวชนยุคปัจจุบันกันอยู่แล้ว เพราะการถึงความรู้ การหาความรู้ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวก การใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไป เด็กสมัยใหม่สามารถนั่งอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ 3-4 ชม. โดยไม่ไปไหน หากพิจารณาให้ถี่ถ้วนก็อาจดี เพราะว่าไม่ไปไหน แต่ข้อเสียคือ เด็กและเยาวชนอาจไม่มีประสบการณ์การใช้ชีวิตประจำวัน

หากเรามองว่าปัจจุบันคนที่มีอิทธิพลต่อความเจริญรุ่งเรืองของโลกอาจมี 4 ช่วง ตั้งแต่ BB (Baby Bloom) ช่วงหลังสงครามครั้งที่ 2 ช่วง Gen X ช่วง Gen Y และช่วง Gen Z ที่มี **Life Style** ที่แตกต่างกันอย่างมาก เพราะความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารนั่นเอง ดังนั้นการที่จะทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด คือ การต้องมีภาวะผู้นำอย่างน้อย สองอย่างได้แก่ **Leadership Plus e And Evolutionary Leadership** คงต้องกล่าวซ้ำอีกครั้ง เพราะแนวคิดนี้เป็นแนวความคิดของท่าน **อาจารย์ ดร.ไพศาล กาญจนวงศ์** อาจารย์ประจำภาควิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

ที่กล่าวถึงลักษณะ ภาวะผู้นำที่ Plus e นั้นจะมีคุณลักษณะและจะมีประโยชน์อย่างไร สำหรับผมแล้วต้องตอบเลยว่าจะมีประโยชน์จริงๆ หากท่านพัฒนาความสามารถด้านเทคโนโลยีของท่านผู้นำได้ตามภาพที่ 2

จะเห็นได้ว่าทุกท่านคงเคยเห็นภาพนี้มาแล้วเมื่อหลายฉบับมาก่อน แต่ E ตัวหนึ่งใน 6 ตัวคือ **Electronic Using** คงไม่ยากสำหรับคนยุค Gen Y & Gen Z แต่จะเป็นปัญหาสำหรับคนยุค Gen BB & Gen X เพราะว่าคนสองยุคหลังเป็นคนที่ **บังคับทิศทางของประเทศและทิศทางขององค์การเสียด้วย** เพราะสุดท้ายอย่างน้อยท่านต้องรู้ว่ามันคืออะไรและมันเป็นเครื่องมือสำหรับผลิตอะไรและประโยชน์ของมันคืออะไร และยอมรับมันอย่างไร เพื่อให้เราสามารถทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้องค์กรได้ และอีกประการหนึ่งคือท่าน **จะต้องสามารถบริหารคนทั้ง 4 ยุคได้อย่างไร** ท่านจึงต้องมี Evolutionary Leadership ที่จะกล่าวต่อไปครับ อย่างไรก็ตามท่าน **ต้องอย่าลืมพื้นฐานที่สำคัญๆ (Foundation) ประชาชนไทย คือ วัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม (Teamwork) มีการประสานงานกันอย่างสอดคล้อง ร่วมกับ 4 พฤติกรรมใหม่ของคนไทย “ใฝ่รู้ ใฝ่จริง จริงจัง และสม่ำเสมอ” (curiosity ; Profound ; Earnest & Consistency) ครอบงำถูกต้องแน่นอน สุดท้ายตายไปเหลือแต่ “ชั่ว-ดี” เท่านั้นพี่น้อง**

Watchdog targets NBTC

Campaign kicks off after regulator okays 3G bid

**KOMSAN TORTERMSASANA
MONGKOL BANGPRAPA**

A consumer watchdog has kicked off a campaign to oust members of the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) following the regulator's approval yesterday of the 3G spectrum bid results.

Four out of five members of the telecom committee voted to ratify the bid outcome. Prawit Leesathapornwongsa, who has been opposed to the bidding structure, did not.

The three bid winners could secure licences within a week after paying half of the bid prices to the NBTC, which are due within 90 days.

The 15-year licences will be issued within seven days from payment.

The three bidders, Advanced Info Service's (AIS) Advanced Wireless Network; DTAC Network of Total Access Communication (Dtac); and True Corp's Real Future, each won their maximum quota of 15MHz of spectrum.

AIS offered 14.625 billion baht while Dtac and TrueMove offered 13.5 billion baht each. The sale of the 2.1-gigahertz spectrum came in at only 2.78% above the reserve price.

Telecom committee chairman, Settapong Malisuwan, spent more than three hours defending the auction's structure, terms and conditions before the vote was cast. The meeting was broadcast live to journalists.

At one point, Dr Prawit called the broadcasting a bad idea because sensitive issues had not been settled.

Col Settapong defended the broadcast, saying it was to ensure reporters got the facts straight.

Gen Sukit Karmasundara and Prasert Silpipat staged a brief walkout after Dr Prawit repeatedly raised concerns about the bidding's revised structure.

He was opposed to the revised design, which lowered the spectrum cap from 20MHz to 15MHz without increasing the reserve price.

The bidding design failed to maximise competition among the bidders who ended up paying only for the garnered slots plus low annual licence fees, Dr Prawit said.

Under the current concession contracts, the three operators were bound by the revenue-sharing system in which they would set aside about 25-30% of their income to the state.

Mr Prasert said it is time to move on, especially now that the bidding has been completed.

The broadcast was suspended for five minutes when Dr Prawit asked for the log files containing data from the auction.

Col Settapong then decided to call for a vote in which the four members ratified the bid result.

The NBTC will issue certificates to the three winners today. The regulator will hand over the money to state coffers as soon as possible, after deducting 20 million baht for the actual cost of the auction.

As the endorsement went ahead as expected, a group of people led by Sirisak Siriporn-udomsilp, a lecturer at Khon Kaen University, lodged a petition with Senate Speaker Nikom Wai-ratpanich seeking the removal of all 11 members of the NBTC. The petition was signed by 57,904 people.

Mr Sirisak said the NBTC members might have violated Article 11 of the Price Collusion Act of 2009 and Section 47 of the constitution which requires the NBTC to act in consumers' interests.

The watchdog might have also committed a serious breach of ethical standards in their handling of the 3G bid.

Mr Nikom said the Senate would take some time to verify the names before forwarding it to the National Anti-Corruption Commission.

In a related development, the Administrative Court yesterday threw out two petitions against the NBTC over its handling of the 3G auction.

The first petition, lodged by the Consumer Rights Protection Association (CRPA), sought disqualification of DTAC Network from the bidding on the grounds that the firm is allegedly a

foreign-dominated firm.

The court dismissed the lawsuit stating that the association was not a damaged party. Moreover, its concern about foreigners' control over the frequency was mere speculation.

The court threw out the other petition, lodged by Adm Chai Suwanpharp, calling it invalid.

The complainant said that as a "creditor" the NBTC might not be able to fully protect consumers. The court noted that the NBTC is not a creditor and the bidders are not its debtors.

NBTC dangles lower licence fee

1% for firms that use locally built 3G gear

KOMSAN TORTERMOVASANA

The National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) is floating an idea to halve its 3G licence fee to 1% for mobile operators that use locally made equipment to build 3G and 4G infrastructure.

Potential local telecommunications equipment includes optical fibre, routers and switches, said Jesada Sivaraks, secretary to the NBTC's vice-chairman.

He said the incentive proposal was suggested by the Telecommunications Association of Thailand under the Royal Patronage, and the NBTC is preparing to raise the issue with the telecommunications committee.

Under its proposal, the NBTC wants to adjust some conditions of existing regulations to promote the local telecommunications industry.

"Any 3G licensees that use local telecom equipment could enjoy a licence fee of 1%, paying 1% of total annual revenue, instead of the 2% rate earlier stipulated," said Mr Jesada.

"If the telecommunications committee approves, then the proposal will

take effect by the first quarter of 2013."

Mobile operators plan to introduce their 3G wireless broadband services on the 2.1-gigahertz spectrum in major cities by mid-2013.

Under the 3G information memorandum condition, operators must serve 80% of the population within four years.

Mr Jesada said the NBTC is gearing up to issue infrastructure sharing licences to network service providers.

To be in compliance with the new draft regulation, telecommunications infrastructure must be shared throughout all platforms including mobile towers.

The new rule will have both voluntary and compulsory features for the infrastructure owners, essentially TOT Plc and CAT Telecom.

Authorities will give the owners of key infrastructure such as mobile towers and fibre-optic networks preferential pricing on their licence fees if they decide to comply voluntarily.

Either way, the regulation will require infrastructure owners to allow access and use by other parties.

Col Settapong Malisuwan, chairman

of the NBTC's telecommunications committee, said the compulsory option has passed public consultation, while the voluntary one needs to be submitted to the telecommunications committee before going to a public consultation forum.

The infrastructure licence rule will encourage both TOT and CAT Telecom to share their networks with existing and new telecom operators, he said.

It is also part of a policy aimed at encouraging the two state enterprises to focus on serving as network service providers rather than service operators.

One condition of the licence to act as a telecom facilitator is that licence holders must waive their right to bid for new frequency allocations and may rent infrastructure only to operators that provide service without having their own networks.

One incentive for telecom facilitators is that the annual fees charged by the NBTC will be lower than the usual rate. Licensees now pay an annual fee equal to 5.75% of revenue — 3.75% as a universal service obligation charge and 2% for the licence fee itself.

THE NBTC WANTS TOT AND CAT TELECOM TO RENT NETWORKS TO OTHERS

Incentive for facilitators ➡ lower annual fee

Asean trade the answer

In his article, "EU fallout offers Asean hard lesson", (BP, Oct 17), Pita Limjaroenrat claims that "Asean, like the EU began as a political project". However, what is now known as the European Union was conceived with the Treaty of Rome in 1957 as the European Economic Community (EEC), also known as the Common Market.

Initially there were six member states; membership reached 12 in 1973 when the UK joined. It allowed free trading among its members particularly by removing import tariffs. Member countries remained sovereign states that were not politically integrated.

The hard lesson for Asean is what followed the establishment of this common market or free trade area — and that is the attempt by unelected bureaucrats to contrive a federal Europe with a common system of laws passed by unelected lawmakers in Strasbourg to control 27 member states, all totally diverse socially, culturally and politically.

They introduced the common currency, the euro, in 1997, without a common fiscal policy or a central European government. The current economic disaster is a direct result of this lack of foresight.

If Asean simply develops a free trade area amongst its member states, then they will set an example for Europe. Were Asean to develop further as an association of nation states but nothing more, they will have learned and proved vision way beyond their previous colonial masters who got it totally wrong. Asean could be the model to follow — not the EU, which has proved a recipe for animosity and conflict.

Political union, federalism, is not the answer: friendly trading between sovereign states is.

J CWILCOX

Voranai understands

Re: "The Ego Has Landed" (BP, Oct 14).

Earnest Hemingway may have been right when he suggested that the West (we farang) will never understand the East (eg, the Asian mindset).

But I have found at least one Thai who does understand.

Voranai Vanijaka could not have put it any better in his latest column.

If you missed it, go to bangkokpost.com/opinion/opinion/31 and read it.

CHARLIE BROWN

Long-lost byline returns

I was very happy to read Jacques Bekaert again in your newspaper.

His piece about Sihanouk added a very personal and colourful note to the more official obits.

AN OLD REGULAR POST READER

We can't wait for 3G

Re: "3G bid results to get nod", (BP, Oct 18).

There was a lot of negative criticism about the results of the 3G auction.

I agree that the NBTC totally failed in organising the auction and caused a great loss of national revenue. However, I insist the programme should progress by putting

CONTACT: BANGKOK POST BUILDING

136 Na Ranong Road

Klong Toey, Bangkok 10110

Fax: +02 2403666

email: postbag@bangkokpost.co.th

All letter writers must provide full name and address. All published correspondence is subject to editing at our discretion.

all those controversies aside temporarily, because Thailand is already far behind the rest of the world in this field. There is no time for further delay.

Lost revenue for the government and the great gains obtained by those 3G operators should be returned as benefits for Thai consumers.

To this end, immediate moves should be made to cap users' fees to keep charges to a minimum. Such a policy would benefit Thai mobile users. The rapid development of 3G could help Thailand to catch up with more advanced countries.

R H SUGA
Lamphun

F1 plan a pipe dream

Re: "Potential venues for Grand Prix revealed", (BP, Oct 18).

Kanokphand Chulakasem, governor of the Sports Authority of Thailand, says he is sure that a Formula One race will take place in Thailand in 2014 while at the same time naming potential race sites.

As any engineer, fan or race organiser knows, it would be impossible to stage a street race, especially at night, in two years' time. The monumental engineering feat and financial cost would put too great a burden on the government and citizens of Thailand.

The article states that the one-year deal with options to extend is in the bag.

This is absolutely not the case and one wonders about the motivation behind such false information being spewed out by a government agency.

One just needs to look at the recent track record of construction projects to conclude that this project as proposed is monumentally expensive and unattainable as well.

DAVID BARKDULL

WINNING 3G BIDS APPROVED

Ministry says bidding may have violated its e-auction rules; court dismisses two petitions

USANEE MONGKOLPORN,
PRANOM BOONLUMP
THE NATION

Unfazed by a series of legal challenges, the national broadcasting and telecom watchdog yesterday officially approved the winners of Tuesday's 2.1-gigahertz (GHz) spectrum auction and will hurry to grant licences to the three bid winners.

At the same time, the Finance Ministry sent a letter warning the watchdog that its spectrum auction did not comply with the ministry's e-auction rules and could be deemed as having helping private bidders grab the precious national resource at a low price at the state's expense.

Today, the three bid winners – Advanced Wireless Network of Advanced Info Service; DTAC Network of Total Access Communication; and True Corp's Real Future – are all expected to pick up letters to be issued by the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) approving them as bid winners. They are also expected to quickly pay their up-front spectrum fees to the watchdog in order to obtain the licences and launch their 3G businesses as fast as possible. AIS has informed the NBTC that its subsidiary will pay 50 per cent of the fee today.

Finance Ministry deputy permanent secretary Supa Piyajitti said that under the ministry's rules, e-auctions must promote competition. As the Finance Ministry oversees the state procurement regulations, it must warn the watchdog on the matter, Supa said.

In an individual capacity, she also sent a letter to the National Anti-Corruption Commission (NACC) asking it to probe whether the auction breached the State Bidding Act 1999.

NBTC commissioner Prasert Silphiphat said the agency is ready to clarify all cases.

Commissioner Prawit Leesatapornwongsa said he remained concerned that collusion had occurred. If his suspicions are proven, he would file a petition with the NACC, he said.

Yesterday, four out of five members of the

NBTC's telecom committee voted to approve the outcome of the spectrum auction. Those voting in favour of the bid result were telecom committee chairman Settapong Malisuwan, Suthiphon Thaveechaiyagarn, Prasert and Sukit Khamasundara, while Prawit voted against approving the result. The committee does not need the 11-member NBTC board to approve the result, as it is the duty of the telecom committee to grant the licences.

Prasert said that once the winners have obtained their letters from the NBTC, paid half of the spectrum fee and provided a financial guarantee that they can pay the outstanding amount, the watchdog will grant them the licence within seven days. The licence period of 15 years will commence on the date they pick up the licence.

Under the auction's terms, they can pay 50-per-cent of the up-front spectrum fee within 90 days after receiving the letter approving their successful bid, 25 per cent in the second year and the remainder in the third year.

Advanced Wireless Network paid a total of Bt14.625 billion for three slots, while DTAC Network and Real Future both paid Bt13.5 billion for the three slots they each acquired.

"The 3G service fee will be low as required by consumers. In the next step, the committee will hurry to consider three draft regulations, infrastructure sharing, network roaming and the mobile virtual network operator [MVNO] system, which all passed public hearings. These regulations will enable the winners to offer the 3G service better and cheaper," Prasert added.

Also yesterday, the Administrative Court rejected two petitions against the NBTC filed separately by two groups over the 3G auction. The court argued that the plaintiffs were not the damaged party. The cases were brought to court by the Consumer Rights Protection Association, activist Admiral Chai Suwannaphap and others, who claimed that the lack of competition in the bidding would put consumers at a disadvantage.

The NBTC has faced mounting public pressure to guarantee reasonably priced 3G service, given the three bidders snatched the prized spectrum slots cheaply amid low competition, according to critics.

The telecom committee's meeting to vote to approve the outcome of the 2.1GHz spectrum auction saw a fierce argument pitting Prawit against the four commissioners who approved the result. Prawit argued that the committee

should have increased the reserve price amid the potentially low competition. But his colleagues said it was time for the NBTC to move on, instead of wasting time talking about the price. Settapong allowed an audio broadcast of the meeting to be carried in the pressroom, citing transparency.

At the meeting, the committee had its legal team clarify point by point whether the auction breached any law or regulation, especially the law against bid collusion, which many parties claimed had been violated.

The legal team said the law focuses on whether there are attempts by bidders to block others from taking part in the price proposals, while the NBTC auction gave chances to all potential bidders to take part. Therefore, the auction did not breach this law, the team said.

NBTC auction design adviser Pacharasut Sujarittanonta added that there was no sign of any collusion during the auction.

AIS has informed the NBTC that its subsidiary will pay 50 per cent of the up-front fee today.

The NBTC made available nine spectrum slots in the auction, each containing 5 megahertz of bandwidth at a reserve price of Bt4.5 billion. Each bidder could grab a maximum of three slots.

Out of nine slots available, six were grabbed at price at Bt4.5 billion each, unchanged from the reserve price of Bt4.5 billion. Telecom scholars have claimed that mistakes in the auction's terms and conditions allowed the three bidders to grab the maximum three slots each, and had created a low reserve price, thereby failing to promote strong competition.

- IMPEACHMENT MOVE AGAINST NBTC MEMBERS 2A
- TASK NOT YET OVER FOR NBTC 2A
- NO EXCUSES NOW FOR CUT-PRICE 3G SERVICE 12A

■ IMPEACHMENT MOVE AGAINST NBTC MEMBERS 2A
 ■ TASK NOT YET OVER FOR NBTC 2A
 ■ NO EXCUSES NOW FOR CUT-PRICE 3G SERVICE 12A

NBTC DID ITS JOB, BUT TASK NOT OVER YET

THE NATION

Despite criticisms and heated arguments over the bid prices, the National Broadcasting and Telecommunications Commission's telecom committee deserves public support for allowing the 3G bid winners to proceed with their long-awaited investment.

If the public interest is the priority, the telecom committee did the right thing in ratifying the 3G auction. But if the benefits of consumers and the public are really to come to the fore, the committee must assure that it will do all it can to guarantee better service quality and fairness.

Much of the criticism following the 3G auction on Tuesday stemmed from the low bid prices, as the nine slots raised only Bt41.625 billion, less than 3 per cent above the reserve price. This is against the Bt57.96 billion fair value, as calculated by Chulalongkorn University. NBTC was therefore slammed for failing to generate more income for the state.

Critics should remember that NBTC's telecom committee was not set up to generate revenue for the government; its mission is to ensure "accessible and equal" telecom services. Taking over regulatory control from TOT and CAT Telecom, NBTC should not concern itself with the revenue to be reaped from the

COMMENT

national resource – the frequency spectrum – as long as the public interest is assured.

The licence auction indeed was a way to end cronyism, which blossomed under the conventional concession system. Thai consumers have learned the hard way that telecom concessions in the past rendered lower-than-expected benefits. TOT and CAT Telecom allocated the national resource to the highest bid winners, who had to quote high service fees to cover the cost. The emergence of the National Telecommunications Commission (before its dissolution and reemergence as part of the NBTC) marked the first time that the authorities had seriously taken public complaints into account.

Given the revenue sharing provided for under the concession system, TOT and CAT Telecom lacked incentives to improve their services for the public's sake. Actually, only part of the revenues went to the state coffers – not all of it. As telecom consumers had to shoulder high service costs, only part of the money was spent on improving telecom infrastructure nationwide in areas where it was lacking. State revenue was allocated as the government saw fit, which was not necessarily for consumers' benefits.

Telecom frequencies are a national resource. But nominal value should be balanced with intangible values like consumers' benefit. A painful lesson was learned in 2000, when TOT and CAT Telecom were jointly awarded 15 megahertz (MHz) of bandwidth on the 1,900MHz spectrum, without bidding being held. Later TOT managed to take over joint spectrum ownership from CAT. Twelve years later, that network caters to around 200,000 users. PricewaterhouseCoopers estimated that the number of 3G users would rise to 19 million within five years, after the auction.

Still, it is the NBTC telecom committee's duty to ensure that better service quality for all Thais is achieved, despite the low bid prices. The three bid winners will now pay about Bt40 billion as annual concession fees. Under the bid prices, they are to pay only Bt2.8 billion per annum as licensing fees. Minus investment in the network, their operating costs are lower and this should result in lower services fees. All this information must be made public, along with the final fee structure – for voice, data and roaming services. The committee should also proceed with its plans to further reduce costs, through such activities as number portability and infrastructure sharing, to ensure greater fairness to consumers and true competition.

NBTC telecom commissioner Prawit Leesatapornwongsa was right to reserve his stance, when the committee voted to ratify the auction result yesterday. As a minority commissioner, he is responsible for consumers' benefits. But months from now, all five commissioners will have to combine their forces in restoring the public confidence and trust.

If anything, the auction serves as a reminder to the NBTC that its operations are being closely monitored by the public. As more licences are to be auctioned subsequently, it is a must that the NBTC heeds the public's comments and recommendations and comes up with publicly endorsed practices. There should not be any complications if the public interest is maintained as the priority. For now, let's show the public that low bid prices do not compromise its main mission.

■ IMPEACHMENT MOVE AGAINST NBTC MEMBERS 2A
■ TASK NOT YET OVER FOR NBTC 2A
■ NO EXCUSES NOW FOR CUT-PRICE 3G SERVICE 12A

3G: Civic group seeks impeachment of NBTC members

A civic group yesterday sought impeachment proceedings against all 11 members of the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC), accusing them of irregularities in the 3G bidding on Tuesday by promoting collusion and not competition, causing the state to lose more than Bt16 billion in taxpayers' money.

Surasak Siripornadulsil, representative of the group, submitted a list of 57,904 signatories to Senate Speaker Nikom Waiyaratpanit for launching impeachment proceedings against the NBTC commissioners on the grounds of alleged dishonesty in the manner in which the 3G bidding was held, in violation of the State Bidding Act 1999. The group said the bidding allowed collusion among companies taking part and the number of frequencies were equal to the number of bidders.

The bid starting price was set at only Bt4.5 billion. The results of nine slots of bidding found that the offered prices were only 2.8 per cent higher than the starting price and much lower than the state evaluation price, causing the state to lose Bt16 billion. The winners of the bids, who are given 15-year operating licences, pay the state only Bt1 billion per year.

The group also accused the NBTC of violating Article 47 of the Constitution for allegedly issuing regulations and procedures in granting 3G operating licences without taking into account the country's highest interest, the interests of the people and interest of locals.

A CIVIC GROUP yesterday filed for impeachment proceedings against all 11 members of the National Broadcasting and Telecommunications Commission over alleged irregularities in the 3G bidding on Tuesday.

Nikom said he would check the qualifications of the 57,904 people named in the list, which may take longer than 30 days.

He would then submit a complaint to the National Anti-Corruption Commission and if there were grounds for the accusations, the Senate can start impeachment proceedings.

Meanwhile Confederation of Consumer Organisation president Bunyuen Siritham also filed a complaint with Petchaburi Senator Sumol Sutawiriyawat, president of the Senate Committee on

Education, Corruption Investigation and Good Governance, seeking an investigation into alleged collusion and lack of good governance in the 3G bidding.

Appointed Senator Paiboon Nititawan who is chairman of the Senate's subcommittee on anti-corruption and promotion of justice, said his committee has been given the nod to investigate alleged irregularities in the 3G bidding after a civic group sought impeachment proceedings against the NBTC commissioners.

THE NATION

NATION/PRAMOTE PUTTHAISONG

■ NO EXCUSES NOW FOR CUT-PRICE 3G SERVICE 12A

EDITORIAL

NO EXCUSES NOW FOR A CUT-PRICE 3G SERVICE

*The 'big three' operators bid low
and won big, now they must pass
on the benefits to the consumer*

The country's auction of 3G spectrum slots has finally come to an end, though questions of whether the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) was over-generous in its terms for the three bidders are buzzing louder than ever. The end result of the auction, a combined bid of Bt41.65 billion for the nine slots, was just slightly higher than the reserve price of Bt40.5 billion.

But despite the questions surrounding the auction, most consumers have welcomed the news. Thailand has suffered a long delay in the launch of third-generation Internet. Our neighbours in the region have been able to enjoy its benefits for some time. Malaysians have been using 3G since 2004, Vietnamese since 2009 and Bruneians since 2005, while Singapore is on the brink of launching a 4G network.

The introduction of the advanced network will bring real benefits for Thailand in a world increasingly connected by the Internet. For instance, business transactions will become more convenient because 3G technology offers greater and more efficient access to banking solutions. It will boost interactive mobile communication, and also extend the reach of healthcare by providing more services to people in rural areas of the country. Clinics in remote locations will be able to wirelessly communicate with a network of modern healthcare facilities to provide their patients with a higher standard of care.

The "big three" telecoms operators were quick to pounce on the available 3G slots, knowing that the universal appeal and benefits of the service meant big profits for its providers. In other coun-

tries, telecoms companies have engaged in furious bidding battles to win a share of the 3G bounty.

In Thailand, however, the rights for 3G technology attracted little in the way of competitive bidding. The outcome of the bidding process had been a foregone conclusion ever since its terms and details were announced. The country's "big three" operators duly shared the spoils among themselves after the NBTC announced it would hand each winner a maximum of three slots in the spectrum. The "lucky" winners were Advanced Info Service's Advanced Wireless Network, Total Access Communication's DTAC Network, and True Corp's Real Future.

Now that the auction is over, the NBTC faces the challenge of ensuring that the best interests of 3G consumers are met. The

telecoms regulator said it deliberately chose a low reserve price so that the 3G service providers would not have to pass the cost of high bids on to consumers. Thus the NBTC's main task is to make sure that 3G operators do not take advantage of their customers or the government.

Its second task is to ensure that 3G Internet is extended right across the country, as promised. The operators have no excuse for providing a low-quality service for those that live outside the big cities. The three companies in question have benefited from low bidding fees, and they now have a duty to invest the resulting windfall into providing the best possible service for consumers.

The public, impatient to enjoy the overdue benefits of third-generation Internet, may be willing to turn a blind eye to the controversy surrounding the bidding price. But it will not tolerate companies failing to honour their promises to provide wide-ranging service at a fair price.

The advent of this new technology has the potential to bridge the digital divide between sections of society and support development that will upgrade the living conditions of people.

There is absolutely no doubt that the operators will make vast profits from this new technology. But they should be aware of the obligation that they have to its consumers. The NBTC must also play its part in ensuring that customers get the fair deal they have been promised.

Now that the auction is over, the NBTC faces the challenge of ensuring that the best interests of 3G consumers are met. The telecoms regulator said it deliberately chose a low reserve price so that the 3G service providers would not have to pass the cost of high bids on to consumers.

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 450

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 19 - พุธสัปดาห์ 25 ตุลาคม 2555

ปีที่: 32

ฉบับที่: 1679

Col.Inch: 74.40

Ad Value: 33,480

หน้า: 29(ขวา)

PRValue (x3): 100,440

ศิลปิน: สีส

หัวข้อข่าว: การจัดการเมือง: หน้า29

อรุณ วัชรสวัสดิ์

บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์ 3G

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 450

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 19 - พุธสัปดาห์ 25 ตุลาคม 2555

ปีที่: 32

ฉบับที่: 1679

Col.Inch: 74.40

Ad Value: 33,480

หน้า: 29(ขวา)

PRValue (x3): 100,440

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: การจัดการเมือง: หน้า 29

อรุณ วัชรสวัสดิ์

บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์ 3G

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 450

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร 19 - พฤษภ 25 ตุลาคม 2555

ปีที่: 32

ฉบับที่: 1679

Col.Inch: 74.40

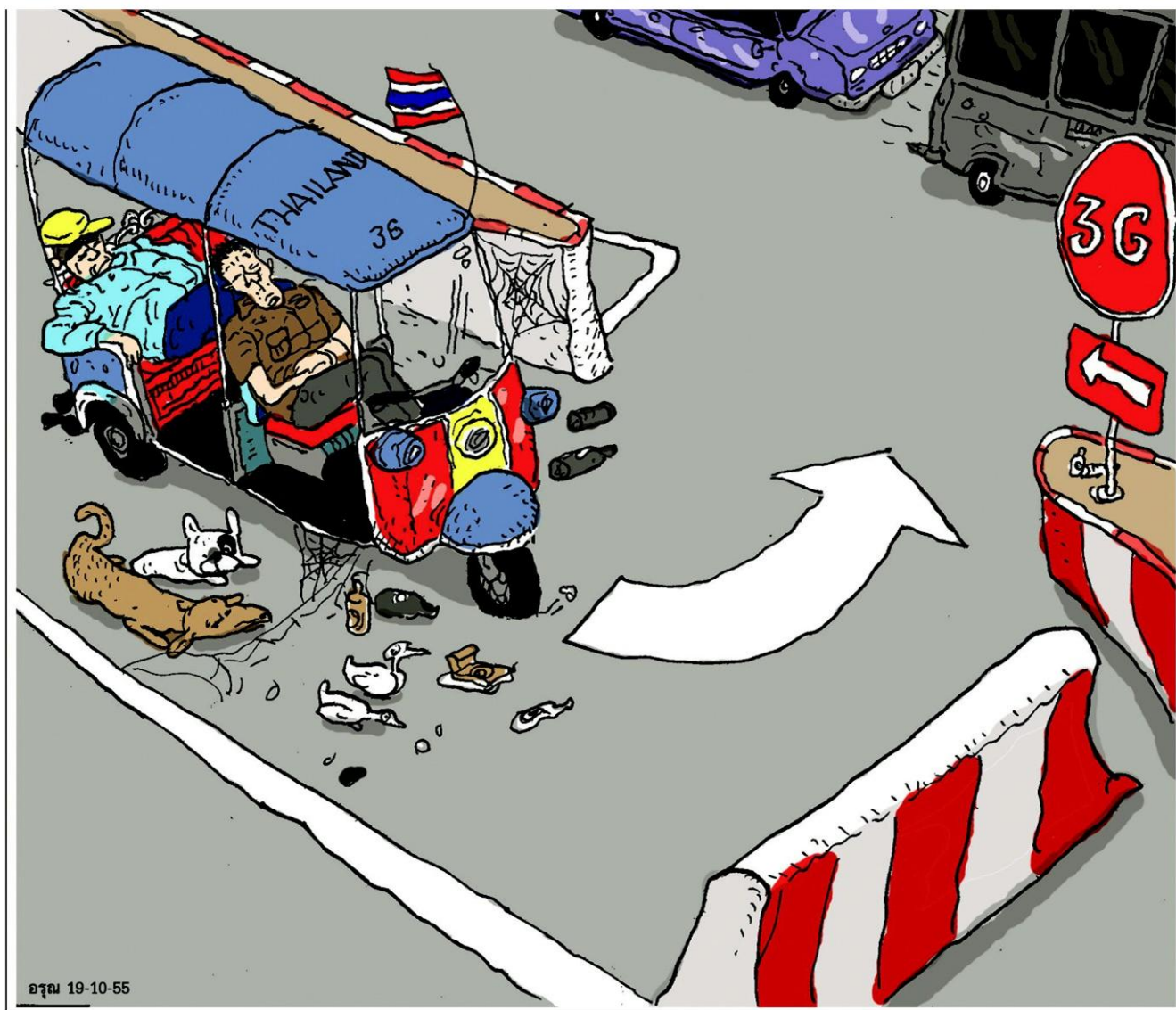
Ad Value: 33,480

หน้า: 29(ขวา)

PRValue (x3): 100,440

คลิป: ๗๗

หัวข้อข่าว: การตั้นการเมือง: หน้า29

พลังงาน-ลงทุน

10

เอกชนจี้ภาครัฐสนับสนุนสิทธิทางภาษี
 เปิดเสรีการแข่งขัน พร้อมจี้ “กสทช.-
 ไอซีที” สร้างมาตรฐานโทรคมนาคมไทย
 รองรับประชาคมอาเซียน หรือเออีซี

เอกชนจี้กสทช.-ไอซีที สร้างมาตรฐานโทรคมนาคมไทยรับAEC

ในการสัมมนา “ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 2015 อาเซียนร่วมใจไทยจะรุกหรือรับ”
 จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการกิจการ
 กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ
 กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)
 ที่โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ แอท เซ็นทรัล
 พลาซ่า ลาดพร้าว เมื่อเร็วๆ นี้

นายจาก กัลย์จาฤก ที่ปรึกษา
 สภาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง
 และวิทยุโทรทัศน์ แสดงความคิดเห็นถึง
 โอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการที่มี
 ต่อการรุกตลาดอาเซียน ว่า “นอกจาก
 จะต้อง Know How แล้ว ยังจะต้อง
 Know Who อีกด้วย โดยการเข้าไป
 ลงทุนในต่างประเทศนั้น ต้องเลือกดู
 พันธมิตรรายที่มีความแข็งแกร่งที่สุดที่จะ
 นำพาธุรกิจไปให้ถึงเป้าหมาย ทั้งเสี่ยง
 ไม่ได้ที่ต้องอาศัย connection ที่มีความ

ไว้เนื้อเชื่อใจกัน เพราะหนีไม่พ้นอำนาจ
 แฝงทางการเมืองซึ่งมีทุกประเทศ อาจ
 กล่าวได้ว่าถ้าเราอยู่เมืองไทยได้เราก็คืออยู่
 ประเทศไหนก็ได้

นอกจากนี้ เราควรนำเสาหลัก
 เรื่องประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
 มาเป็นตัวนำในการสื่อสารออกไป
 คนทำสื่อต้องมีบทบาทในการเชื่อมโยง
 วัฒนธรรม ไม่สร้างปัญหาความรุนแรง
 และข้อขัดแย้ง เพราะต่อไปจะกลายเป็น
 one community ซึ่งตลาดจะใหญ่ถึง
 600 ล้านคน มีความมั่นใจว่าผู้ประกอบการ
 ของไทยมีศักยภาพดี มีความตั้งใจ
 มีพัฒนาการดี ซึ่งการใช้วัฒนธรรมเป็น
 ตัวนำนี้ต้องทำร่วมกัน เดินไปด้วยกันให้
 เป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่รุกรานมากเกินไป
 เพราะมีตัวอย่างให้เห็นในหลายประเทศที่
 ต้องการปกป้องการรุกรานทางวัฒนธรรม

จาก กัลย์จาฤก

เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งไม่เป็นผลดีใน
 ระยะยาว

ทั้งยังให้ความเห็นว่า ถ้าภาครัฐมียุทธศาสตร์ให้ใช้วัฒนธรรมเป็นตัวนำ ภาครัฐก็ไม่ต้องออกหน้า ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นเรื่องความมั่นคง โดยภาครัฐควรมีการตั้งกองทุนเพื่อผลักดันให้เกิด Content (เนื้อหา) ที่สร้างสรรค์ ส่วนภาคเอกชนก็ควรมีกองทุนเพื่อช่วยเหลือตนเองด้วยเช่นกัน

ด้านนางปริญญารัตน์ ตั้งเผ่าศักดิ์ กรรมการบริหาร และประชาสัมพันธ์ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กล่าวในหัวข้อสัมมนา หัวข้อ “เส้นทางและโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม : เอกชนต้องการอะไร? ภาครัฐรับได้หรือไม่?”ว่า ในฐานะตัวแทนภาคเอกชนมีข้อเรียกร้องต่อภาครัฐหลายประการ ได้แก่ การต้องการให้ภาครัฐกำหนดทิศทางของกิจการโทรคมนาคมที่ชัดเจน กำหนดแบบระยะยาวและสืบเนื่องต่อไปในทุกรัฐบาล

ขณะเดียวกันภาครัฐก็ควรปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะในเรื่องกฎหมายคอมพิวเตอร์ (Cyber law) เนื่องจากต่อไปเมื่อเปิดเสรี การเซ็นเซอร์เนื้อหาจะทำได้ยาก เจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องมีความรู้ ซึ่งควรหาหรือภาคเอกชนถึงแนวทางการเซ็นเซอร์ตัวเอง ดูแลเนื้อหาก่อนเผยแพร่

ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนเกิดการแข่งขัน ปลดปล่อยราคาเป็นไปตามกลไกของตลาด ไม่ควรควบคุมราคาขึ้นสูง ขึ้นต่ำ โดยผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ต้องการเงินทุนอีกมากจึงอยากให้ภาครัฐผลักดันและสนับสนุนให้มีการระดมเงินทุนจากตลาดหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐลดภาษีนำเข้าชิ้นส่วนประกอบ ของสินค้าโทรคมนาคม ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็น 0 เปอร์เซ็นต์ มิฉะนั้นไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันเพื่อการส่งออกโดยเฉพาะต้องเผชิญคู่แข่งสำคัญอย่างประเทศจีน

“กสทช. และ กระทรวงไอซีทีควรเร่งสร้างมาตรฐานโทรคมนาคมและพัฒนาขั้นตอนและหน่วยงานทดสอบ นอกจากนี้ควรสร้างความต้องการของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมให้เกิดในประเทศ ส่งเสริมสินค้านวัตกรรมโดยพัฒนาขั้นตอนการจดสิทธิบัตร รวมทั้งพัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากรไทย” นางปริญญารัตน์กล่าว

การ์ดเชิญ

□ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จัดงาน “ประชุมคณะกรรมการจัดช่องรายการกิจการโทรทัศน์” ที่ ห้องพนาเรามา 2 โรงแรมดิ เอ็มเมอรัลด์ วันศุกร์ที่ 19 ต.ค.55 เวลา 08.30 น.

□ ประกอบ ไพร์คาย นกวิชาการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย สำนักป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย เป็นวิทยากรในการฝึกอบรม การป้องกัน และระงับอัคคีภัยเบื้องต้น และการฝึกซ้อมอพยพ หนีไฟของโรงแรมรอยัลซิดี ประจำปี 2555 ณ ห้อง บางกอกน้อย 1 โรงแรมรอยัลซิดี วันศุกร์ที่ 19 ต.ค. 55 เวลา 09.00 น.

□ โรงพยาบาลหัวเลี้ยว ขอเชิญพุทธศาสนิกชน ตลอดจนผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการธรรมโอสธ เพื่อฟัง การบรรยายธรรมเรื่อง “โลกธรรม : ธรรมะสำหรับ ชาวโลก” โดย พระปัญญาธิกรณ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร สนใจสำรองที่นั่งเข้าฟังฟรี ที่แผนกลูกค้าสัมพันธ์ โทร.0-2223-1351 ต่อ 3126 ณ ห้องประชุมใหญ่ โรงพยาบาลหัวเลี้ยว วันศุกร์ที่ 19 ต.ค.55 เวลา 13.00-15.00 น.

□ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัด ทำหนังสือชื่อ “มองบ้านแพตตานดาว” ซึ่งเป็นหนังสือ ที่ถ่ายทอดแรงบันดาลใจของเยาวชนชาวดอยตุง ผ่าน ภาพถ่ายพระตำหนักดอยตุง เพื่อเผยแพร่ค่านิยม แนว ความคิด และแนวทางที่ดีในการดำเนินชีวิต สามารถ พบหนังสือ “มองบ้านแพตตานดาว” และสนับสนุนผล งานของเด็กนักเรียนดอยตุง พร้อมเยี่ยม นิทรรศการ มองบ้านแพตตานดาว ได้ที่ งานมหกรรมหนังสือระดับ ชาติ ครั้งที่ 17 บูธ X02 (โซนแกนฟอร์เย่) ระหว่างวันที่ 18-28 ต.ค.55 เวลา 10.00-20.00 น. ณ ศูนย์การ ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และขอเชิญร่วมกิจกรรมเปิด ตัวหนังสือ “มองบ้านแพตตานดาว” อย่างเป็นทางการ ณ เวทีกลาง โซนแอเทรียม ศูนย์การประชุมแห่งชาติ สิริกิติ์ วันอาทิตย์ที่ 21 ต.ค.55 เวลา 14.00-15.00 น.

จิรัชชัย

เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ ประทับวีซ่า3ยักซ์3จี

ดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการ
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติ และในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ
กิจการโทรคมนาคม หรือ
กทค. มีหน้าที่พิจารณาให้
ความเห็นชอบการประมูล
ร่อน ใบอนุญาตประกอบ
กิจการโทรศัพท์มือถือ 3จี

อันมีบริษัทในสาย 3
ยักซ์ใหญ่ เอไอเอส ดีแทค
และบริษัท ทรู มูฟ จำกัด
บิดแบ่งใบอนุญาตกันไป

ท่ามกลางการตั้งข้อสงสัย มีการฮั้วประมูล
หรือไม่ และทำไมราคาที่สูงถึงต่ำ

เกิด 24 มีนาคม 2509 การศึกษา
มัธยมปลาย ร.ร.เตรียมอุดมศึกษา วิทยา
ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
(อันดับ 1 เกียรตินิยมเหรียญทอง) ร.ร.นาย
ร้อยพระจุลจอมเกล้า (นักเรียนเตรียมทหาร
รุ่น 26, จปร. รุ่น 37) วิศวกรรมศาสตร
มหาบัณฑิต (MS in EE) (วิศวกรรม
โทรคมนาคม), Georgia Institute of
Technology สหรัฐอเมริกา วิศวกรรม

ศาสตรมหาบัณฑิต (MS in EE) (วิศวกรรม
โทรคมนาคม), มหาวิทยาลัยจอร์จ วอชิงตัน
และวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต วิศวกรรม
โทรคมนาคม การศึกษาดีเยี่ยม จาก
National Engineering Honor Society
(Tau Beta Pi), Florida Atlantic

University สหรัฐอเมริกา

ผ่านงานในตำแหน่ง อาทิ
อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรม
ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ร.ร.นายร้อยพระจุลจอมเกล้า,
นายทหารฝ่ายเสนาธิการ
ประจำรองผู้บัญชาการทหาร
สูงสุด กองบัญชาการกองทัพ
ไทย

เลขาธิการ ประธาน
กรรมการ บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน),

กรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานและ
โครงการของ บริษัท กสท

รับว่าถูกกดดันมาแต่แรก ที่ตั้งราคา
เพราะธรรมชาติผู้คนมักพุ่งเป้า ตั้งข้อ
สงสัยตรงรายการที่ราคาต่ำมากกว่าสูง

ยื่นถอด : กลุ่มภาคประชาชนนำรายชื่อ 57,904 รายชื่อยื่นต่อนาย นิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา เพื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 270